

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษี
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**FACTORS EFFECTING ON VOLUNTARY TAX COMPLIANCE AND
TAX MEASURES OF LISTED COMPANIES IN
STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

พันโท วีรยุทธ สุขมาก

LIEUTENANT COLONEL WEERAYUT SUKMAK

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**FACTORS EFFECTING ON VOLUNTARY TAX COMPLIANCE AND
TAX MEASURES OF LISTED COMPANIES IN
STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

LIEUTENANT COLONEL WEERAYUT SUKMAK

**A THESIS SUMMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADAMIC YEAR 2022**

COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

FACTORS EFFECTING ON VOLUNTARY TAX COMPLIANCE AND TAX MEASURES OF LISTED COMPANIES IN STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นักศึกษา

พันโท วีรยุทธ สุขมาก รหัสประจำตัว 59560893

หลักสูตร

ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณะ

บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ กัลยาภรณ์ ปานมะเร็ง

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ธารินี พงศ์สุพัฒน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสวรรณ สุนทรารักษ์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ กัลยาภรณ์ ปานมะเร็ง)

..... กรรมการ

(ดร.มนตรี ช่วยชู)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณบดีคณะบัญชี

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

วิทยานิพนธ์เรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
คำสำคัญ	ความสมัครใจในการชำระภาษี/มาตรการทางภาษี/การบริหารจัดการของภาครัฐ/บริการทางภาษี/จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี/แรงจูงใจในการเสียภาษี/บทลงโทษทางภาษีอากร
นักศึกษา	พันโท วีรยุทธ สุขมาก
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ กัลยาภรณ์ ปานมะเริง
หลักสูตร	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2) วิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (3) พัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเงินและบัญชี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 380 ชุด สุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้โมเดลสมการโครงสร้าง ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 9 คน เพื่อยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยเชิงปริมาณ พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป และเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และพบว่าเพศ และกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน และอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ

ภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพสอดคล้องกับการวิจัยเชิงปริมาณ และสามารถพัฒนามาตรการทาง
ภาษีได้ 8 มาตรการ เพื่อส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษี
ด้วยความสมัครใจ

TITLE	FACTORS EFFECTING ON VOLUNTARY TAX COMPLIANCE AND TAX MEASURES OF LISTED COMPANIES IN STOCK EXCHANGE OF THAILAND
KEYWORD	VOLUNTARY TAX COMPLIANCE/TAX MEASURES/ GOVERNMENT MANAGEMENT/TAX SERVICE/ TAXPAYER CODE OF ETHICS/TAX MORALE/ TAX SANCTION
STUDENT	LIEUTENANT COLONEL WEERAYUT SUKMAK
ADVISOR	ASSOC. PROF. KALYAPORN PANMARERNG
LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF PHILOSOPHY PROGRAM IN ACCOUNTANCY
FACULTY	SCHOOL OF ACCOUNTANCY, SRIPRATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR	2022

ABSTRACT

This research aims to study (1) Analyze the factors of Government Management, Tax service, Taxpayer Code of Ethics and Tax Sanction. That effects on Voluntary Tax Compliance of listed companies in Stock Exchange of Thailand. (2) Analyze the factors of Government Management, Tax service, Taxpayer Code of Ethics and Tax Sanction pass Tax Morale. That effects on Voluntary Tax Compliance of listed companies in Stock Exchange of Thailand. (3) Develop Tax measures to encourage listed companies in Stock Exchange of Thailand to Voluntary Tax Compliance. The sample group was the Chief Financial and Accounting Officer. This research is a mixed research by quantitative research. A questionnaire was used to collect data from 380 sets of stratified random sampling. Data analysis from questionnaires using a structural equation model. Qualitative Research Division In-depth interviews were used by 9 people to confirm the quantitative research results.

The results of the quantitative research found that the Chief Financial and Accounting Officer Most of them are female, over 45 years old, have a master's degree, have more than 20 years of work experience, and belong to the real estate and construction industry. Commented on

the factors that affect the willingness to pay taxes were at a high level and found that sex and industry were different. There were different opinions about the Government Management and their age and level of education and work experience are different. There are opinions about the Government Management, Tax service, Taxpayer Code of Ethics and Tax Sanction no difference. Statistically significant at the 0.05 and 0.01 levels.

Qualitative research results are consistent with quantitative research and able to develop 8 tax measures to encourage listed companies in Stock Exchange of Thailand to Voluntary Tax Compliance.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถอย่างสูงจากท่านอาจารย์ รองศาสตราจารย์ กัลยาภรณ์ ปานมะเริง รองอธิการบดี ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา คอยให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธารินี พงศ์สุพัฒน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสวรรณ สุนทรารักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภรณ์ สินจรรยาภรณ์ และ ดร.มนตรี ช่วยชู คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่งต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.พิเชษฐ โสภางษ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองเอก วรรณพฤษ ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตลอดจนเป็นกำลังใจอยู่เคียงข้างตลอดในการศึกษาในหลักสูตรนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระรัช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ อำนาจ วัจจิน ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความอนุเคราะห์แนะนำสถิติในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม และผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 9 ท่าน ที่ให้การสัมภาษณ์เชิงลึกอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณครู อาจารย์ เพื่อนร่วมรุ่น และครอบครัวของข้าพเจ้าที่ได้ให้กำลังใจอันสำคัญยิ่ง ทำให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่น และทุ่มเทเพื่องานวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าจากการสร้างสรรค์องค์ความรู้อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา นายสมชาย สุขมาก และมารดา นางยุวดี สุขมาก อันเป็นที่รักของข้าพเจ้า

พันโท วีรยุทธ สุขมาก

เมษายน 2566

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	IX
สารบัญภาพ.....	XVI
บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามของการวิจัย.....	7
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
1.5 สมมติฐานการวิจัย.....	11
1.6 ขอบเขตของการวิจัย.....	20
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	22
1.8 คำนิยามศัพท์ในการวิจัย.....	23
2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25
2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	
2.1.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร และมาตรการทางภาษี.....	26
2.1.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี.....	65
2.1.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อ ความสมัครใจในการชำระภาษี.....	66
2.1.4 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจ ในการชำระภาษี.....	67
2.1.5 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อ ความสมัครใจในการชำระภาษี.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.1.6 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความ สมัครใจในการชำระภาษี.....	68
2.1.7 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อ ความสมัครใจในการชำระภาษี.....	69
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี.....	69
2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลกระทบต่อความ สมัครใจในการชำระภาษี.....	70
2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจในการ ชำระภาษี.....	70
2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความสมัคร ใจในการชำระภาษี.....	71
2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจใน การชำระภาษี.....	71
2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจ ในการชำระภาษี.....	72
3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	85
3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ.....	86
3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	86
3.1.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	87
3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	90
3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
3.1.5 ตัวแปรในการวิจัยและการวัดค่า.....	95
3.1.6 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	98
3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	98
3.2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ.....	99

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	3.2.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	99
	3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	99
	3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	101
	4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	104
	4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	187
	4.3 สรุปผลที่ได้จากผลการวิจัยเชิงประจักษ์และผลการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	197
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	205
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	205
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	215
	5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย.....	230
	5.4 ข้อเสนอแนะ.....	230
	5.5 สรุป.....	234
	บรรณานุกรม.....	237
	ภาคผนวก.....	244
	ภาคผนวก ก สูตรคำนวณ.....	245
	ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพ การหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	248
	ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....	262
	ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์.....	272
	ประวัติผู้วิจัย.....	274

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงดัชนีการปกปิดทางการเงิน ปี 2565.....	3
2	แสดงการเปรียบเทียบปริมาณภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี 2562 ถึงปี 2563.....	5
3	สรุปการทบทวนสมมติฐานการวิจัย.....	13
4	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้อำนวยการสายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม.....	87
5	หลักเกณฑ์ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	92
6	เกณฑ์การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืน.....	93
7	สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการวัดค่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	96
8	สัญลักษณ์ทางสถิติและความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร.....	102
9	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	104
10	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	104
11	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	105
12	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน.....	105
13	จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม.....	106
14	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล.....	107
15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการบริหารงานของรัฐบาล.....	108
16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล.....	109
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้.....	110
18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ.....	111
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการอำนวยความสะดวก.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่.....	113
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการตอบสนอง.....	114
22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์.....	115
23	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี.....	116
24	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี.....	117
25	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง.....	118
26	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา.....	119
27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร.....	120
28	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความเป็นธรรมทางภาษี.....	121
29	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความไว้วางใจในรัฐบาล.....	122
30	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการชำระภาษี ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร.....	123
31	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการชำระภาษี ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษี.....	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
32	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการชำระภาษี ด้านการชำระเงิน	125
33	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระ ภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และกลุ่มอุตสาหกรรม.....	126
34	แสดงค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปร (n = 380).....	132
35	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้.....	134
36	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Factor Loading Score) CR, AVE และ Cronbach's Alpha ของตัวแปรแฝงที่ทำการศึกษาในแบบจำลองด้วยเทคนิคการ วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (n = 380).....	139
37	แสดงการปรับโมเดลการวัดเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิง โครงสร้างของตัวแปรแฝงในแบบจำลอง.....	142
38	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดลโดยรวม.....	144
39	แสดงรายละเอียดการปรับแก้โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ประจักษ์.....	145
40	แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจาก การปรับแก้โมเดล.....	146
41	ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect) จาก แบบจำลองสมการปรับแก้ (n = 380).....	148
42	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ จำแนก ตามเพศ.....	150
43	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของภาครัฐ.....	151

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
44	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของ ภาครัฐ.....	152
45	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสบการณ์ทำงานของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของ ภาครัฐ.....	153
46	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของ ภาครัฐ.....	154
47	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ ภาครัฐ ด้าน การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่ แตกต่างกัน.....	155
48	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของ ภาครัฐ ด้าน การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่ แตกต่างกัน.....	156
49	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี จำแนกตามเพศ.....	157
50	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี.....	158
51	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี.....	159

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
52	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสิทธิภาพทำงานของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี.....	160
53	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี.....	161
54	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้าน ความเชื่อถือได้ (REL) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	162
55	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ความ มั่นใจ (ASS) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	164
56	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การ อำนาจความสะดวก (FAC) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	165
57	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การดูแล เอาใจใส่ (EMP) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	166
58	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การ ตอบสนอง (RES) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	167
59	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี จำแนกตาม เพศ.....	168
60	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี.....	169
61	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	170

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
62	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสบการณ์ทำงานของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	171
63	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	172
64	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน....	173
65	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่ แตกต่างกัน.....	174
66	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่าง กัน.....	175
67	ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร จำแนกตาม เพศ.....	176
68	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร.....	177
69	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร	178
70	แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสบการณ์ทำงานของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร	179

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
71 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร	180
72 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) จำแนกตามกลุ่ม อุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	181
73 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) จำแนกตามกลุ่ม อุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน.....	182
74 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	183
75 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 1.....	188
76 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 2.....	191
77 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 3.....	193
78 แสดงมาตรการทางภาษีที่เกิดจากผลการวิจัยเชิงประมาณและผลการวิจัยเชิง คุณภาพ.....	197
79 มาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.....	201

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่		หน้า
1	ดัชนีการปกปิดทางการเงิน.....	4
2	การเปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของ กรมสรรพากรเปรียบเทียบในช่วงปี 2561 ถึงปี 2563.....	5
3	โมเดลสมการ โครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจ ในการเสียภาษีของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย.....	9
4	ผู้ลงทุนไทยและผู้ลงทุนต่างประเทศที่ประกอบกิจการในประเทศไทย	60
5	ผู้ลงทุนต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทย.....	61
6	อัตราภาษีของบุคคลธรรมดา.....	62
7	อัตราภาษีของนิติบุคคล.....	63
8	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 1.....	72
9	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 2.....	73
10	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 3.....	74
11	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 4.....	75
12	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 5.....	76
13	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 6.....	77
14	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 7.....	78
15	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 8.....	79
16	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 9.....	80
17	ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 10 – 29.....	82
18	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยง ตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงในแบบจำลอง ด้วยโปรแกรม สำเร็จรูปทางสถิติ (n =380).....	138
19	แบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัย.....	143
20	แบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยหลังการปรับแก้แบบจำลอง.....	147

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

ความสนใจในการชำระภาษีขึ้นอยู่กับความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี โดยผู้เสียภาษีจะตัดสินใจภายใต้ประโยชน์ที่จะได้รับจากการหลีกเลี่ยงภาษีเปรียบเทียบกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหลีกเลี่ยงภาษีถ้าประโยชน์ที่ได้รับจากการหลีกเลี่ยงภาษีสูงกว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหลีกเลี่ยงภาษีที่อาจจะถูกจับได้ ผู้เสียภาษีจะตัดสินใจหลีกเลี่ยงภาษี แต่ถ้าบทลงโทษรุนแรงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการหลีกเลี่ยงภาษีผู้เสียภาษีก็จะยินยอมชำระภาษี เพราะผู้เสียภาษีเกรงกลัวต่อบทลงโทษ ดังนั้นถ้าจะป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีรัฐบาลจะต้องเพิ่มอัตราโทษให้มีความรุนแรงจึงจะสามารถป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีได้ (Mikesell and Birskyte, 2007, pp.1045-1081) การชำระภาษีด้วยความสมัครใจเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งการจัดเก็บภาษีให้ได้ผลสัมฤทธิ์นั้น ต้องทำให้ผู้เสียภาษีเข้าใจถึงประโยชน์ของการชำระภาษี อันเป็นการสร้างความสมัครใจในการชำระภาษีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ความสมัครใจในการชำระภาษี คือ การที่ผู้เสียภาษีอากรมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ (เจริญ ฤทธิมานนท์, 2544, หน้า 7-78) และขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ มากมาย ดังต่อไปนี้ 1. ขึ้นอยู่กับการที่ประชาชนเห็นความสำคัญของการเสียภาษีมากน้อยเพียงใด ถ้าประชาชนมองเห็นว่าเงินภาษีอากรที่ตนเสียไปนั้นได้ถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของสังคม ส่วนรวม และตนก็เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์นั้นด้วย การยินยอมที่จะชำระภาษีก็ย่อมจะมีมาก 2. ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการบริหารงาน และการใช้เงินของรัฐ ถ้าหากรัฐบาลบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเงินภาษีอากรทุกบาททุกสตางค์ได้ถูกนำไปใช้อย่างคุ้มค่าแล้ว ก็จะช่วยให้ความสมัครใจในการเสียภาษีของประชาชนมีมาก 3. ขึ้นอยู่กับความเป็นธรรมในการเสียภาษีการที่จะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคนให้ความร่วมมือในการชำระภาษีให้แก่รัฐบาลนั้น ระบบของภาษีอากรที่จัดเก็บนั้น จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีทุกคนด้วย 4. ขึ้นอยู่กับการลงโทษของกฎหมาย และการลงโทษของสังคม (เดือนน้อย จันทรสาขา, 2552, หน้า 171-174)

การหลีกเลี่ยงภาษีทำให้รัฐบาลขาดรายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ และจำเป็น การหลีกเลี่ยงภาษีมียุทธวิธีที่หลากหลาย และควบคุมยาก จนมีคำกล่าวว่าการหลีกเลี่ยงภาษีเป็นเหมือนคู่แข่งของการจัดเก็บภาษีแต่รัฐก็ต้องพยายามหาทางป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง เพื่อให้ลดน้อยลง เพราะการหลีกเลี่ยงภาษีไม่ว่าจะเป็นรูปแบบพฤติกรรมใดก็ย่อมสร้างความเสียหายต่อการพัฒนาประเทศ และระบบเศรษฐกิจโดยรวม ถ้าปล่อยให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีกันต่อไปย่อมสร้างความท้อแท้ และเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เสียภาษีที่จ่ายภาษีด้วยความสุจริต ทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศชาติต่างก็มีหน้าที่ในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนซึ่งก็ต้องใช้เงินภาษีเพื่อบริหารจัดการดูแล และส่งเสริมในทุกๆ ด้านทั้งด้านสาธารณสุข การศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การพลังงาน และความมั่นคงปลอดภัยของคนในชาติ ซึ่งการดำเนินงานทุกด้านเหล่านี้ต้องใช้เงินจำนวนมากแม้ว่ารายได้ของรัฐบาลจะมีหลายช่องทางทั้งการจัดเก็บภาษี การขายสินค้า การให้บริการ การรับเงินบริจาค และการกู้ยืมเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศๆ แต่รายได้จากการจัดเก็บภาษีเป็นรายได้ที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลใช้เป็นเครื่องมือในการหาเงินมาพัฒนาประเทศในทุกๆ ยุทธศาสตร์ ดังนั้นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีจะต้องมีวิธีการบริหารจัดการการจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลอย่างเต็มที่ นั่นคือ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยแต่ภาษีอากรนั้นเป็นเงินที่บังคับเก็บจากผู้มีรายได้ที่เป็นไปตามเงื่อนไขข้อบังคับของประมวลรัษฎากรหรือตามกฎหมายภาษี เป็นการบังคับให้จ่ายมิใช่จ่ายตามความสมัครใจของผู้เสียภาษี ดังนั้นผู้เสียภาษีบางคนหรือบางกลุ่มมองว่าการจ่ายภาษีเป็นการเสียผลประโยชน์โดยไม่จำเป็นไม่ยุติธรรมและไม่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ได้รับผู้เสียภาษีจึงหาวิธีการต่างๆ ที่ทำให้จ่ายภาษีน้อยลงหรือไม่ต้องจ่ายภาษีเลย จึงใช้ทั้งวิธีการที่ชอบโดยกฎหมาย และวิธีการที่ผิดกฎหมาย วิธีการที่ชอบด้วยกฎหมายนั้นนักภาษีเรียกว่าการวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) ซึ่งเป็นการวางแผนจัดการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้องครบถ้วนและจ่ายภาษีให้น้อยที่สุดโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ส่วนวิธีการที่ผิดกฎหมาย (illegal Means) หรือนิออล (Fraud) เรียกว่าการหลีกเลี่ยงภาษี (Tax evasion) เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่ทำให้ไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยลงอย่างผิดกฎหมาย เช่น ผู้เสียภาษีมีเงินได้ที่จะต้องยื่นรายการและต้องเสียภาษีแต่จึงใจไม่ยื่นรายการหรือยื่นรายการแต่แสดงจำนวนเงินได้ต่ำกว่าความเป็นจริงหรือมีการสร้างรายการค่าใช้จ่ายเท็จเพื่อให้เสียภาษีน้อยลงและอาจใช้ช่องโหว่ของกฎหมาย (Loophole) หรือความไม่ชัดเจน (Ambiguity) หรือจุดบกพร่อง (Defective) ของกฎหมายที่ศาลไม่ยอมรับทำให้ไม่ต้องเสียภาษี รูปแบบพฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้รัฐบาลสูญเสียรายได้จากการเก็บภาษีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะปัจจุบันเป็นยุคแห่งการใช้เทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ถูกนำเสนอและเผยแพร่ให้ได้รับรู้กันอย่างรวดเร็วถึงประเด็นเรื่องภาษีก็เช่นเดียวกัน

เทคนิค รูปแบบพฤติกรรมวิธีการต่างๆ ที่ทำให้ผู้เสียภาษีประหยัดเงินค่าภาษีหรือไม่ต้องจ่ายภาษีจึงมีบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญระดับมืออาชีพทั้งคนของภาครัฐและเอกชนต่างก็นำเสนอกลยุทธ์เทคนิค รูปแบบพฤติกรรมต่างๆ ที่ทำให้ไม่ต้องจ่ายภาษีมีทั้งรูปแบบการวางแผนภาษีและการหลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ส่งผลให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษีทั้งสิ้นในขณะที่รัฐบาลก็มีเป้าหมายที่จะต้องจัดเก็บภาษีอากรให้ได้มากที่สุด เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศเช่นกันแต่การจัดเก็บภาษีอากรให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยนั้นย่อมทำได้ยากโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา แม้ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่นสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศมหาอำนาจที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่เป็นอันดับต้นๆ ของโลกยังมีปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษีอากรของคนในชาติ ในปี 2006 กรมสรรพากรของประเทศสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Service: IRS) ได้ประเมินมูลค่าความสูญเสียทางภาษีที่เกิดขึ้นจากการหลีกเลี่ยงภาษีของประชาชน (Tax Non-Compliance) ว่ามีมูลค่าสูงถึง 300,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (Alm , & McKee, 2006, pp.6-43)

ตารางที่ 1 แสดงดัชนีการปกปิดทางการเงิน ปี 2565

ลำดับที่	ประเทศ	FSI Value	Secrecy Score	Global Scale Weight (%)	FSI Share (%)
1	สหรัฐอเมริกา	1,951	67/100	25.78%	5.74%
2	สวิตเซอร์แลนด์	1,167	70/100	3.91%	3.43%
3	สิงคโปร์	1,167	67/100	5.64%	3.43%
4	ฮ่องกง	927	65/100	3.87%	2.73%
5	ลักเซมเบิร์ก	804	55/100	11.32%	2.36%
23	ประเทศไทย	380	70/100	0.1%	1.12%
140	ซานมาริโน	12	60/100	0%	0.03%
141	มอนต์เซอร์รัต	5	74/100	0%	0.01%

หมายเหตุ : FSI Value คือ การวัดความลับทางการเงินของเขตอำนาจศาลซึ่งเป็นผลมาจากการรวมกันของคะแนนความลับของเขตอำนาจศาลและวัดน้ำหนักจากทั่วโลก , Secrecy Score คือ ขอบเขตของความลับทางการเงินที่ระบบกฎหมายและการเงินของเขตอำนาจอนุญาต 0 หมายถึงไม่มีขอบเขต 100 หมายถึงไม่มีขอบเขตจำกัด, Global Scale Weight คือ บริการทางการเงินที่เขต

อำนาจศาลให้บริการแก่ผู้อยู่อาศัยในประเทศอื่นมีเท่าใด ซึ่งแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ของบริการทางการเงินทั้งหมดทั่วโลกที่ให้บริการโดยเขตอำนาจศาลทั้งหมดแก่ผู้ที่ไม่มีถิ่นที่อยู่, FSI Share คือการวัดระดับการเก็บความลับทางการเงินของโลกไว้ ซึ่งแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์

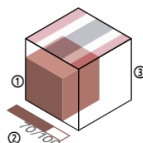
แหล่งที่มา : Tax Justice Network

จากรายที่ 1 พบว่า ประเทศที่มีดัชนีการปกปิดทางการเงิน หรือ FSI สูงสุด 5 อันดับแรกของโลก คือ สหรัฐอเมริกา, สวิตเซอร์แลนด์, สิงคโปร์, ฮ่องกง, และลักเซมเบิร์ก ตามลำดับ

23. Thailand

① FSI Value: 380

A measure of how much financial secrecy the jurisdiction supplies, resulting from the combination of the jurisdictions' Secrecy Score and Global Scale Weight.

② Secrecy Score:

70 / 100

How much scope for financial secrecy the jurisdiction's legal and financial systems allow. 0 means no scope, 100 means unrestrained scope. See the full country profile of Thailand for more details.

③ Global Scale Weight:

0.1%

How much in financial services the jurisdiction provides to residents of other countries. This is presented as a percentage of all financial services globally provided by all jurisdictions to non-residents.

FSI Share: 1.12%

Thailand supplies 1.12% of the world's financial secrecy.

ภาพประกอบที่ 1 ดัชนีการปกปิดทางการเงิน

แหล่งที่มา : Tax Justice Network

สำหรับประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 23 ของโลกในดัชนีการปกปิดทางการเงิน โดยที่มีข้อมูลทางการเงินสำคัญหลายอย่างไม่เป็นที่เปิดเผยทั่วไป อย่างเช่น ความเป็นเจ้าของบริษัทมหาชน, แนวความคิดการจัดทำบัญชีของบริษัทมหาชน, ความเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือความมั่งคั่งอื่นๆ นอกตลาดหลักทรัพย์, ข้อมูลจากศาลทางด้านภาษีอากร และการหลีกเลี่ยงภาษีที่เกิดขึ้นในประเทศ ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยคนจนสูงเป็นอันดับต้นๆ ของโลก ส่วน 2 อันดับสุดท้ายคือ ซานมาริโน, และมอนต์เซอร์รัต (Tax Justice Network, 2022, pp.1-64)

ระบบภาษีอากรที่ดีควรมีการจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งในการจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีการจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างครบถ้วน และใช้ต้นทุนน้อยที่สุด โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน และประเทศชาติเป็นส่วนรวม ดังนั้นจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เป็นธรรม และเท่าเทียมกัน (Seligman, et.al., 1911, p.37) จากข้อมูลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากรในช่วงปี 2561 – 2563 สรุปได้ดังนี้

ผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากร เปรียบเทียบในช่วงปี 2561 - 2563

ล้านบาท

ประเภทภาษี	เปรียบเทียบ ช่วงปี 2561 - 2562				เปรียบเทียบ ช่วงปี 2562 - 2563			
	ปี 2561	ปี 2562	เพิ่มขึ้น/ลดลง	เปอร์เซ็นต์	ปี 2562	ปี 2563	เพิ่มขึ้น/ลดลง	เปอร์เซ็นต์
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	663,525.73	694,606.72	+ 31,080.99	+ 4.68	694,606.72	608,065.01	- 86,541.71	- 14.23

ภาพประกอบที่ 2 การเปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากรเปรียบเทียบในช่วงปี 2561 ถึงปี 2563

แหล่งที่มา: ระบบข้อมูลการใช้จ่ายภาครัฐ Thailand Government Spending

จากภาพประกอบที่ 2 พบว่า การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลในปี 2562 สามารถจัดเก็บได้มากกว่าปี 2561 จำนวน 31,080.99 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 4.68 และในปี 2563 สามารถจัดเก็บได้น้อยกว่าปี 2562 จำนวน - 86,541.71 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ - 14.23 ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่กรมสรรพากรจัดเก็บได้มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดสาเหตุเนื่องจากเป็นช่วงธุรกิจซบเซา และได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-2019

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบปริมาณภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงปี 2562 ถึงปี 2563

ล้านบาท

ประเภทภาษี	เปรียบเทียบช่วงปี 2562 - 2563		เพิ่มขึ้น/ลดลง	เปอร์เซ็นต์
	2562	2563		
ภาษีเงินได้นิติบุคคล	182,427.40	147,322.80	-35,104.60	-23.83

แหล่งที่มา : ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากตารางที่ 2 พบว่า ปริมาณภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปี 2563 มีปริมาณน้อยกว่าปี 2562 จำนวน 35,104.60 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 23.83 สอดคล้องกับข้อมูลการเปรียบเทียบผลการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลของกรมสรรพากรในปี 2563 ก็ลดลงเช่นกัน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ (วิโรจน์ เลาะห์พันธุ์, 2523, หน้า 9-10)

การหลีกเลี่ยงภาษีมีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงธุรกิจซบเซา บริษัททั้งหลายต่างก็มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงภาษี (เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และคณะ, 2554, หน้า 1-232) โดยบริษัทขนาดเล็กจะมี

รูปแบบการหลีกเลี่ยงภาษีที่ไม่ซับซ้อนมากนักหากเปรียบเทียบกับกรหลีกเลี่ยงภาษีของบริษัทขนาดใหญ่ โดยบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีรูปแบบพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงภาษี ได้แก่ การแจ้งรายได้ไม่ครบถ้วน การทำนิติกรรมเท็จ การตั้งบริษัทย่อยและบริษัทในเครือในดินแดนเลี่ยงภาษี และการสร้างค่าใช้จ่ายเท็จตามลำดับ (พิเชษฐ์ โสภางษ์, และคณะ, 2560, หน้า 47-57)

ผู้วิจัยจึงเลือกทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพราะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ถือเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีรูปแบบพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงภาษีที่ซับซ้อนมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก ถ้าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจ่ายชำระภาษีอย่างถูกต้องและครบถ้วน จะทำให้รัฐบาลสามารถนำเงินไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่ ก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และนำไปสู่ความมั่นคงของชาติโดยรวม แต่ในทิศทางตรงกันข้ามหากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่ให้ความร่วมมือในการชำระภาษีให้ครบถ้วน และยังมีการหลีกเลี่ยงภาษีกันมาก ย่อมส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติด้วยเช่นกัน กล่าวคือ รัฐบาลจะมีรายได้ไม่เพียงพอในการพัฒนาประเทศในด้านที่เป็นประโยชน์ และจำเป็น เพราะในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคม รัฐบาลต้องใช้เงินจำนวนมาก หากเก็บภาษีอากรได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย รัฐบาลก็จำเป็นต้องหาเงินจากแหล่งอื่นมาใช้ซึ่งก็อาจมาจากการกู้เงินจากต่างประเทศหรือต้องนำเงินคงคลังมาใช้จ่ายก็จะเกิดภาวะผูกพันและความเสี่ยงในระยะยาวโดยเฉพาะหากรัฐบาลเลือกที่จะกู้เงินจากสถาบันหรือองค์กรทางการเงินระหว่างประเทศอาจส่งผลให้รัฐบาลต้องทำตามเงื่อนไขบางอย่างที่มีความเสี่ยงต่อประเทศของผู้ให้กู้เงินนอกเหนือไปจากการจ่ายชำระคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยและผลที่สุดอาจทำให้ประชาชนภายในประเทศเกิดความหวาดระแวงต่ออิทธิพลขององค์กรและสถาบันทางการเงินระหว่างประเทศที่จะเข้ามาครอบงำรัฐบาลซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อเสถียรภาพทางการคลังและระบบเศรษฐกิจในอนาคตได้ รัฐบาลในฐานะผู้ปกครองประเทศ จึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่เป็นธรรมที่สุดเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมกันรับผิดชอบในภาระสาธารณะ การทราบถึงสาเหตุหรือเหตุผลของการหลีกเลี่ยงภาษีของภาคธุรกิจย่อมมีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายและการวางแผนการจ้ดเก็บภาษีของรัฐ ซึ่งรัฐจำเป็นต้องหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเกิดจากช่องโหว่ของตัวบทกฎหมาย ระบบภาษีที่ไม่เป็นธรรม การบริหารจัดการภาครัฐ หรือทัศนคติที่ไม่ดีของภาคธุรกิจและสาเหตุต่างๆ ที่ทำให้ภาคธุรกิจมีการหลีกเลี่ยงภาษี รัฐบาลจะต้องทราบและให้ความสำคัญกับสาเหตุต่างๆ เหล่านั้น เพื่อที่จะนำไปใช้ในการสร้างแนวทางหรือกำหนดยุทธศาสตร์ให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะการละเลยหรือปล่อยให้มีการหลีกเลี่ยงภาษีอยู่ต่อไปย่อมสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่สังคมโดยเฉพาะผู้เสียภาษีที่สุจริต

หากรัฐบาลไม่หาทางป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจังกับผู้หลีกเลี่ยงภาษีต่อไปทุกคนก็จะพยายามหลีกเลี่ยงภาษีกันมากขึ้นจะเป็นผลทำให้การจัดเก็บภาษีไม่ได้ตามเป้าหมายและอาจก่อให้เกิดความแตกแยกขาดความสามัคคีของคนในชาติ ประชาชนผู้เสียภาษีจะขาดความสนใจและไม่ตระหนักถึงภาระหน้าที่พลเมืองที่พึงมีต่อประเทศชาติ รัฐบาลที่ไม่มีประชาชนสนใจก็จะบริหารชาติบ้านเมืองกันตามใจชอบ อันจะส่งผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประเทศชาติในอนาคตได้ (วิโรจน์ เลาหะพันธุ์, 2523, หน้า 9-10)

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของปัญหาการหลีกเลี่ยงภาษีที่ทำให้รัฐบาลมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง จึงได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีและมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่เคยมีการศึกษากันอย่างจริงจังมาก่อน โดยผลการวิจัยจะเป็นฐานข้อมูลให้รัฐบาลสามารถนำไปใช้ในการกำหนดมาตรการทางภาษีให้สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีงบประมาณในการบริหารประเทศได้อย่างเพียงพอ

1.2 คำถามของการวิจัย

1.2.1 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

1.2.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นอย่างไร

1.2.3 การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร เป็นอย่างไร

1.2.4 มาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

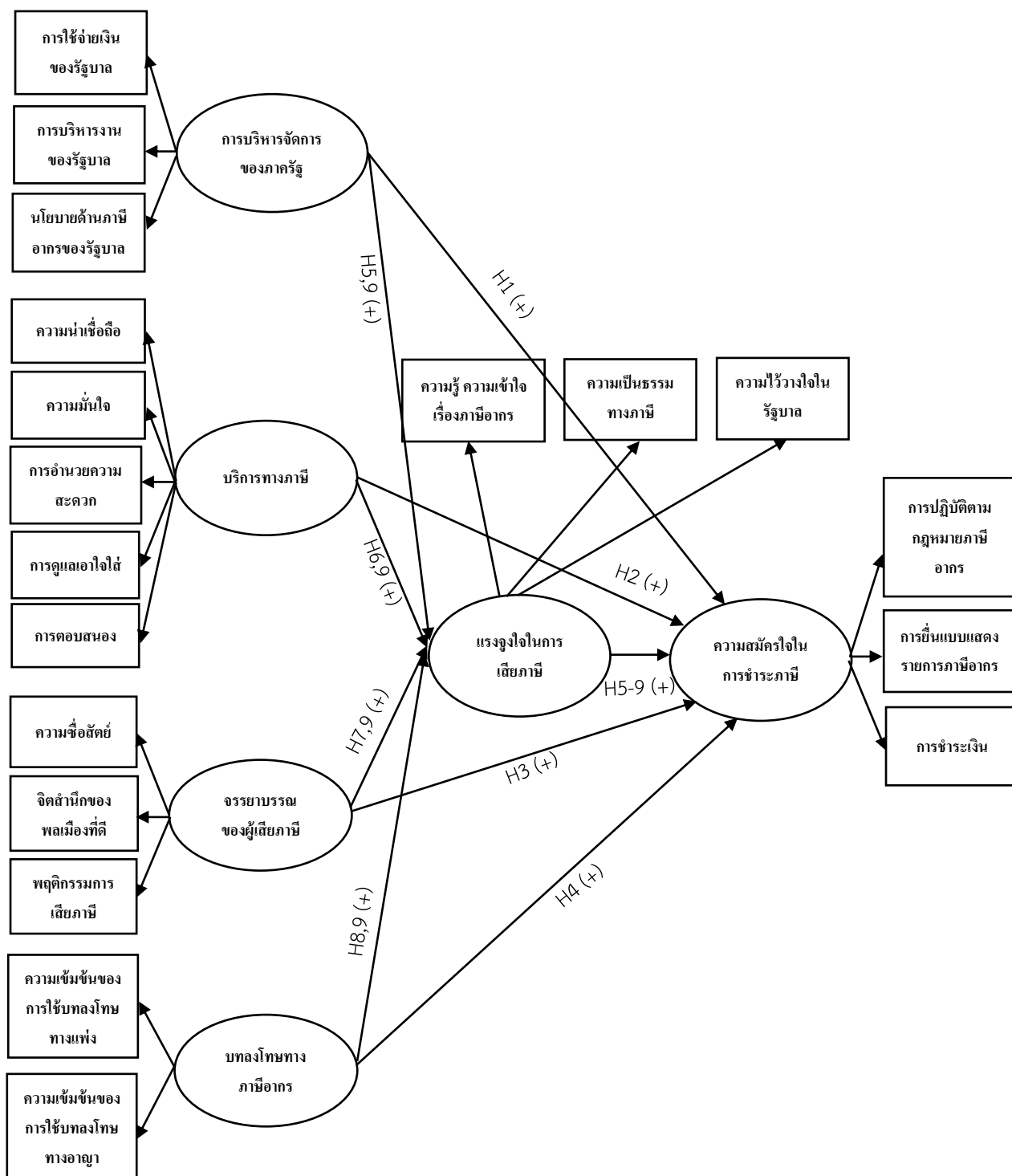
1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร

1.3.4 เพื่อพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

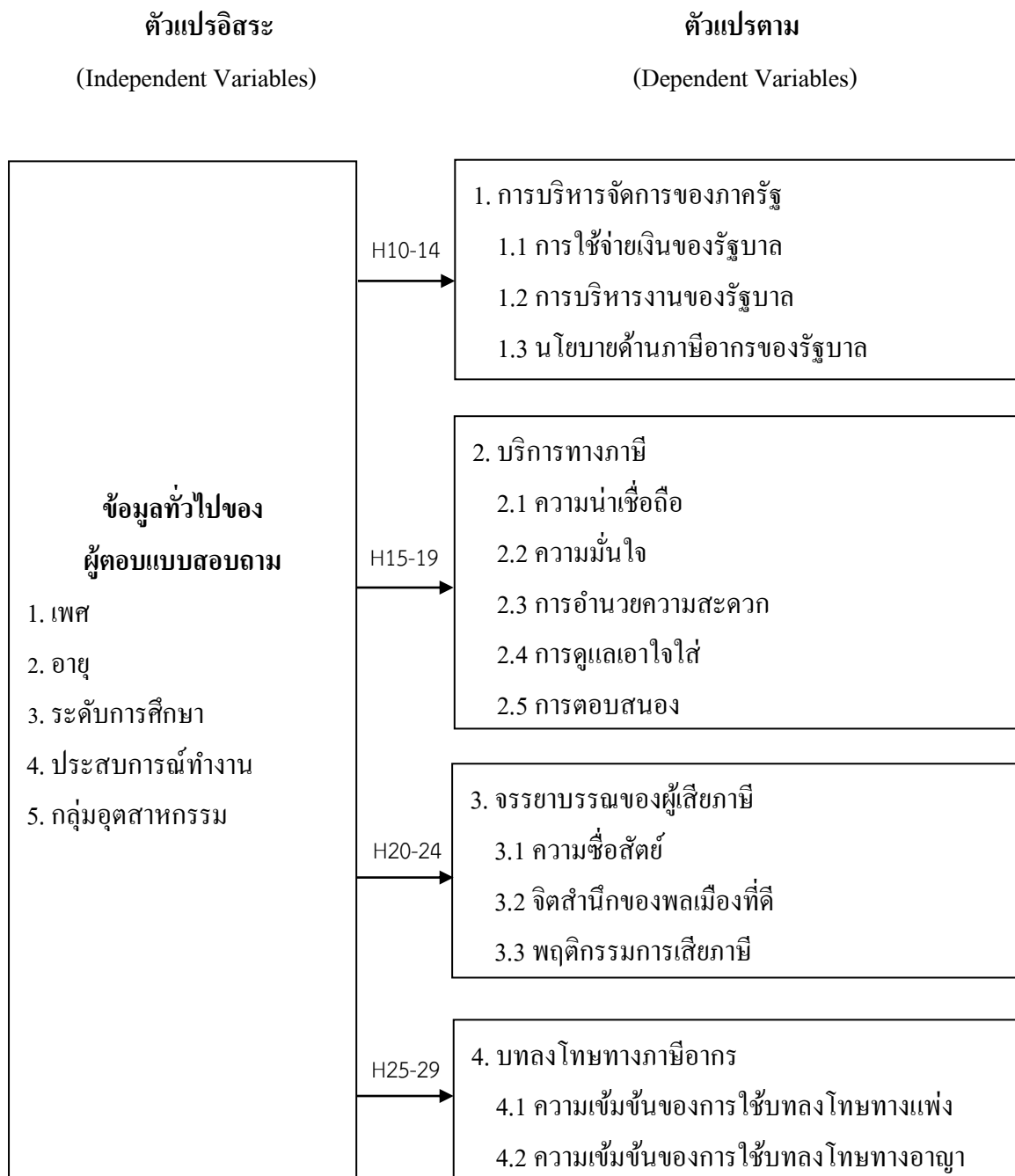
จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวคิดที่ 1

ภาพประกอบที่ 3 โมเดลสมการโครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดที่ 2

24. กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีโดยรวมแตกต่างกัน

25. เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

26. อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

27. ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

28. ประสบการณ์ทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

29. กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 สรุปการทบทวนสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1	ตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี 1. การบริหารจัดการของภาครัฐ	(ไกรยุทธ ชีรตยาสินันท์, 2521), (เจริญ ธฤติमानนท์, 2544), (Torgler, 2003), (Marcelo, 2009), (Shreffinnn, & Triest 1992), (Oberholizer, 2008)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2	2. บริการทางภาษี	(จรัส สุวรรณมาลา, 2539), (Millet, 1954), (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990), (Frey, & Feld, 2002), (Albari, 2009), (Fitria, Dena Verisca, 2010), (AO Fuadi, Y Mangoting, 2013)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3	3. จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	(เจริญ ธฤติमानนท์, 2544), (บุญรอด โปว์เสีร์วงส์, 2540), (Fjeldstad, & Semboja, 2001), (Torgler, 2003), (McGee, 2006), (Alm, & Martinez, 2007), (Mughal, & Akram, 2012)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4	4. บทลงโทษทางภาษีอากร	(บุญรอด โปว์เสีร์วงส์, 2540), (Fjeldstad, & Semboja, 2001), (Ali et al., 2001), (Slemrod, 2007), (Marcelo, 2009), (Mckee, & Torgler, 2009)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5	ตัวแปรที่ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษี 1. การบริหารจัดการของภาครัฐ	(ไกรยุทธ ชีรตยาตินันท์, 2521), (เจริญ ธฤติमानนท์, 2544), (สมคิด บางโม, 2538), (Alm, & Torgler, 2006), (Aguirre, & Rocha, 2010), (Albari, 2008), (Chandarasorn, 2012), (James & Nobes, 2000), (Levi, 1998), (Mikesell, J., & Birskyte, L., 2007), (Marcelo, 2009), (Oberholizer, 2008), (Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003), (Robbins & Coulter, 2008), (Shreffinnn, & Triest 1992), (Tyler, 1997), (Torgler, 2003), (Slemrod, 2007),

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
		(Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha, 2012), (Shreffinn, S. M., & Triest, R. K., 1992)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6	ตัวแปรที่ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษี 2. บริการทางภาษี	(จรัส สุวรรณมาลา, 2539), (สมคิด บางโม, 2538), (Alm, & Torgler, 2006), Aguirre, & Rocha, 2010), (Albari, 2008), (Chandarasorn, 2012), (James & Nobes, 2000), (Levi, 1998), (Marcelo, 2009), (Mikesell, J., & Birskyte, L., 2007), (Oberholizer, 2008), (Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003), (Robbins & Coulter, 2008), (Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha, 2012), (Shreffinn, S. M., & Triest, R. K., 1992), (Slemrod, 2007), (Tyler, 1997), (Torgler, 2003)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 7	ตัวแปรที่ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษี 3. จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	(เจริญ ธฤติमानนท์, 2544), (บุญรอด โปว์เสีรวงศ์, 2540), (สมคิด บางโม, 2538), (Alm, & Martinez, 2007), (Alm, & Torgler, 2006), Aguirre, & Rocha, 2010), (Albari, 2008), (Chandarasorn, 2012), (Fjeldstad, O.H., & Semboja, J., 2001),

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
		(Fjeldstad, O.H., & Semboja, J., 2001), (James & Nobes, 2000), (Levi, 1998), (Marcelo, 2009), (McGee, 2006), (Mughal, & Akram, 2012), (Mikesell, J., & Birskyte, L., 2007), (Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003), (Robbins & Coulter, 2008), (Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha, 2012), (Shreffinn, S. M., & Triest, R. K., 1992), (Slemrod, 2007), (Tyler, 1997), (Torgler, 2003)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 8	ตัวแปรที่ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษี 4. บทลงโทษทางภาษีอากร	(บุญรอด โบนัสส์, 2540), (สมคิด บางโม, 2538), (Ali et al., 2001), (Alm, & Torgler, 2006), Aguirre, & Rocha, 2010), (Albari, 2008), (Chandarasorn, 2012), (Fjeldstad, O.H., & Semboja, J., 2001), (Fjeldstad, O.H., & Semboja, J., 2001), (James & Nobes, 2000), (Levi, 1998), (Marcelo, 2009), (McGee, 2006), (Mughal, & Akram, 2012), (Mikesell, J., & Birskyte, L., 2007), (Park, C.G., and Hyun, J.k. 2003), (Robbins & Coulter, 2008)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
		(Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha, 2012), (Shreffinn, S. M., & Triest, R. K., 1992), (Slemrod, 2007), (Tyler, 1997), (Torgler, 2003)
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 9	<p>ตัวแปรที่ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษี</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การบริหารจัดการของภาครัฐ 2. บริการทางภาษี 3. จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี 4. บทลงโทษทางภาษีอากร 	<p>(ไกรยุทธ ชีรตยาคินันท์, 2521), (เจริญ ฤทธิมานนท์, 2544), (Torgler, 2003), (Marcelo, 2009), (Shreffinn, & Triest 1992), (Oberholizer, 2008), (จรัส สุวรรณมาลา, 2539), (Millet, 1954), (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990), (Frey, & Feld, 2002), (Albari, 2009), (Fitria, Dena Verisca, 2010), (AO Fuadi, Y Mangoting, 2013), (บุญรอด โปว์เสีร์วงศ์, 2540), (Fjeldstad, & Semboja, 2001), (McGee, 2006), (Alm, & Martinez, 2007), (Mughal, & Akram, 2012), (Ali et al., 2001), (Slemrod, 2007), (Mckee, & Torgler, 2009), (สมคิด บางโม, 2538), (Shreffinn, & Triest 1992), (Tyler, 1997), (Levi, 1998), (James & Nobes, 2000), (Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003),</p>

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
		(Alm, & Torgler, 2006), (Robbins & Coulter, 2008), (Aguirre, & Rocha, 2010), (Chandarasorn, 2012)
สมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 10-14	ตัวแปรที่นำมาเปรียบเทียบ กับการบริหารจัดการของ ภาครัฐ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ทำงาน 5. กลุ่มอุตสาหกรรม	(Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014), (Adeniyi et al., 2020), (Jackson. B.R., & Milliron, V.C., 1986), (Seid Yimam & Fissha Asmare, 2020), (Tan et al., 2016, Mohd Rizal Palil, 2010), (Philipp et al., 2019), (Andreoni et al., 1998, Bayaz et al., 2014), (Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015), (Merima et al., 2013), (Panagiotis et al., 2023)
สมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 15-19	ตัวแปรที่นำมาเปรียบเทียบ กับบริการทางภาษี 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ทำงาน 5. กลุ่มอุตสาหกรรม	(Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014), (Adeniyi et al., 2020), (Jackson. B.R., & Milliron, V.C., 1986), (Seid Yimam & Fissha Asmare, 2020), (Tan et al., 2016), (Mohd Rizal Palil, 2010), (Philipp et al., 2019), (Andreoni et al., 1998), (Bayaz et al., 2014), (Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015), (Merima et al., 2013), (Panagiotis et al., 2023)

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ตัวแปร	ผู้วิจัย
สมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 20-24	ตัวแปรที่นำมาเปรียบเทียบ กับจรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ทำงาน 5. กลุ่มอุตสาหกรรม	(Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014), (Adeniyi et al., 2020), (Jackson. B.R., & Milliron, V.C., 1986), (Seid Yimam & Fissha Asmare, 2020), (Tan et al., 2016), (Mohd Rizal Palil, 2010), (Philipp et al., 2019), (Andreoni et al., 1998), (Bayaz et al., 2014), (Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015), (Merima et al., 2013), (Panagiotis et al., 2023)
สมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 25-29	ตัวแปรที่นำมาเปรียบเทียบ กับบทลงโทษทางภาษีอากร 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ประสบการณ์ทำงาน 5. กลุ่มอุตสาหกรรม	(Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014), (Adeniyi et al., 2020), (Jackson. B.R., & Milliron, V.C., 1986), (Seid Yimam & Fissha Asmare, 2020), (Tan et al., 2016), (Mohd Rizal Palil, 2010), (Philipp et al., 2019), (Andreoni et al., 1998), (Bayaz et al., 2014), (Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015), (Merima et al., 2013), (Panagiotis et al., 2023)

1.6 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมุ่งประเด็นศึกษาเนื้อหา โดยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ได้วางขอบเขตของเนื้อหาในการวิจัยไว้ดังนี้

ตัวแปรแฝงภายนอก ได้แก่

1.6.1.1 การวัดตัวแปรแฝง การบริหารจัดการของภาครัฐ (Government Management: GMA) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.1.1 ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (Government Spending: GSP)

1.6.1.1.2 ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (Government Administration: GAD)

1.6.1.1.3 ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (Government Tax Policy: GTP)

1.6.1.2 การวัดตัวแปรแฝง บริการทางภาษี (Tax Service: TAS) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 5 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.2.1 ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability: REL)

1.6.1.2.2 ด้านความมั่นใจ (Assurance: ASS)

1.6.1.2.3 ด้านการอำนวยความสะดวก (Facilitation: FAC)

1.6.1.2.4 ด้านการดูแลเอาใจใส่ (Empathy: EMP)

1.6.1.2.5 ด้านการตอบสนอง (Responsiveness: RES)

1.6.1.3 การวัดตัวแปรแฝง จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (Taxpayer Code of Ethics: TCE) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.3.1 ด้านความซื่อสัตย์ (Honest: HON)

1.6.1.3.2 ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (Consciousness of good citizens: CGC)

1.6.1.3.3 ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (Tax Behavior: TBE)

1.6.1.4 การวัดตัวแปรแฝง บทลงโทษทางภาษี (Tax Sanction: TSA) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 2 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.4.1 ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (Tax Civil

Sanction: TCV)

1.6.1.4.2 ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (Tax Criminal

Sanction: TCM)

ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่

1.6.1.5 การวัดตัวแปรแฝง แรงจูงใจในการเสียภาษี (Tax Morale: TMO) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.5.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (Tax Knowledge: TKN)

1.6.1.5.2 ด้านความเป็นธรรมทางภาษี (Tax Fairness: TFA)

1.6.1.5.3 ด้านความไว้วางใจในรัฐบาล (Trust in Government: TIG)

1.6.1.6 การวัดตัวแปรแฝง ความสมัครใจในการชำระภาษี (Voluntary Tax Compliance: TCO) วัดจากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่

1.6.1.6.1 ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร (Tax Laws Compliance: TLC)

1.6.1.6.2 ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร (Filing: FIL)

1.6.1.6.3 ด้านการชำระเงิน (Paying: PAY)

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี 2563 จำนวนทั้งสิ้น 824 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 16 มกราคม 2564) โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 819 บริษัท คือ 1) กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 2) กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร 3) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี 4) กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน 5) กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ 6) กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม 7) กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค 8) กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ยกเว้นหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน จำนวน 5 บริษัท เนื่องจากอยู่ในระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน

งานวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้นำผลที่ได้รับจากการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญใน

การปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร เพื่อการยืนยันโมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 3 ท่าน จำนวน 9 ท่าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

1.6.3 ขอบเขตด้านภาษี

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาเพียงแค่ภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น

1.6.4 ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2560 - 2565 และเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ พ.ศ. 2563 - 2564

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในเชิงวิชาการ

1.7.1.1 เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานภาครัฐ ได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย มาตรการทางภาษี และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี จากภาษีที่จัดเก็บเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศเป็นส่วนรวม ทำให้เกิดความเป็นธรรมทางภาษี ความไว้วางใจ และความสมัครใจของผู้เสียภาษี

1.7.1.2 เป็นแนวทางให้กับกรมสรรพากร ได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนจัดเก็บภาษี ซึ่งถือเป็นรายได้หลักของประเทศ ได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

1.7.1.3 เป็นองค์ความรู้ใหม่ในด้านการชำระภาษี ซึ่งหากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ชำระภาษีด้วยความสมัครใจ จะทำให้ประเทศชาติมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีที่เพิ่มขึ้น สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้

1.7.2. ประโยชน์ทางวิชาชีพหรือการนำไปปฏิบัติ

1.7.2.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการกำกับดูแลให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ลดการหลีกเลี่ยงภาษี

1.7.2.2 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในด้านการวางแผนภาษีให้เป็นที่ไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และชำระภาษีด้วยความสมัครใจ

1.8 คำนียามศัพท์ในการวิจัย

ความสมัครใจในการชำระภาษี	หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายภาษีอากร (เจริญ ธฤติमानนท์, 2544, pp.7-78, Mikesell, & Birskyte, 2007, pp.1045-1081, Marcelo, 2009, pp.1-42)
การบริหารจัดการของภาครัฐ	หมายถึง ความพึงพอใจในภาพรวมจากการใช้เงินภาษี เพื่อการพัฒนาประเทศของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและโปร่งใส ไม่มีการทุจริตคอร์ปชั่นจากข้าราชการ และนักการเมือง และความศรัทธาต่อรัฐบาลปัจจุบัน ดี (Marcelo, 2009, pp.1-42, ไกรยุทธ ชีรตยาคีนันท์, 2521, หน้า 1-238, Torgler, 2003, pp.119-140, เจริญ ธฤติमानนท์, 2544, หน้า 7-78)
บริการทางภาษี	หมายถึง ระดับของบริการทางภาษีที่จัดทำโดยหน่วยงานด้านภาษี ให้กับผู้เสียภาษี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง (Millet, 1954, pp.1-417, จรัส สุวรรณมาลา, 2539, หน้า 1-75)
จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	หมายถึง การยึดหลักความถูกต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรอย่างเคร่งครัด จ่ายชำระภาษีอย่างถูกต้อง ครบถ้วน มี

จิตสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมือง เห็นประโยชน์ และความจำเป็นในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ ในด้านที่เป็นประโยชน์ และจำเป็นต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่หาช่องโหว่ หรือวิธีการต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ไม่ยอมรับเหตุผล และข้ออ้างต่างๆ ของบุคคลอื่น เพื่อเป็นเหตุผลในการหลีกเลี่ยงภาษี ซึ่งประกอบด้วย การคอร์ปชั่นของรัฐบาล อัตราภาษีสูงเกินไป โอกาสถูกจับได้ และไม่ได้รับประโยชน์ โดยตรงจากเงินภาษีที่เสียไป เป็นต้น (เจริญ ฐฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78, บุญรอด โบริวส์เรวิวงส์, 2540, หน้า 95-101)

บทลงโทษทางภาษีอากร

หมายถึง การลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายภาษีเป็นความพยายาม บังคับให้ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อบังคับภาษีทั้งหมด เป็นเครื่องมือในการป้องกันพฤติกรรมการละเมิด การตรวจสอบ การกำหนดเบี้ยปรับที่เหมาะสม สำหรับการรายงานล่าช้า การจัดเก็บเงินเพิ่มอย่างเป็นธรรม ด้วยความสมเหตุสมผล (บุญรอด โบริวส์เรวิวงส์, 2540, หน้า 95-101, Marcelo, 2009, pp.1-42, Mckee, & Torgler, 2009, pp.447-457)

แรงจูงใจในการเสียภาษี

หมายถึง แรงจูงใจจากภายในของแต่ละบุคคลในการเสียภาษี อันเนื่องมาจากการดำรงอยู่ของความตระหนัก ความพร้อม และความเต็มใจ ที่จะช่วยเหลือประเทศ และเป็นส่วนหนึ่งของภาระผูกพันทางศีลธรรม (สมคิด บางโม, 2538, หน้า 1-385, Robbins & Coulter, 2008, pp.229, เจริญ ฐฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78, Slemrod, 2007, pp.25-48, Tyler, 1997, p.323, James & Nobes, 2000, pp.1-322)

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ :-

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร และมาตรการทางภาษี

2.1.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี

2.1.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระบัญชี

2.1.4 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.1.5 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.1.6 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.1.7 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระบัญชี

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

2.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร และมาตรการทางภาษี

ภาษีอากร

ศุภรัตน์ ควณิกกุล, 2528, หน้า 156-157 ได้อธิบายว่า ภาษีทุกประเภทมีลักษณะเป็นการบังคับเก็บจากประชาชน เป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากเอกชนไปสู่รัฐ เป็นการเคลื่อนย้ายในทิศทางเดียวกัน โดยไม่มีผลตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี ซึ่งการเสียภาษีอากรเป็นหน้าที่ตามกฎหมายของประชาชน จึงไม่มีผลตอบแทนโดยตรงในการเสียภาษีแต่ละครั้ง ไม่ต้องให้เกิดเป็นภาระที่รัฐบาลต้องชำระคืนให้กับประชาชน ภาษีอากรเป็นการเคลื่อนย้ายทรัพยากรที่ไม่มีพันธะใดๆ เพื่อที่รัฐบาลจะสามารถนำเงินภาษีอากรไปใช้ในการบริหารประเทศ ซึ่งภาษีอากรจะจัดเก็บในรูปแบบใดก็ได้ การจัดเก็บภาษีอากรจะกระทำในรูปแบบอื่นๆ นอกจากการจัดเก็บเป็นตัวเงินก็ได้

ศุภลักษณ์ พินิจภูวดล, 2547, หน้า 1-229 ได้อธิบายว่า ภาษีอากร คือ เงินที่รัฐบาลบังคับเก็บจากประชาชน และนำไปใช้เพื่อประโยชน์โดยส่วนรวม โดยไม่ได้สิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร ภาษีอากร คือ เงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชน ไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืม หรือขายสินค้า หรือให้บริการ ในราคาทุน โดยรัฐบาล ภาษีเป็นการแบ่งภาระสาธารณะระหว่างประชาชน และจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งการแบ่งสรรภาระสาธารณะระหว่างปัจเจกชนจำต้องให้ความสำคัญกับความเป็นมนุษย์เป็นอันดับแรก เพราะภาษีเกี่ยวข้องกับทุกคน ในลักษณะที่กระทบต่อทรัพย์สินของผู้เสียภาษี การจัดเก็บภาษีทำให้รายได้บุคคลลดลง เนื่องจาก ต้องแบ่งสรรรายได้ส่วนหนึ่งเป็นค่าภาษีให้แก่รัฐ และเพราะความเป็นมนุษย์นั่นเอง ที่ทำให้เกิดรายได้ จึงต้องได้รับความตกลงยินยอมจากผู้เสียภาษี ในการแบ่งสรรภาระภาษีนั้นด้วย ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของความตกลงยินยอมโดยตรง หรือโดยอ้อมก็ตาม ภาษีจึงมีลักษณะเป็นส่วนแบ่งภาระสาธารณะที่ประชาชนต้องรับผิดชอบตามสัดส่วน และอยู่ในรูปแบบเงินตรา โดยรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจบังคับจัดเก็บจำนวนภาษีที่ประชาชนผู้เสียภาษีต้องรับภาระนั้น จะเป็นไปตามสัดส่วนของความสามารถในการชำระภาษีของแต่ละบุคคล และวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีก็เพื่อนำเงินตราดังกล่าวไปใช้ในการสาธารณะ

วัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษี

ศุภรัตน์ ควิวัฒน์กุล, 2528, หน้า 156-157 ระบุว่า วัตถุประสงค์ของการจัดเก็บภาษีอากรมีดังนี้

1. เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจการของรัฐ เช่น ความมั่นคง ปลอดภัย การศึกษา การสาธารณสุข โภค การสวัสดิการสังคม เป็นต้น

2. เพื่อควบคุมหรือส่งเสริมพฤติกรรมทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้ระบบภาษีอากรควบคุมการบริโภค การผลิต หรือวิธีการดำเนินการทางธุรกิจบางชนิดมิให้เกิดผลเสียต่อเศรษฐกิจส่วนรวมได้ เช่น ไม่ต้องการให้ประชาชนบริโภคสุรา บุหรี่ หรือสินค้าฟุ่มเฟือยต่างๆ ที่เก็บภาษีสินค้าเหล่านี้ในอัตราสูงๆ หรือไม่เก็บภาษีอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง หรือเก็บภาษีสินค้าที่มีความจำเป็นในอัตราต่ำ เป็นต้น

3. เพื่อการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม นอกจากรัฐบาลจะใช้มาตรการด้านรายจ่าย เช่น การอุดหนุน การโอนเงินต่างๆ การสร้างถนนในชนบท ฯลฯ การจัดเก็บภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายรายได้ด้วย เช่น การใช้วิธีจัดเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า การจัดเก็บภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก ภาษีสินค้าประเภทสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราสูงๆ เป็นต้น

4. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งด้านราคาสินค้า และการจ้างงาน เป้าหมายทางเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น การป้องกันภาวะเงินเฟ้อ รัฐบาลก็เพิ่มภาษีต่างๆ ให้สูงขึ้น เพื่อลดการใช้จ่ายในยามเศรษฐกิจตกต่ำคนว่างงานมาก รัฐบาลอาจลดภาษีต่างๆ ลงเพื่อกระตุ้นให้มีการบริโภค และการลงทุนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีการจ้างงานมากขึ้น

อุกฤษ มงคลนาวิน, 2516, 114-119 ได้นำสรุปเหตุผลของนักปราชญ์เกี่ยวกับทฤษฎีพื้นฐานการภาษีอากรที่รัฐต้องเก็บภาษีจากประชาชนด้วยความชอบธรรม โดยที่ประชาชนไม่อาจปฏิเสธ โดยแสดงความเห็นต่างๆ เกี่ยวกับทฤษฎีพื้นฐานด้านภาษีอากรไว้ดังนี้

ทฤษฎีว่าด้วยการอาศัยอุปสงค์สาธารณะ

ทฤษฎีนี้ Jean Bodin ซึ่งเป็นนักปราชญ์ชาวฝรั่งเศสได้ให้แนวคิดพื้นฐานของการจัดเก็บภาษีอากรว่าเป็นทฤษฎีแห่งอุปสงค์สาธารณะกับสวัสดิการสาธารณะ กล่าวคือการจัดเก็บภาษีเป็นความต้องการของคนส่วนรวม และเพื่อประโยชน์ของคนส่วนรวมเช่นกัน และถ้าการจัดเก็บภาษีอากรไม่ได้เพื่ออุปสงค์แห่งสวัสดิการสาธารณะก็จะจัดเก็บไม่ได้ ถ้าจัดเก็บก็ไม่อาจถือได้ว่าเป็นภาษีที่ถูกต้องชอบธรรม

ทฤษฎีว่าด้วยการแลกเปลี่ยน

Senior ซึ่งเป็นนักปราชญ์ชาวอังกฤษได้ให้แนวคิดของการจัดเก็บภาษีอากรว่าการเสียภาษีอากรของประชาชนเป็นการแลกเปลี่ยนกับประโยชน์ที่ได้รับจากความคุ้มครองของรัฐบาล เพราะ

รัฐได้ให้ความคุ้มครองชีวิตและร่างกาย รวมทั้งเสรีภาพในทรัพย์สินของประชาชน เมื่อผู้ปกครองรัฐโดยกษัตริย์ให้ความดูแลประชาชนให้มีความสุขแล้ว ประชาชนก็ต้องเคารพต่อกษัตริย์ผู้ปกครองด้วย โดยการแลกเปลี่ยนประโยชน์เป็นการตอบแทน ดังนั้นความสัมพันธ์ของรัฐบาลกับประชาชนต้องอยู่บนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยน โดยเป็นผู้รับและการให้ (Bargain Theory)

ทฤษฎีว่าด้วยการเสียสละ

ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่าการจ่ายภาษีของประชาชนให้กับรัฐเป็นการเสียสละเงิน และทรัพย์สินของประชาชนให้กับรัฐบาล โดยเป็นหน้าที่ของประชาชนที่มีต่อรัฐ ไม่ว่ารัฐบาลจะมีความสัมพันธ์พิเศษกับประชาชนหรือไม่ก็ตาม เมื่อรัฐบาลได้เกิดขึ้นแล้ว ประชาชนก็จะต้องมีหน้าที่ต้องเสียสละเงินเป็นค่าภาษีให้แก่รัฐ จึงอาจเรียกได้อีกว่าเป็นทฤษฎีหน้าที่ของประชาชน การเสียสละนี้ก็ขึ้นอยู่กับรายได้ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน และเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการจ่ายภาษี การเสียสละจึงได้พัฒนาเป็นทฤษฎีความสามารถ

ทฤษฎีความสามารถ

ทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ว่าภาษีที่ประชาชนจ่ายให้แก่รัฐนั้น ต้องจ่ายตามมาตรฐานความสามารถในการรับภาระของแต่ละคน ความสามารถที่จะฝืนใจยอมรับ การเสียสละความสามารถ ณ ที่นี้หมายถึง ความสามารถต่อการฝืนใจยอมรับการเสียสละ ส่วนการเสียสละนั้น คือความไม่สะดวกและความสูญเสีย จึงอาจกล่าวได้ว่า ทฤษฎีความสามารถก็มีข้อแตกต่างกันนั้น คือทฤษฎีความสามารถนี้จัดเป็นทฤษฎีในทางลบ ซึ่งมีความหมายว่า การเสียภาษีอากรมีแต่ต้องเสียสละ และมีแต่ความทุกข์หาประโยชน์สิ่งใดไม่ได้เลย แต่ในขณะที่เดียวกันที่ทฤษฎีความสามารถ เป็นทฤษฎีในทางบวก ซึ่งก็คือรัฐบาลได้สร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนโดยส่วนรวม ดังนั้นประชาชนผู้เสียภาษีจึงต้องจ่ายภาษีตามความสามารถ แต่ความสามารถในการเสียภาษีอากรจะคำนวณให้แน่นอนได้อย่างไร ปัญหานี้นักปราชญ์ทางวิชาการคลั่งมีความเห็นเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายอรรถวิสัยกับฝ่ายภาวะวิสัย (สุพาดา สิริกุดตา, 2544, หน้า 1-215)

ฝ่ายอรรถวิสัยมีความเห็นว่าบุคคลที่ต้องเสียภาษีมากหรือน้อยเพียงใดนั้นอาจขึ้นอยู่กับความรู้สึกในการเสียสละว่ามีอยู่มากน้อยเพียงใดหลังจากที่ได้เสียภาษีอากรแล้ว ซึ่งความเห็นฝ่ายนี้เป็นสิ่งที่ยากในทางปฏิบัติ เพราะไม่อาจยึดถือเป็นหลักในการคำนวณความสามารถในการเสียภาษีได้ เพราะขนาดความรู้สึกของผู้เสียภาษีมียู่เพียงใดนั้น เป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของแต่ละคนบุคคลภายนอกไม่อาจรู้ได้

ดังนั้นความคิดเห็นในแนวคิดนี้จึงไม่อาจให้ข้ออธิบายยึดถือเอาเป็นมาตรฐานการจัดแบ่งภาระทางภาษีอากรได้ ด้วยเหตุนี้การพิจารณาปัญหานี้ในระยะต่อมาจึงมุ่งไปทางความเห็นฝ่ายภาวะวิสัย ได้อธิบายความสามารถ โดยอาศัยความหมายที่แน่นอนทางภาวะวิสัย นักปราชญ์ที่

เสนอความเห็นนี้คือ Seligman ท่านผู้นี้ได้เน้นความสามารถในทางความสามารถที่อาจจ่ายภาษีอากร จึงได้มีการเรียกชื่อว่า Capacity Theory เขาเห็นว่า การคำนวณความสามารถในการจ่ายภาษีนั้น สมัยโบราณอาศัยทรัพย์สินต่อมาอาศัยค่าใช้จ่าย ภายหลังจึงได้อาศัยเงินได้ตามลำดับ และการอาศัยเงินได้เป็นมาตรฐานคำนวณความสามารถในการเสียภาษีอากรน่าจะยุติธรรม อย่างไรก็ตามหลักนี้มีข้อพึงพิจารณาอีก 5 ประการ คือ

1. ต้องพิจารณาว่าเป็นเงินได้สุทธิหรือยัง และรายได้เช่นนี้มีความสูญเสียบ้างหรือไม่ นอกจากนี้ต้องชดใช้เงินทุนหรือไม่
2. ต้องพิจารณาเงินได้แน่นอนหรือไม่เพราะเงินได้จากทรัพย์สินย่อมเป็นเงินได้ที่แน่นอน ลักษณะถาวร แต่เงินที่ได้จากการทำงานเป็นเงินได้ที่ไม่แน่นอน เพราะจะเปลี่ยนแปลงไปตามวัยและสุขภาพ
3. ต้องพิจารณาสภาพส่วนตัว และสถานครอบครัวของผู้มีเงินได้ เช่น สมาชิกของคนในครอบครัว
4. ต้องพิจารณาว่ามีส่วนเกินทางเศรษฐกิจหรือไม่ กล่าวคือจำนวนรายได้มีส่วนเกินที่เกินกว่าจำนวนที่สมควรได้รับจากแรงงานหรือทุนหรือไม่
5. ต้องพิจารณาถึงกาลเวลา กล่าวคือ การจัดเก็บภาษีอากรต้องจัดเก็บในเวลาที่เหมาะสมเงินได้เกิดขึ้นแล้วในช่วงเวลาเดียวกันที่จะจัดเก็บ

กรมสรรพากร, 2562, หน้า 1-10 ภาษีเงินได้นิติบุคคล

1. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ และหมายความรวมถึงนิติบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วย ดังนี้

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล มีดังนี้

(1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้แก่

- ก. บริษัท จำกัด
- ข. บริษัทมหาชน จำกัด
- ค. ห้างหุ้นส่วนจำกัด
- ง. ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศ ซึ่งมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ก. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น เข้ามากระทำการกิจการในประเทศไทย (มาตรา 66 วรรคแรก แห่งประมวลรัษฎากร)

ข. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำกิจการในท้องถิ่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย (มาตรา 66 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร)

ค. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น กระทำกิจการอื่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทยและกิจการที่กระทำนั้นเป็นกิจการขนส่งระหว่างประเทศ (มาตรา 67 แห่งประมวลรัษฎากร)

ง. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้ประกอบกิจการในประเทศไทย แต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) (3) (4) (5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย (มาตรา 70)

จ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ตามมาตรา 76 วรรคสอง และมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ได้จำหน่ายเงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นที่กันไว้จากกำไร หรือถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย (มาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

ฉ. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศนั้น มิได้เข้ามาทำกิจการในประเทศไทย โดยตรง หากแต่มีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทนหรือผู้ทำการติดต่อ ในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย (มาตรา 76 ทวิ)

(3) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้า หรือหากำไร โดย

ก. รัฐบาลต่างประเทศ

ข. องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ

ค. นิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) กิจการร่วมค้า (Joint Venture) ได้แก่ กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่างบุคคลดังต่อไปนี้คือ

ก. บริษัทกับบริษัท

ข. บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ค. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

ง. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา

จ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับคณะบุคคลที่มีไม่ใช่นิติบุคคล

ฉ. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนสามัญ

ช. บริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับนิติบุคคลอื่น

(5) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศล

(6) นิติบุคคลที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

2. นิติบุคคลที่ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

นิติบุคคลอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวในข้างต้น และเฉพาะที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เช่น กระทรวง ทบวง กรม องค์การ ของรัฐบาลหรือสหกรณ์ ไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม ยังมีนิติบุคคลอีกบางประเภทที่เข้าลักษณะต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร แต่ได้รับการยกเว้นตามบทบัญญัติของกฎหมายต่าง ๆ ได้แก่

- (1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ตามสัญญาว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจ หรือทางเทคนิคระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ
- (2) บริษัทจำกัดที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
- (3) บริษัทจำกัดและนิติบุคคลที่มีสภาพเช่นเดียวกับบริษัทจำกัดซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(4) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่อยู่ในประเทศที่มีอนุสัญญาว่าด้วยการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศไทย ตามเงื่อนไขที่กำหนดในอนุสัญญา

3. ฐานภาษีของภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภาษีเงินได้นิติบุคคล คำนวณจากเงินได้ที่ใช้เป็นหลักฐานในการคำนวณภาษีคูณด้วยอัตราภาษีที่กำหนด ดังนั้น เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือฐานภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น โดยทั่วไปได้แก่กำไรสุทธิที่คำนวณตาม เงื่อนไขที่กำหนด แต่เพื่อความเป็นธรรมและอุดช่องว่างในการจัดเก็บภาษีเงินได้ จึงได้มี การบัญญัติจัดเก็บภาษีเงินได้ นิติบุคคล จากเงินได้หรือฐานภาษี ที่แตกต่างกัน ดังนี้

- (1) กำไรสุทธิ
- (2) ยอดขายได้ก่อนหักรายจ่าย
- (3) เงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย
- (4) การจำหน่ายเงินกำไรออกไปจากประเทศไทย

4. ภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณจากกำไรสุทธิ

4.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้จากกำไร

- (1) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย

ก. บริษัท จำกัด

ข. บริษัทมหาชน จำกัด

ค. ห้างหุ้นส่วน จำกัด

ง. ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน

ในกรณีที่บริษัทห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยมิสาขาไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอก ประเทศไทย จะต้องนำกำไรสุทธิของสาขามารวมกำไรสุทธิของสำนักงานใหญ่เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย

(2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ และมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในประเทศไทย ได้แก่

(ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและกระทำการกิจการในท้องถิ่น ๆ รวมทั้งในประเทศไทย ได้แก่

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศดังกล่าว จะต้องนำกำไรสุทธิเฉพาะ ที่ได้จากการกระทำการในประเทศไทยมาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมีลูกจ้างหรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อในการประกอบกิจการในประเทศไทย ซึ่งเป็นเหตุให้ได้รับเงินได้หรือผลกำไรในประเทศไทย ให้ถือว่าบุคคลผู้จ้างเป็นลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน หรือผู้ทำการติดต่อเช่นว่านั้นไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เป็นตัวแทนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและให้บุคคลนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีเงินได้เฉพาะที่เกี่ยวกับเงินได้หรือผลกำไรดังกล่าว

(3) กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางการค้าหรือหากำไรโดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของรัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ

(4) กิจการร่วมค้า

4.2 รอบระยะเวลาบัญชี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจากกำไรสุทธิ ต้องคำนวณกำไรสุทธิ จากรายได้จากการ หรือเนื่องจากการ กิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี หักด้วยรายจ่ายตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรา 65 ทวิ และ มาตรา 65 ตรี ซึ่งประมวลรัษฎากรได้กำหนดรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งๆ ไว้ดังนี้

(1) รอบระยะเวลาบัญชีโดยทั่วไปตามบทบัญญัติมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร รอบระยะเวลาบัญชี สำหรับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล จะต้องเท่ากับ 12 เดือน โดยจะเริ่มต้น และสิ้นสุดลงเมื่อใดก็ได้

(2) รอบระยะเวลาบัญชีซึ่งน้อยกว่า 12 เดือน กรณีที่กฎหมายยอมให้รอบระยะเวลาบัญชีน้อยกว่า 12 เดือน ได้ มีเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ คือ

ก. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเริ่มตั้งใหม่ จะถือวันเริ่มตั้งถึงวันหนึ่งวันใดเป็นรอบระยะเวลาบัญชีแรกก็ได้ แต่รอบระยะเวลาบัญชีต่อไปต้องเท่ากับ 12 เดือน

ข. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอาจยื่นคำร้องขอเปลี่ยนวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีก็ได้ ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรจะเห็นสมควรและสั่งอนุญาตซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนจะน้อยกว่า 12 เดือน

ค. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เล็กกันให้ถือเอาวันที่เจ้าพนักงานจดทะเบียนเล็กเป็น วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

ง. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากัน ให้ถือว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเล็กกัน รอบระยะเวลาบัญชีที่ควบเข้ากันจึงเป็นไปตาม (ค) ซึ่งอาจน้อยกว่า 12 เดือน

ในกรณีที่บริษัทเลิกกิจการและยังชำระบัญชีไม่เสร็จ หากมีกำไรสุทธิเกิดขึ้น จะต้องนำมาเสียภาษีเงินได้ นิติบุคคลเพราะประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถือว่าบริษัทยังมีสภาพเป็นนิติบุคคลอยู่ครบเท่าที่ยังชำระบัญชีไม่เสร็จสิ้น

(3) รอบระยะเวลาบัญชีมากกว่า 12 เดือน รอบระยะเวลาบัญชีอาจขยายออกไปมากกว่า 12 เดือนก็ได้ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ บุคคลเลิกกิจการ หากผู้ชำระบัญชี และผู้จัดการไม่สามารถยื่นรายการและเสีย ภาษีได้ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแล้ว ถ้าได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายใน 30 วันนับแต่วัน ที่เจ้าพนักงานรับจดทะเบียนเลิก อธิบดีกรมสรรพากรอาจพิจารณาอนุมัติให้ขยายรอบระยะเวลาบัญชีออกไปได้ ซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีรอบนี้อาจเกิน 12 เดือนก็ได้

4.3 กำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตามประมวลรัษฎากรได้กำหนดให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ ซึ่งคำนวณได้จากรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากร

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจะต้องใช้เกณฑ์สิทธิ หมายถึง ให้นำรายได้ที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชีใด แม้ว่าจะยังไม่ได้รับชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น และให้นำรายจ่ายทั้งสิ้นที่เกี่ยวกับรายได้นั้น แม้จะยังมีได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายของรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ในกรณีจำเป็นผู้มีเงินได้จะขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อเปลี่ยนแปลงเกณฑ์สิทธิและวิธีการทางบัญชี เพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายตามเกณฑ์อื่นก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

4.4 เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ทวิ

(1) รายจ่ายตามมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามทางภาษี ในทางบัญชีรายจ่ายบางรายการถือเป็นรายจ่ายได้ แต่ในทางภาษีย่อยจ่ายดังกล่าว ต้องนำมาบวกกลับเพื่อคำนวณกำไรสุทธิ

(2) ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน เป็นการหักค่าใช้จ่ายสินทรัพย์ถาวรในแต่ละปี เนื่องจากสินทรัพย์ถาวรมีต้นทุนสูง และใช้งานได้เกินกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี โดยหลักการจึงสามารถตัดเป็นรายจ่ายได้ในแต่ละปีเป็นค่าเสื่อมราคา

หลักเกณฑ์การคิดค่าเสื่อมราคา มีดังนี้

ข้อ 1 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจะต้องไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

รายการ ร้อยละ

1. อาคาร

- อาคารถาวร 5
- อาคารชั่วคราว 100

2. ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้นไปได้ 5

3. ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า

- กรณีไม่มีหนังสือสัญญาเช่าหรือมีหนังสือเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้น เปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่าได้ต่อ ๆ ไป 10

- กรณีมีสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัด 100 หาดด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน

4. ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธี สูตร กู๊ดวิลล์ เครื่องหมายการค้า สิทธิประกอบ กิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น

- กรณีไม่จำกัดอายุการใช้ 10
- กรณีจำกัดอายุการใช้ 100 หาดด้วยจำนวนปีอายุการใช้

5. ทรัพย์สินอย่างอื่น นอกจากที่ดินและสินค้า 20

ข้อ 2 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาโดยเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งจะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ของ

ทรัพย์สินต้องไม่น้อยกว่า 100 หารด้วยจำนวนร้อยละที่กำหนด โดยเมื่อได้เลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปและอัตราที่จะหักอย่างไรแล้วให้ใช้วิธีการทางบัญชีและอัตรานั้นตลอดไป จะเปลี่ยนแปลงได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ที่อธิบดีกรมสรรพากรมอบหมายในกรณีได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงได้และให้ถือปฏิบัติตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัตินั้น

ข้อ 3 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้คำนวณตามส่วนเฉลี่ยแห่งระยะเวลาที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็ม 12 เดือนให้เฉลี่ยหักตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราร้อยละของมูลค่าต้นทุนตามประเภทของทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้น โดยให้เฉลี่ยเป็นวัน เช่น บริษัทแห่งหนึ่ง มีรอบระยะเวลาบัญชีปกติตามปีปฏิทิน ได้ซื้อเครื่องจักร มูลค่า 500,000 บาท เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2539 จำนวนค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักร ดังนี้

ค่าเสื่อมราคา ในปี 2539 = $500,000 \times 20/100 \times 31/365 = 8,493.15$ บาท

ปกติทรัพย์สินอย่างอื่นหักค่าเสื่อมราคาได้ร้อยละ 20 ของมูลค่า นั้นหมายถึง ได้ทรัพย์สินนั้นมาเต็มรอบระยะเวลาบัญชี

ข้อ 4 กรณีทรัพย์สินที่ได้มาโดยการเช่าซื้อหรือซื้อขายเงินผ่อน ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินตามราคามูลค่าต้นทุน คือ ราคาที่พึงต้องชำระทั้งหมดตามสัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายเงินผ่อน แต่ค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาที่จะนำมาหักในรอบระยะเวลาบัญชีจะต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ข้อ 5 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา สำหรับทรัพย์สินไม่ว่าในกรณีใดจะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ โดยให้คงเหลือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นเป็นจำนวนเงินอย่างน้อย 1 บาท เว้นแต่ ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน หรือรถยนต์นั่งที่มีมูลค่าต้นทุนเกิน 1 ล้านบาท ให้คงเหลือมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินเท่ากับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เกิน 1 ล้านบาท

ข้อ 6 ทรัพย์สินประเภทรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน หรือรถยนต์นั่งให้หักค่าสึกหรอ และค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุน เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 1 ล้านบาท เว้นแต่ เป็นทรัพย์สินซึ่งมิได้ใช้ในกิจการให้เช่ารถยนต์ ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนทั้งหมด ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องไม่นำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในกิจการอื่น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ 7 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการวิจัยและพัฒนา ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หัก

ตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในตารางข้อ 1 ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องไม่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ใช้ผลิตสินค้า หรือให้บริการ เว้นแต่ เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรดังกล่าวได้ใช้เพื่อการดังต่อไปนี้

(ก) การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต

(ข) การทดสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ หรือ

(ค) การปรับปรุงกรรมวิธีการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิตหรือเพิ่ม

ผลผลิต ทั้งนี้ ไม่ว่าจะใช้เพื่อกิจการของตนเองหรือกิจการของผู้อื่น

(2) ต้องเป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่ไม่เคยผ่านการใช้งานมาก่อน โดยมีอายุการใช้งานได้ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป และมีมูลค่าต้นทุนไม่ต่ำกว่า 100,000 บาท

(3) ต้องแจ้งการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรเพื่อการวิจัยและพัฒนาตาม (1) โดยใช้แบบ ค.จ.01 พร้อมกับแนบเอกสารหลักฐานประกอบตามที่กำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 48) ต่ออธิบดีกรมสรรพากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรนั้น

ข้อ 8 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินประเภทเครื่องบันทึกการเก็บเงิน อาจเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในอัตราร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ก็ได้ หรือเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ในตารางข้อ 1 ก็ได้ ทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องมีลักษณะและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ต้องเป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งประกอบกิจการค้าปลีกหรือประกอบกิจการอย่างอื่นซึ่งมิใช่การค้าปลีกที่อธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ แล้วแต่กรณี

(2) ต้องเป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่มีลักษณะตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด แต่ไม่รวมถึงส่วนระบบควบคุมกลางของเครื่องคอมพิวเตอร์

(3) ต้องแจ้งการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ภายในเวลา 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

ข้อ 9 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักได้ดังต่อไปนี้

(1) ภายใน 3 รอบระยะเวลาบัญชี นับแต่วันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในกรณีที่รอบระยะเวลาบัญชีใดไม่เต็ม 12 เดือน ให้เฉลี่ยตามส่วนสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้น โดยจะเลือกใช้วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไปวิธีใดก็ได้

(2) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลัง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา ในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ใน (1)

ทรัพย์สินประเภทคอมพิวเตอร์ตามวรรคหนึ่ง หมายถึง เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติทำหน้าที่เสมือนสมองกลใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน โดยวิธีทางคณิตศาสตร์ และอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องช่วย หรือเครื่องประกอบกับคอมพิวเตอร์รวมทั้งโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อให้คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ (แก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551 ใช้บังคับ 7 สิงหาคม 2551)

ข้อ 10 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารโรงงานที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้

การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ของเครื่องจักรที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีสินทรัพย์ถาวรซึ่งไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และมีการจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนดขึ้นภายหลังซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุนสำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้

ข้อ 11 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทอาคารถาวรที่บริษัทที่เป็นสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (ROH) ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมีไว้ในประกอบกิจการของกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมา

ในอัตราร้อยละ 25 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราทั่วไปที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2545

ข้อ 12 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล สามารถหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ผลิตสินค้าหรือให้บริการ ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามอัตราปกติ ทั้งนี้ ทรัพย์สินจะต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2553 (ตาม พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551)

ข้อ 13 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท และจ้างแรงงานไม่เกิน 200 คน สามารถเลือกหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินได้ในอัตรา ร้อยละ 100 ของมูลค่าต้นทุน โดยมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินดังกล่าวรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท ในหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี (ทั้งนี้ ใช้สำหรับทรัพย์สินตามมาตรา 4(5) แห่ง พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 145) พ.ศ. 2527 แก้ไขโดย พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 473) พ.ศ. 2551 โดยทรัพย์สินจะต้องได้มาและพร้อมใช้งานได้ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2553)

ข้อ 14 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินอย่างอื่นตามมาตรา 4(5) ของ พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 145) แต่ไม่รวมถึงยานพาหนะที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช่ใช้ในการประกอบกิจการของตนเองให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตราร้อยละ 60 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ (ตาม พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 505) พ.ศ. 2553)

ข้อ 15 การหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการรับจ้างผลิตสินค้าที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ทางราชการประกาศให้เป็นพื้นที่ที่เกิดอุทกภัย และได้รับความเสียหายจากอุทกภัยในระหว่างวันที่ 25 กรกฎาคม 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ได้ซื้อหรือได้รับโอนกรรมสิทธิ์เพื่อมิใช่ใช้ในการประกอบกิจการของตนเอง ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาเบื้องต้น ในวันที่ได้ทรัพย์สินนั้นมาในอัตรา ร้อยละ 40 ของมูลค่าต้นทุน สำหรับมูลค่าต้นทุนส่วนที่เหลือ ให้หักตามเงื่อนไขและอัตราที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เฉพาะทรัพย์สินที่ได้มาและอยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ตามวัตถุประสงค์ ตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2554 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (ตาม พ.ร.ฎ. (ฉบับที่ 537) พ.ศ. 2555)

(3) การตีราคาทรัพย์สิน

ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจากราคาสินค้าคงเหลือ ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคา

เพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตราค่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

(4) การโอนทรัพย์สิน

ในกรณี โอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน โดยไม่มีค่าตอบแทน ค่าบริการหรือดอกเบี้ย หรือมีค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยต่ำกว่าราคาตลาด โดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ยนั้น ตามราคาตลาดในวันที่โอน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงินได้ เช่น บริษัทแห่งหนึ่ง จำหน่ายรถยนต์ซึ่งมีราคา 100,000 บาท ซึ่งเป็นราคาตลาด ให้กับผู้จัดการบริษัทในราคา 10,000 บาท เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินราคาขายรถยนต์ให้เท่ากับราคาตลาดได้

ราคาตลาด หมายความว่า ราคาของค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือดอกเบี้ย ซึ่งคู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกันพึงกำหนดโดยสุจริตในทางการค้า กรณีโอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงินที่มีลักษณะ ประเภท และชนิดเช่นเดียวกัน ณ วันที่โอนทรัพย์สิน ให้บริการ หรือให้กู้ยืมเงิน

(5) การคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินและหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศ เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ดังนี้

(ก) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก (ข) ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือ ทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ขายซึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(ข) กรณีธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

เงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สิน ซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่รับมาหรือจ่ายไป ในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทยตามราคาตลาดในวันที่รับมาหรือจ่ายไปนั้น

(6) การตีราคาสินค้าคงเหลือ

ราคาสินค้าคงเหลือในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณตามราคาทุนหรือราคาตลาดแล้วแต่อย่างใดจะน้อยกว่าและให้ถือว่าราคานี้เป็นราคาสินค้าคงเหลือยกมาสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีใหม่ด้วย การคำนวณราคาทุนดังกล่าว เมื่อได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ใดตามวิธีการทางบัญชีแล้วให้ใช้หลักเกณฑ์นั้นตลอดไป เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร จึงจะเปลี่ยนหลักเกณฑ์ได้

(7) การคำนวณราคาทุนของสินค้าที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ

เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมิน โดยเทียบเคียงกับราคาทุนของสินค้าประเภทและชนิดเดียวกันที่ส่งเข้าไปในประเทศอื่นได้

(8) การคำนวณราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ

ถ้าราคาทุนของสินค้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนในท้องตลาดของวันที่ได้สินค้านั้นมา เว้นแต่ เงินตราต่างประเทศนั้นจะแลกเปลี่ยนอัตราทางราชการก็ให้คำนวณเป็นเงินตราไทยตามอัตราทางราชการนั้น

(9) การจำหน่ายหนี้สูญ

การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้สามารถกระทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 186 (พ.ศ. 2534) แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น หนี้สูญรายใดได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้วหากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก เช่น ห้างฯ ให้ลูกค้าเช่าซื้อสินค้า โดยมีมูลค่าเช่าซื้อแต่ละรายไม่ถึง 100,000 บาท และลูกค้าและผู้ค้าประกันได้นำสินค้าไปขายต่อแล้วหลบหนีไป ไม่ทราบที่อยู่แน่นอน ไม่สามารถติดตามได้ และไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ที่จะชำระหนี้ได้ โดยห้างฯ ได้มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ คือ (1) หนังสือบอกกล่าวทวงถามลูกหนี้ของทนายความและไปตอบรับการส่งหนังสือดังกล่าว ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง แล้วยังไม่ได้รับชำระหนี้ และ (2) รายงานการติดตามและสืบทรัพย์ลูกหนี้โดยมีผู้ใหญ่บ้านหรือเพื่อนบ้านข้างเคียงลงชื่อรับรองกรณีดังกล่าว เมื่อห้างฯ มีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ถือได้ว่ามีหลักฐานการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณีแล้ว แต่ไม่ได้รับชำระหนี้ และหากจะฟ้องลูกหนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ ดังนั้น หลักฐานดังกล่าวจึงสามารถใช้เป็นหลักฐานการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้

(10) การคำนวณเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร ให้ถือเป็นรายได้ ดังนี้

ผู้จ่ายเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อการส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม และกิจการร่วมค้า

ผู้รับเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร มีเงื่อนไขการคำนวณเป็นรายได้ ดังนี้

- เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย (ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) ได้รับยกเว้นกึ่งหนึ่ง

- เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ได้รับยกเว้นทั้งหมด

- เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทผู้รับเงินปันผลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ได้รับยกเว้นทั้งหมด

การยกเว้นเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร ผู้รับต้องถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนที่เป็นเหตุเกิดเงินได้นั้น ไม่น้อยกว่า 3 เดือนก่อนวันประกาศจ่ายเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไร และต้องถือหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นต่อไปอีกไม่น้อยกว่า 3 เดือนนับแต่วันประกาศจ่ายเงินปันผลหรือส่วนแบ่งของกำไรด้วย เช่น บริษัท ก. ถือหุ้นในบริษัท ข. ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง และถือหุ้นไว้เกินกว่า 3 เดือนนับแต่วันที่ได้ซื้อหุ้นจนถึงวันที่ได้รับเงินปันผล และยังคงถือหุ้นต่อไปอีกเกินกว่า 3 เดือน นับแต่วันที่ได้รับเงินปันผล และบริษัท ข. ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท ก. ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้น เงินปันผลที่บริษัท ก. ได้รับ ไม่ต้องมารวมคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ตามมาตรา 65 ทวิ (10) แห่งประมวลรัษฎากร

(11) ดอกเบี้ยกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตามกฎหมายดังกล่าว (ซึ่งตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 ตามมาตรา 25(10) ห้ามมิให้นำค่าดอกเบี้ยเงินกู้ยืมมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียม แต่ให้ยกเว้นภาษีเงินได้แก่ผู้ได้รับดอกเบี้ย โดยให้นำเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายมาคำนวณเป็นรายได้)

(12) เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้นำมารวมคำนวณเป็นรายได้เพียงเท่าที่เหลือจากถูก

หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตามกฎหมายดังกล่าว และหากผู้รับเป็นบริษัทจดทะเบียนหรือเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ให้นำบทบัญญัติข้อ (10) มาใช้บังคับโดยอนุโลม (ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้เพียงกึ่งหนึ่ง แต่หากเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แต่ถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียงในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล และบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทผู้รับเงินปันผล ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ให้ได้รับยกเว้นทั้งหมดด้วย)

(13) มูลนิธิหรือสมาคม ที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ ไม่ต้องนำเงินค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค หรือจากการให้โดยเสน่หา แล้วแต่กรณี มารวมคำนวณเป็นรายได้

(14) ภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้รับคืนจากการขอคืน ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้ (เนื่องจากภาระภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นของผู้บริโภค บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเพียงคนกลางที่รับภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วส่งต่อให้รัฐบาลผ่านกรมสรรพากรเท่านั้น มิได้ถือเป็นรายได้ของกิจการแต่อย่างใด

4.5 เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิตามมาตรา 65 ตรี(รายจ่ายต้องห้าม)

รายจ่ายต้องห้าม หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการของนิติบุคคลและได้มีการบันทึกบัญชีเป็นรายจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่เกิดรายการ แต่ในทางภาษีไม่ให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ ขอบเขตรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กำหนดไว้ตามประมวลรัษฎากร

(1) เงินสำรองต่าง ๆ เป็นรายจ่ายต้องห้าม นอกจาก เงินสำรองดังต่อไปนี้สามารถนำมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ คือ

(1.1) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัย เพื่อสมทบทุนประกันชีวิต ได้ไม่เกินร้อยละ 65 ของจำนวนเบี้ยประกันชีวิตที่ได้รับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันภัยต่อออกแล้ว ถือเป็นรายจ่ายได้

(1.2) เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไรเฉพาะส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 40 ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ ในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัย ซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว ถือเป็นรายจ่ายได้

(1.3) เงินสำรองที่กั้นไว้เป็นค่าเผื่อนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้ที่เกิดจากการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ให้กั้นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ แต่กรณีเฉพาะส่วนที่ดั่งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

เงินสำรองที่ดั่งขึ้นตามวรรคหนึ่งและได้นำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิไปแล้วในรอบระยะเวลาบัญชีใด ต่อมาหากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลง ให้นำเงินสำรองส่วนที่ดั่งลดลง ซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้น มารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น

(2) เงินที่จ่ายเข้ากองทุนใด ๆ เป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ เงินที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ให้ถือเป็นรายจ่ายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่จ่ายเท่ากับจำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 183 (พ.ศ. 2533)

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หมายถึง กองทุนซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. 2530 โดยมีลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันจัดตั้งขึ้น และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างตาย ออกจากงาน หรือลาออกจากกองทุน โดยลูกจ้างจ่ายเงินสะสม และนายจ้างจ่ายเงินสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของกองทุนนั้น

(3) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสน่หา หรือการกุศล เป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะหรือเพื่อการสาธารณะประโยชน์ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษาหรือเพื่อการศึกษา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ 2 ของกำไรสุทธิ โดยให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี เช่น พนักงานของบริษัทแห่งหนึ่งทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริตมาเป็นเวลานาน ได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ บริษัทได้จ่ายเงินสมทบจำนวนหนึ่งให้แก่ครอบครัวของลูกจ้างผู้นั้น โดยไม่มีระเบียบแต่อย่างใด เงินสมทบที่บริษัทจ่ายให้แก่ครอบครัวของลูกจ้าง เป็นกรณีที่บริษัทจ่ายให้เองโดยไม่มีข้อบังคับและมีใช้เป็นการจ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบใด ๆ จึงเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัวหรือการให้โดยเสน่หา บริษัทจะนำมาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตี (3) แห่งประมวลรัษฎากร

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว หมายถึง รายจ่ายที่แต่ละคนควรจะรับภาระใน ส่วนของตนเป็นการส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล โดยผู้รับไม่มีความผูกพัน ในทางธุรกิจการงานกับผู้ให้

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการให้โดยเสน่หา หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายไปโดยความรักใคร่ ชอบพอกันเป็นการส่วนตัว ซึ่งผู้รับไม่มีความผูกพันว่าจะต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตอบแทน หรือเรียกว่า การให้เปล่า

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการกุศล หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายไปในการทำบุญทำทาน บริจาคทรัพย์สนับสนุนการศึกษา การศาสนา การสังคมสงเคราะห์หรือการอื่น ๆ แต่กรณีนี้กฎหมายยัง ยอมรับให้หักได้ในกรณีเป็นการจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ของสาธารณะชนทั่วไป ไม่จำกัดว่าเป็นใคร

(4) ค่ารับรองหรือค่าบริการ ส่วนที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดเป็น รายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ค่ารับรองดังต่อไปนี้สามารถนำมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ มีหลักเกณฑ์ว่า

ก. ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นต้องเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการอันจำเป็นตามธรรมเนียมประเพณีทางธุรกิจทั่วไป และบุคคลซึ่งได้รับรองหรือรับบริการต้องมีใช้ลูกจ้างของบริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เว้นแต่ ลูกจ้างดังกล่าวจะมีหน้าที่เข้าร่วมในการรับรองหรือการบริการนั้น ด้วย

ข. ค่ารับรองหรือค่าบริการต้อง

1. เป็นค่าใช้จ่ายอันเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับการรับรองหรือการบริการที่จะอำนวย ประโยชน์แก่กิจการ เช่น ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม ค่าคุมหรรสพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการกีฬา เป็นต้น

2. เป็นค่าสิ่งของที่ให้แก่บุคคลซึ่งได้รับการรับรองหรือรับบริการ ไม่เกินคนละ 2,000 บาท ในแต่ละคราวที่มีการรับรองหรือการบริการ

ค. จำนวนเงินค่ารับรองและค่าบริการให้นำมาหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับจำนวน เท่าที่ต้องจ่าย แต่รวมกันต้องไม่เกินร้อยละ 0.3 ของจำนวนเงินยอดขายได้หรือยอดขายที่ต้องนำมา รวมหรือคำนวณกำไรสุทธิ ก่อนหักรายจ่ายใดในรอบระยะเวลาบัญชี หรือของจำนวนเงินทุนที่ ได้รับชำระแล้วถึงวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี แล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า ทั้งนี้ รายจ่ายที่จะ นำมาหักได้จะต้องมีจำนวนสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาท

ง. ค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นต้องมีกรรมการหรือผู้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้จัดการ หรือ ผู้ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้อนุมัติหรือคำสั่งจ่ายค่ารับรองหรือค่าบริการนั้นด้วย และ

ต้องมีใบรับหรือหลักฐานของผู้รับเงินสำหรับเงินที่จ่ายเป็นค่ารับรองหรือค่าบริการ เว้นแต่ ในกรณี ที่ผู้รับเงินไม่มีหน้าที่ต้องออกไปรับตามประมวลรัษฎากร

(5) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หรือรายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยาย ออก หรือทำให้ดีขึ้นซึ่งทรัพย์สินเป็นรายจ่ายต้องห้าม แต่หากเป็นการซ่อมแซมให้คงสภาพเดิมถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ เช่น บริษัทแห่งหนึ่ง เช่าที่ดินมาเพื่อใช้ในการก่อสร้าง อาคารสำนักงานและคลังสินค้า บริษัทจ่ายค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่เช่าซึ่งอยู่ใต้พื้นที่ลานคอนกรีต รวมถึงค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่เช่าซึ่งอยู่ใต้พื้นที่อาคารสำนักงานและคลังสินค้า ถือเป็นกรทำให้มูลค่าของที่ดินสูงขึ้น บริษัทจึงต้องนำค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่ดังกล่าวไปรวมกับราคาที่ดินและ ถือเป็นรายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุนตามมาตรา 65 ตรี (5) แห่งประมวลรัษฎากร

รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการลงทุน หมายถึง รายจ่ายที่กิจการจ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่ง ทรัพย์สินหรือประโยชน์ต่อกิจการเป็นระยะเวลานานเกินกว่า 1 รอบระยะเวลาบัญชี

รายจ่ายในการต่อเติม เปลี่ยนแปลง ขยายออก หรือทำให้ทรัพย์สินดีขึ้น หมายถึง รายจ่ายเพื่อให้อายุการใช้งานของทรัพย์สินเดิมยาวนานขึ้น หรือมีสภาพดีขึ้น

(6) เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากรค่าปรับทางอาญา ภาษีเงินได้บริษัทหรือห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นรายจ่ายต้องห้าม

คำว่า “เบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มภาษีอากร ค่าปรับทางอาญา” หมายถึง เบี้ยปรับและ หรือเงินเพิ่ม และค่าปรับอาญา ตามกฎหมายภาษีอากรทุกประเภท รวมถึงค่าปรับที่เป็นโทษทาง อาญา และเงินเพิ่มภาษีอากรตามกฎหมายอื่นด้วย (ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษี อากร ที่ 40/2560 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2560 ที่อ้างอิงคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ 1109/2559)

(6ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีซื้อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นรายจ่ายต้องห้าม เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่ม มิใช่รายได้ หรือรายจ่ายของกิจการ เพราะผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อถูกเรียกเก็บภาษีขายจาก ผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการ ผู้ที่ถูกเรียกเก็บภาษีก็นำภาษีนั้นมาเครดิต โดยหักออกจากภาษีขายของ ตนในแต่ละเดือนภาษีหรือขอคืนภาษีที่ถูกเรียกเก็บนั้น ดังนั้น ภาษีที่ถูกเรียกเก็บนั้น เรียกว่า ภาษีซื้อ จึงไม่ถือเป็นรายจ่ายของกิจการ เว้นแต่ ภาษีซื้อต้องห้ามบางลักษณะที่กำหนดไว้ในมาตรา 82/5 (4) และ (6) แห่งประมวลรัษฎากร นำมาเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิได้ เนื่องจาก ผู้ประกอบการไม่สามารถนำไปเครดิตภาษีได้ ซึ่งเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษี อาทิเช่น

1. ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรองหรือเพื่อการอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน

2. ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ เช่า หรือรับ โอนรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน และภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือการรับบริการที่เกี่ยวข้องกับรถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต
3. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีอย่างย่อ
4. ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อทรัพย์สินเพื่อใช้ หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
5. ภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อนำมาใช้ในกิจการของตนเอง ซึ่งเป็นกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีซื้อดังกล่าวให้มีสิทธินำมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาผู้ประกอบการได้ขายหรือให้เช่าอาคารหรืออสังหาริมทรัพย์นั้นหรือนำไปใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 3 ปีนับแต่เดือนภาษีที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์
6. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ที่คำว่า “ใบกำกับภาษี” ไม่ได้ถูกตีพิมพ์ หรือไม่ได้จัดทำขึ้นด้วยคอมพิวเตอร์ ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีด้วยคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ
7. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนดในใบกำกับภาษีที่ไม่ได้จัดทำขึ้นด้วยวิธีการตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
8. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีรายการในใบกำกับภาษีเป็นสำเนา (Copy) เป็นภาษีซื้อต้องห้าม แต่ไม่รวมถึงใบกำกับภาษีที่ได้จัดทำร่วมกับเอกสารทางการค้าอื่นซึ่งมีจำนวนหลายฉบับและใบกำกับภาษีซึ่งมีรายการในใบกำกับภาษีเป็นสำเนามีข้อความว่า “เอกสารออกเป็นชุด” ปรากฏอยู่ด้วย
9. ภาษีซื้อส่วนที่เฉลี่ยเป็นของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งได้คำนวณตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
10. ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือรับบริการ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนำไปใช้หรือจะใช้ในการประกอบกิจการทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มใช้สิทธิเลือกไม่นำภาษีซื้อทั้งหมดไปหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 ของรายได้ของกิจการทั้งหมด
11. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งรายการต่าง ๆ ได้ถูกแก้ไขหรือถูกเปลี่ยนแปลงเป็นภาษีซื้อต้องห้าม เว้นแต่รายการซึ่งได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

12. ภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อ เช่าซื้อ หรือรับโอนรถยนต์ที่ไม่ใช่รถยนต์นั่งและรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิภคอัตราภาษีสรรพสามิตเพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และต่อมาภายใน 3 ปีนับแต่เดือนภาษีที่ได้รับรถยนต์ไว้ในครอบครองได้มีการดัดแปลงรถยนต์ดังกล่าวเป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ตามกฎหมายว่าด้วยพิภคอัตราภาษีสรรพสามิต

13. ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีแบบเต็มรูป ซึ่งมีรายการ ชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกหรือตัวแทนผู้ออกใบกำกับภาษี ไม่ได้พิมพ์ขึ้นหรือไม่ได้จัดทำขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ในกรณีจัดทำใบกำกับภาษีขึ้นด้วยระบบคอมพิวเตอร์ทั้งฉบับ

(7) การถอนเงินโดยปราศจากคำตอบแทนของผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นรายจ่ายต้องห้าม หากมองตามหลักการบัญชีแล้ว การถอนเงินของผู้เป็นหุ้นส่วนไม่ถือเป็นรายจ่ายอยู่แล้ว เป็นการถอนเงินลงทุนหรือเป็นการแบ่งกำไรกัน ไม่เกี่ยวข้องกับการบันทึกรายจ่ายของกิจการแต่อย่างใด

(8) เงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเฉพาะส่วนที่จ่ายเกินสมควรเป็นรายจ่ายต้องห้าม

เจ้าพนักงานมีอำนาจพิจารณารายจ่ายประเภทเงินเดือนของผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนเปรียบเทียบกับรายอื่นซึ่งอยู่ในฐานะหรือลักษณะเดียวกัน อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน หรือทำเลเดียวกัน ประกอบกิจการค้าอย่างเดียวกันหรือลักษณะเดียวกัน

(9) รายจ่ายซึ่งกำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง หรือรายจ่ายซึ่งควรจะได้จ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีอื่นเป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ในกรณีที่ไม่สามารถจะลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีใดก็อาจลงจ่ายในรอบระยะเวลาบัญชีที่ถัดไปได้

รายจ่ายที่กำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง หมายความว่า รายจ่ายใด ๆ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้กำหนดขึ้นเองโดยไม่มีรายจ่ายจริง โดยไม่ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ใด ๆ เป็นการตอบแทน

(10) ค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเป็นเจ้าของและใช้เองเป็นรายจ่ายต้องห้าม เช่น บริษัทตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ได้มาเปิดสำนักงานสาขาในประเทศไทย โดยปลูกอาคารสำนักงานสาขาในประเทศไทย และคิดค่าเช่าปีละ 600,000 บาท ค่าเช่า จำนวน 600,000 บาท ที่บริษัทสาขาในประเทศไทยจ่ายให้กับบริษัทสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศนั้น จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของบริษัทสาขาในประเทศไทยไม่ได้ เพราะกฎหมายถือว่าบริษัทสำนักงานใหญ่ในต่างประเทศกับบริษัทสาขาในประเทศไทย

เป็นนิติบุคคลเดียวกัน การจ่ายเงินค่าเช่าดังกล่าวถือได้ว่าเป็นค่าตอบแทนแก่ทรัพย์สินที่บริษัทเป็นเจ้าของและใช้เองตามมาตรา 65 ตรี (10) แห่งประมวลรัษฎากร

(11) ดอกเบี้ยที่คิดให้สำหรับเงินทุน เงินสำรองต่าง ๆ หรือเงินกองทุนของตนเองถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม

(12) ผลเสียหายอันอาจได้กลับคืน เนื่องจากการประกันหรือสัญญาคุ้มกันใด ๆ หรือผลขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีก่อน ๆ ถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม เว้นแต่ ผลขาดทุนสุทธิยกมาไม่เกิน 5 ปีก่อนรอบระยะเวลาบัญชีปีปัจจุบัน กรณีความเสียหายนั้นมีทางที่จะได้รับการชดเชยตามสัญญา แต่ถ้าได้รับค่าชดเชยเพียงบางส่วน ส่วนที่เหลือก็ถือเป็นรายจ่ายได้

ผลขาดทุนสุทธิ หมายถึง ผลขาดทุนสุทธิทางภาษี คือ ผลต่างของรายได้กับรายจ่ายที่หักได้ตามประมวลรัษฎากรซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขในมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตรี แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(13) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อหากำไรหรือเพื่อกิจการ โดยเฉพาะถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม เพราะบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนตั้งขึ้นเพื่อมุ่งหากำไร การชำระเงินควรอยู่ในวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

(14) รายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายเพื่อกิจการในประเทศไทยโดยเฉพาะถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม รายจ่ายที่สาขาในประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศได้จ่ายไปให้สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นในต่างประเทศเพื่อเป็นค่าตอบแทนการให้ความช่วยเหลือหรือการให้บริการแก่กิจการของสาขาในประเทศไทยที่จะนำมาถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ และไม่เข้าลักษณะเป็นรายจ่ายต้องห้าม จะต้องเป็นกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนว่ารายจ่ายดังกล่าว เป็นรายจ่ายที่จ่ายไป โดยเป็นรายจ่ายที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. รายจ่ายเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นนั้นเกี่ยวกับกิจการของสาขาในประเทศไทย

2. รายจ่ายที่เกี่ยวกับการค้นคว้าและพัฒนา (Research and Development) โดยสาขาในประเทศไทยจะต้องได้รับบริการหรือได้นำผลการค้นคว้าและพัฒนาไปใช้ประโยชน์ในกิจการของสาขาในประเทศไทยตามความเป็นจริง

3. รายจ่ายใดถ้าสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นได้นำไปหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิของสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นแล้ว จะนำมาถือเป็นรายจ่ายของสาขาในประเทศไทยอีกไม่ได้

4. รายการที่สำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นเรียกเก็บมายังสาขาในประเทศไทยจะต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการเป็นที่รับรองทั่วไป (Generally Accepted) และต้องถือปฏิบัติเช่นเดียวกับสาขาในประเทศอื่น ๆ และเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ

จำนวนเงิน หลักเกณฑ์ และวิธีการดังกล่าวข้างต้นที่จะนำมาถือเป็นรายการของสาขาในประเทศไทยได้ จะต้องเป็นหลักฐานหรือหนังสือรับรองโดยเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือโดยบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรเชื่อถือได้ และหลักฐานหรือหนังสือดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าเป็นรายการที่จำเป็นและสมควรแก่การดำเนินการธุรกิจของสาขาในประเทศไทยตามความเป็นจริง

(15) ค่าซื้อทรัพย์สินและรายการเกี่ยวกับการซื้อหรือขายทรัพย์สินในส่วนที่เกินปกติ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรถือเป็นรายการต้องห้าม ซึ่งอาจกระทำกันภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ หรืออาจเรียกราคาดังกล่าวว่าการกำหนดราคาโอน (Transfer Pricing)

(16) ค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่สูญหรือสิ้นไปเนื่องจากกิจการที่ทำถือเป็นรายการต้องห้าม เช่น การทำเหมืองแร่ หรือการทำป่าไม้ ระยะเวลาที่ดำเนินกิจการขุดแร่หรือตัดไม้เพื่อนำไปจำหน่ายนั้น จำนวนสินแร่ในดินหรือจำนวนป่าไม้ย่อมน้อยลงหรือหมดไปในที่สุด การที่จำนวนสินแร่หรือจำนวนไม้ในเขตที่ได้รับสัมปทานลดน้อยลงหรือจะหมดไปหรือสูญสิ้นไปนั้น บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะตีราคาหรือนำมูลค่าที่ลดน้อยลงนั้นมาถือเป็นรายการในการคำนวณกำไรสุทธิไม่ได้ ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (16) แห่งประมวลรัษฎากร

(17) ค่าของทรัพย์สินนอกจากสินค้าที่ตีราคาต่ำลงถือเป็นรายการต้องห้าม กรณีนี้ห้ามมิให้ตีราคาทรัพย์สินลดลงเพื่อนำมูลค่าที่ลดลงมาเป็นรายการในการคำนวณกำไรสุทธิ เพราะการที่กิจการจะตีราคาทรัพย์สินลดลงโดยยังไม่มีการขายทรัพย์สินจริง ๆ นั้น รายการผลขาดทุนจากการตีราคาทรัพย์สินลดลงย่อมเป็นรายการที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง และเป็นการตีราคาโดยบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแต่ฝ่ายเดียว ซึ่งราคาทรัพย์สินนั้นอาจจะยังไม่ได้ลดลงจริง ซึ่งเท่ากับเป็นการนำเอามูลค่าของทรัพย์สินที่ตีราคาต่ำลงมาเป็นรายการทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง

(18) รายการซึ่งผู้จ่ายพิสูจน์ไม่ได้ว่าใครเป็นผู้รับถือเป็นรายการต้องห้าม เช่น บริษัทรับจ้างถมที่ และขายทราย-ดินลูกรัง ซึ่งซื้อมาจากจังหวัดชายทะเล แต่ผู้ขายไม่ได้ออกไปรับให้แต่อย่างใด กรณีนี้บริษัทก็ไม่มีหลักฐานที่เป็นค่าใช้จ่ายของการรับจ้าง แต่หากบริษัทมีหลักฐานการจ่ายเงิน ระบุชื่อ ที่อยู่ เลขประจำตัวประชาชน วันเดือนปี จำนวนเงิน รายการที่จ่าย และให้ผู้รับเงินลงชื่อรับไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการหักเป็นรายจ่าย ซึ่งทำให้บริษัทสามารถพิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้รับเงิน ก็ไม่ต้องห้ามตามมาตรา 65 ตรี (18) แห่งประมวลรัษฎากร

(19) รายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรที่ได้เมื่อสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีแล้วถือเป็นรายจ่ายต้องห้าม เช่น บริษัทจ่ายเงินค่าที่ปรึกษา โดยคำนวณจากกำไรของแผนกที่ได้รับ การปรึกษาหารือเข้าลักษณะเป็นรายจ่ายใด ๆ ที่กำหนดจ่ายจากผลกำไรตามมาตรา 65 ตรี (19) แห่งประมวลรัษฎากร จึงต้องห้ามมิให้ถือเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิ

(20) รายจ่ายที่มีลักษณะทำนองเดียวกับที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (19) ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษี จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับรายจ่ายที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสามารถนำมาใช้คำนวณกำไรสุทธิในแบบแสดงรายการภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี

4.6 อัตราภาษี และการคำนวณภาษี

(1) อัตราภาษี

ก. กรณีลดอัตราภาษี ให้คำนวณภาษี ดังนี้

(1.1) กรณีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ไม่ใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (1.2) สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 แต่ไม่เกินวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิ

(1.2) กรณีเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกิน 30 ล้านบาท ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นมา

โดยในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป ให้คำนวณภาษี ในอัตรา ดังนี้

กำไรสุทธิ	อัตราภาษีร้อยละ
ไม่เกิน 300,000 บาท	ยกเว้น
เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000,000 บาท	15
เกิน 3,000,000 บาท ขึ้นไป	20

(1.3) กรณีเป็นกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิ สำหรับรายได้ที่ได้รับจากวิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานฯ ดังต่อไปนี้

(ก) รายได้จากบริการให้บริการของสำนักงานฯ ได้แก่ วิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานฯ

(ข) ดอกเบี้ยรับทั้งนี้เฉพาะดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่สำนักงานฯ

ได้กู้มาเพื่อให้กู้ยืมต่อ

(ค) ค่าสิทธิ รวมทั้งค่าสิทธิที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่นำผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานไปใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้บริการแก่สำนักงานฯ วิสาหกิจในเครือหรือสาขาต่างประเทศของสำนักงานฯ ทั้งนี้ เฉพาะค่าสิทธิที่เกิดจากผลการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของสำนักงานฯ ที่กระทำขึ้นในประเทศไทย

(1.4) กรณีเป็นกิจการนำเข้าส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในเขตปลอดอากรหรือระหว่างเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพลังงานให้ค้ำนํ้ามันเชื้อเพลิง ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 10 ของกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป สำหรับรายได้จากการประกอบธุรกรรมการซื้อขายนํ้ามันเชื้อเพลิง รวมถึงการซื้อและขายนํ้ามันเชื้อเพลิงตามสัญญาซื้อขายล่วงหน้าด้วย ทั้งนี้ บริษัทซึ่งประกอบกิจการที่มีรายได้จากการประกอบธุรกรรมและการซื้อขายนํ้ามันเชื้อเพลิงได้แจ้งการเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากกระทรวงพลังงานในรอบระยะเวลาบัญชีใด ให้ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีนั้นเป็นต้นไป

(1.5) กรณีเป็นกิจการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลาเฉพาะในท้องที่อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี และอำเภอ สะบ้าย้อย และจังหวัดสตูล และมีรายได้ที่เกิดขึ้นจากการผลิตสินค้าหรือการขายสินค้าหรือการให้บริการ ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 3 ของกำไรสุทธิ สำหรับ 3 รอบระยะเวลาบัญชี ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชี 2558 ที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 ถึงรอบระยะเวลาบัญชี 2560 ที่สิ้นสุดภายในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2560

(1.6) กรณีกิจการเป็นศูนย์กลางการหาสินค้าเพื่อการผลิตระหว่างประเทศ ให้คำนวณภาษีในอัตราร้อยละ 15 ของกำไรสุทธิ

(1.7) กรณีได้รับอนุมัติจากกรมสรรพากรให้เสียภาษีจากยอดรายรับก่อนหักรายจ่าย ให้เสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของยอดรายรับ

ข. ภาษีจากกำไรสุทธิเฉพาะกรณีที่ได้จากการประกอบกิจการวิเทศธนกิจตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่องการประกอบกิจการวิเทศธนกิจของธนาคารพาณิชย์ ้ ลงวันที่ 16 กันยายน 2535 ร้อยละ 10

(2) การคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีหน้าที่เสีย ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิและต้องคำนวณภาษีเงินได้ นิติบุคคล และยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีปีละ 2 ครั้ง ดังนี้

ก. การคำนวณเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนั้น ได้มีบัญญัติไว้ใน มาตรา 67 ทวิ แห่งประมวล รัษฎากรดังนี้

(1) ในกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล นอกจากที่กล่าวใน (2) ให้ จัดทำประมาณการกำไร สุทธิ หรือขาดทุนสุทธิ ซึ่งได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่ได้กระทำ หรือจะได้กระทำในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น แล้ว ให้คำนวณและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลจาก จำนวนกึ่งหนึ่งของประมาณการกำไรสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

(2) ในกรณีบริษัทจดทะเบียนธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการ ธนาคารพาณิชย์หรือ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ หรือ บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้คำนวณและชำระภาษี จากกำไรสุทธิ ของรอบระยะเวลาหกเดือนนับแต่วัน แรกของรอบระยะเวลาบัญชีตามเงื่อนไขที่ระบุ ไว้ในมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตริ

ภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีนี้ให้ถือเป็นเครดิตในการเสียภาษีเงิน ได้นิติบุคคลเมื่อสิ้น รอบระยะเวลาบัญชีคือ เอาไปหักออกจากภาษีที่ต้องเสียจากกำไรสุทธิของทั้ง รอบระยะเวลาบัญชีและในกรณีที่ภาษีที่เสีย ไว้ครั้งรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่าภาษีที่จะต้องเสียทั้ง รอบระยะเวลาบัญชี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลก็มีสิทธิขอคืนภาษีที่ชำระไว้เกินได้

กรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลมีรอบระยะเวลาบัญชีแรกหรือรอบ ระยะเวลาบัญชีสุดท้าย น้อยกว่า 12 เดือน ไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการและเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ครั้งรอบระยะเวลาบัญชี

ข. การคำนวณเงินได้นิติบุคคลจากกำไรสุทธิ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี การ คำนวณกำไรสุทธิของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้คำนวณกำไรสุทธิตามเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ใน ประมวลรัษฎากร โดยนำกำไรสุทธิดังกล่าวคูณด้วยอัตราภาษี เงิน ได้นิติบุคคล จะได้ภาษีเงิน ได้นิติบุคคล ที่ต้องชำระ ถ้าคำนวณกำไรสุทธิออกมาแล้วปรากฏว่า ไม่มีกำไรสุทธิ หรือขาดทุน สุทธิ บริษัทไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ถ้าการจัดทำบัญชีของบริษัทได้จัดทำขึ้นตามหลักบัญชี โดยไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในประมวลรัษฎากรเมื่อ จะคำนวณภาษีบริษัทจะต้องปรับปรุงกำไร สุทธิดังกล่าวให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน ประมวลรัษฎากรแล้วจึง คำนวณภาษีเงินได้นิติ บุคคล

4.7 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีดังนี้

(1) การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลครั้งรอบ

จะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี(ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.51 ภายใน 2 เดือนนับจากวันสุดท้ายของทุก 6 เดือนแรกของรอบระยะเวลาบัญชี

(2) การเสียภาษีเงินได้จากกำไรสุทธิเมื่อสิ้นรอบ

ระยะเวลาบัญชีจะต้องยื่นแบบแสดงรายการพร้อมชำระภาษี (ถ้ามี) ตามแบบ ภ.ง.ด.50 ภายใน 150 วันนับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชี

5. ภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณจากยอดรายได้ก่อนหักรายจ่าย

5.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ และมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการแล้วมีรายได้

5.2 ฐานภาษี

(1) กรณีกิจการขนส่ง

(ก) กรณีรับขนคนโดยสาร รายได้เกิดจากค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บใน ประเทศไทย ก่อนหักรายจ่ายใดๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น ให้คำนวณภาษีอัตราภาษีร้อยละ 3

ฐานภาษีสำหรับการให้บริการรับขนคนโดยสารซึ่งต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลให้คำนวณ จากมูลค่าของค่าโดยสารที่ได้รับหรือพึงได้รับสำหรับระยะทางจากต้นทางถึงปลายทางตามที่ระบุในตั๋วโดยสาร รวมถึงค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บจากคนโดยสารอันเนื่องมาจากการให้บริการรับขนคนโดยสาร ไม่ว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นจะให้บริการรับขนเองทั้งหมดหรือให้ผู้ประกอบการอื่นรับขนส่งช่วงให้

(ข) กรณีรับขนของ รายได้เกิดจากค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าใน หรือนอกประเทศก่อนหักรายจ่ายใดๆ เนื่องในการรับขนของออกจากประเทศไทยนั้น ให้คำนวณภาษีอัตราร้อยละ 3 ฐานภาษีสำหรับการให้บริการรับขนสินค้าซึ่งต้องนำไปรวมคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลให้คำนวณ จากมูลค่าของค่าระวางที่ได้รับหรือพึงได้รับ สำหรับระยะทางจากต้นทางถึงปลายทางตามที่ระบุ ในแอร์เวย์บิล ในกรณีรับขนสินค้าโดยอากาศยานหรือสำหรับระยะทางถึงปลายทางตามที่ระบุในบิลออฟเลดิงในกรณีรับขน สินค้าโดยเรือทะเล รวมถึงค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บจากผู้รับบริการอันเนื่อง มาจากการ ให้บริการรับขน

สินค้า ไม่ว่าสายการบินหรือสายการบินอื่นจะให้บริการรับขนเองทั้งหมด หรือให้ผู้ประกอบการอื่นรับขนส่งช่วงให้

(2) กรณีมูลนิธิหรือสมาคม

มูลนิธิหรือสมาคมใดมิได้จดทะเบียนการจัดตั้งให้ถูกต้องตามกฎหมายก็จะมีฐานะเป็นเพียงคณะบุคคลซึ่ง อาจจะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เช่น บริษัทจัดตั้งสโมสรสำหรับพนักงานเพื่อดำเนินกิจกรรม สันทนาการสำหรับพนักงาน หรือนักศึกษาจัดตั้งสโมสรหรือชมรมต่างๆ โดยไม่ได้ผูกพันกับนิติบุคคลใดโดย เฉพาะ ย่อมมีฐานะเป็นห้างหุ้นส่วนหรือ คณะบุคคลที่มีโชันติบุคคลซึ่งจะต้องเสียภาษีเงินได้อย่าง บุคคลธรรมดาแม้ว่าจะไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือเพื่อที่จะแบ่งปันกำไรก็ตาม

รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลรายได้ที่มูลนิธิหรือสมาคมจะต้อง เสียภาษีเงินได้ จะรวมถึงรายได้ทุกอย่างไม่ว่าจะได้มาจากทางใดๆ เช่น รายได้จาก การขายสินค้าและบริการ ดอกเบี้ย ค่าเช่า เงินปันผล ฯลฯ

รายได้ของมูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามมาตรา 65 ทวิ (13) ได้แก่

- (1) ค่าลงทะเบียนหรือค่าบำรุงที่ได้รับจากสมาชิก
- (2) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการรับบริจาค
- (3) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากการให้โดยเสน่หา

นอกจากนี้ ยังมีการยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่มูลนิธิหรือสมาคม เฉพาะเงินได้จากกิจการโรงเรียน เอกชนซึ่งได้ ตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แต่ไม่รวมถึงเงินได้จากการขายของการรับจ้างทำของ หรือการให้บริการอื่นใดที่ โรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาได้รับจากผู้ซึ่งมิใช่นักเรียน (มาตรา 5 นว แห่งพระราชกฤษฎีกา(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500)

มูลนิธิและสมาคมต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตรา ดังนี้

(1) เงินได้ประเภทที่ 8 เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือ การอื่นๆ เสียร้อยละ 2 ของรายได้ก่อนหักรายจ่าย

(2) เงินได้อื่น ๆ นอกจาก (ก) เสียร้อยละ 10 ของรายได้ก่อนหักรายจ่ายการคำนวณภาษีเงินได้ของมูลนิธิ หรือสมาคม จะต้องคำนวณตามรอบระยะเวลาบัญชีด้วย

5.3 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี

(1) กิจการขนส่งระหว่างประเทศของบริษัทหรือนิติบุคคล ต่างประเทศจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและ ชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบ

ระยะเวลาบัญชี กิจการขนส่งระหว่างประเทศนี้มี ต้องยื่นเสียภาษีครั้งรอบระยะเวลาบัญชีแต่อย่างใด แบบแสดงรายการที่ใช้ยื่น คือ ภ.ง.ด.52 (ยื่นรอบระยะเวลาบัญชี ละ 1 ครั้ง)

(2) มูลนิธิและสมาคมที่ประกอบกิจการมีรายได้ต้องยื่นแบบ แสดงรายการและชำระภาษีภายใน 150 วัน นับแต่วันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีแบบแสดงรายการที่ใช้ยื่นคือ ภ.ง.ด. 55 (ยื่นรอบระยะเวลาบัญชีละ 1 ครั้ง) ในการยื่นแบบแสดงรายการนั้นมูลนิธิและสมาคมต้องแสดงบัญชีรายได้ ก่อนหักรายจ่ายใดๆ ที่มีผู้สอบบัญชี ตามมาตรา 3 สัตตตรวจสอบและรับรองในรอบระยะเวลาบัญชีดังกล่าวด้วย แต่ไม่ต้องแนบบคูณแต่อย่างใด

6. ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับเงินได้ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย

6.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่มีได้ประกอบกิจการในประเทศไทย และได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย การเสียภาษีกรณีนี้กฎหมายให้เสียโดยวิธีหักภาษี คือ ผู้จ่ายเงินได้ดังกล่าวจะต้องหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามวิธีการและอัตราดังหัวข้อถัดไป ทั้งนี้ไม่ว่าใครจะเป็นผู้จ่ายเงินได้ก็ตาม ภาษีที่หักไว้ในกรณีนี้เป็นภาษีที่เสียเด็ดขาดจึงเสร็จสิ้นเป็นรายครั้ง ไปถ้ากรณีที่เป็นการจ่ายเงินได้ดังกล่าวให้กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในต่างประเทศซึ่งเป็นสาขาของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ผู้จ่ายเงินได้ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษีตามฐานนี้เพราะผู้รับเงินได้ไม่ใช่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีฐานนี้แต่อย่างใด

6.2 เงินได้ที่ต้องหักภาษี เงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างประเทศ ซึ่งผู้จ่ายมีหน้าที่ต้อง หักภาษี ได้แก่ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2)(3)(4)(5) หรือ (6)

(1) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2) ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือ ตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับ ทำงานให้ (ค่าธรรมเนียมค่าประกันเงินกู้ยืม ในทางปฏิบัติถือเป็นเงินได้พึงประเมิน ประเภทที่ 8)

(2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) ได้แก่ ค่าแห่งกวีตวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(3) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4) ได้แก่เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมียอดหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

กรณีได้เงินได้ที่เป็นดอกเบี้ยจากรัฐบาล หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของ ประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม ไม่ต้องเสียภาษีฐานนี้ (มาตรา 70 วรรค 2)

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน นิติบุคคลหรือกองทุนรวม

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไรและ เงินที่กัณฑ์ไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ซึ่งตั้งกำไรที่ได้มาหรือเงินที่กัณฑ์ไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควบเข้ากันหรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน หรือ โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือ ตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้เฉพาะ ซึ่งตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(4) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) ได้แก่ เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจากการให้เช่า ทรัพย์สิน

(5) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(6) ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม

6.3 วิธีการคำนวณหักภาษีฐานนี้ มีหลักเกณฑ์และวิธีการแยกออก ตามประเภทของเงินได้ ดังนี้

(1) เงินได้พึงประเมินมาตรา 40(2)(3)(4)(5) และ (6) นอกจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) ดังจะกล่าวต่อไปใน (2) ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 15

(2) เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4)(ข) ให้คำนวณหักภาษีในอัตราร้อยละ 10

การยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษี การหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่ายสำหรับบริษัทต่างประเทศข้างต้น ผู้จ่ายเงินได้จะต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย และยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินแบบแสดงรายการที่ยื่น ได้แก่ แบบ ภ.ง.ด.54 (ถ้าไม่มี การส่งเงินได้ไปต่างประเทศก็ไม่ต้องยื่น)

7. ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการจำหน่ายกำไรไปนอกประเทศ

7.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีฐานนี้ ได้แก่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งจำหน่ายเงินกำไร หรือเงิน ประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไรออกไปจากประเทศไทยให้เสีย ภาษีเงินได้โดยหักภาษีจากจำนวนเงินที่จำหน่าย

การจำหน่ายเงินกำไรนั้นให้หมายความรวมถึง

(1) การจำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใดไปชำระหนี้ หรือหักกลบลบหนี้หรือไปตั้งเป็น ยอดเจ้าหนี้ในบัญชี ของบุคคลใด ๆ ในต่างประเทศ หรือ

(2) ในกรณีที่มีได้ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวใน (1) แต่ได้มีการขออนุญาตซื้อและ โอนเงินตรา ต่างประเทศ ซึ่งเป็นกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไร หรือที่ถือได้ว่าเป็น เงินกำไรออกไป ต่างประเทศ หรือ

(3) การปฏิบัติอย่างอื่นอันก่อให้เกิดผลตาม (1) หรือ (2)

7.2 อัตราภาษีและการคำนวณภาษี วิธีการเสียภาษีการจำหน่ายเงินกำไรไปต่างประเทศนี้ ให้เสียภาษีโดยหักจากจำนวนเงินที่จำหน่ายในอัตราร้อยละ 10

7.3 การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่จำหน่าย เงินกำไรไปต่างประเทศ จะต้องยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้น เดือนของเดือนที่จำหน่ายเงินกำไร แบบแสดงรายการที่ใช้ยื่น ได้แก่ ภ.ง.ด. 54 (ยื่นทุกครั้งที่มีการ จำหน่ายเงิน กำไรออกไปจากประเทศไทย ถ้าเก็บกำไรไว้ในประเทศไทยไม่ต้องเสียภาษีฐานนี้)

8. สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษี

8.1 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ

(1) สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (สรรพากรเขต/อำเภอ เดิม) ในท้องที่ที่ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

(2) ธนาคารพาณิชย์ไทย และ สาขา ในเขตกรุงเทพมหานคร

8.2 ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ

(1) ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในกรณีสำนักงาน สรรพากรอำเภอมิได้ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรอำเภอ หรือ

(2) สำนักงานสาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยในเขตอำเภอหรือกิ่งอำเภอท้องที่ที่ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

หมายเหตุ การยื่นแบบแสดงรายการภาษี ภ.ง.ด.50 , ภ.ง.ด.51 , ภ.ง.ด.53 และ ภ.ง.ด.54 สามารถยื่นผ่านเว็บไซต์ของกรมสรรพากรก็ได้

สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2559,1 กล่าวว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ตามความในวรรค
 เก้า ของมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร หมายความว่า ผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เสียภาษีเงิน
 ได้นิติบุคคลดังต่อไปนี้

1. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
2. บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
3. กิจการซึ่งดำเนินการเป็นทางค้าหรือหากำไร โดยรัฐบาลต่างประเทศ องค์การของ
 รัฐบาลต่างประเทศ หรือนิติบุคคลอื่นที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ
4. กิจการร่วมค้า ซึ่งได้แก่กิจการที่ดำเนินการร่วมกันเป็นทางค้าหรือหากำไรระหว่าง
 บริษัทกับบริษัท บริษัทกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
 หรือระหว่างบริษัทและหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล
 ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือนิติบุคคลอื่น
5. มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดให้เป็นองค์การกุศลสาธารณะตามมาตรา 47
 (7)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร

6. นิติบุคคลอื่นที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยอนุบัญญัติรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลัง และประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เป็น “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ
 บุคคล”

ซึ่งในช่วงเวลาที่ผ่านมา ยังไม่เคยมีการกำหนดให้นิติบุคคลอื่นเป็น “บริษัทหรือห้าง
 หุ้นส่วนนิติบุคคล” จวบจนกระทั่ง เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 อธิบดีกรมสรรพากร โดย
 อนุบัญญัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อาศัยอำนาจตามความในวรรคเก้า (4) ของมาตรา 39 แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ได้ออกประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 271) กำหนดให้
 “ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็น “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ตามความในวรรคเก้า
 (4) ของมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
 นุเบกษาเป็นต้นไป ซึ่งได้แก่ นับแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2559 เป็นต้นไป

การกำหนดนิยามคำว่า “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” ตามมาตรา 39 วรรคเก้า แห่ง
 ประมวลรัษฎากร ดังกล่าว ก็เพื่อจำแนกผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ชัดเจนว่า
 ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง ทั้งกรณีที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และกิจการอื่นใดที่มีใช้
 บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ในอันที่จะผลักดันให้กิจการอื่นที่มีใช้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติ
 บุคคลนั้นๆ มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

ในกรณีของ “ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ก็เช่นเดียวกัน สืบเนื่องจากการที่ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีผลการประกอบกิจการปรากฏเป็นกำไรสุทธิ สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเสียดำเนินได้ จึงถูกกำหนดเป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว

ผลของการที่อธิบดีกรมสรรพากร โดยอนุมนตรีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง อาศัยอำนาจตามความในวรรคเก้า (4) ของมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร กำหนดให้ “ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็น “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” นับแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2559 เป็นต้นมา ก่อให้เกิดผลกระทบทางภาษีอากรดังนี้

ประการที่หนึ่ง ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีหน้าที่เสียดำเนินได้นิติบุคคลจากฐานกำไรสุทธิ นับแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2559 เป็นต้นไป ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงต้องจัดทำงบการเงินตามมาตรา 68 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบด้วย “บัญชีงบดุล” หรืองบแสดงฐานะการเงิน “บัญชีทำการ” และ “บัญชีกำไรขาดทุน” สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2559 เพื่อแนบไปพร้อมกับแบบ ภ.ง.ด.50 ตามมาตรา 68 และมาตรา 69 แห่งประมวลรัษฎากร

เนื่องจากรอบระยะเวลาบัญชีปีแรกนี้ ตลาดหลักทรัพย์ฯ มีกำหนดรอบระยะเวลาบัญชีน้อยกว่า 12 เดือน จึงไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบ ภ.ง.ด.51 เพื่อเสียดำเนินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามมาตรา 67 ทวิ วรรคท้าย แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีต่อไป ซึ่งมีกำหนดเวลา 12 เดือนเต็ม หากตลาดหลักทรัพย์ฯ ประสงค์จะเสียดำเนินได้นิติบุคคลครั้งรอบระยะเวลาบัญชีจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลา 6 เดือนแรก ก็ต้องขออนุมติอธิบดีกรมสรรพากรเพื่อจัดให้มีการสอบทานงบการเงิน มิฉะนั้น ก็ต้องเสียดำเนินได้นิติบุคคลหนึ่งประมาณการกำไรสุทธิเช่นเดียวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลทั่วไป

ประการที่สอง เมื่อตลาดหลักทรัพย์ฯ ถูกกำหนดให้เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามมาตรา 39 แห่งประมวลรัษฎากร แล้ว สถานภาพทางภาษีอากรย่อมหลุดจาก “องค์การของรัฐบาล” ตามความในมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร ดังนั้น เมื่อตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้รับเงินได้พึงประเมิน จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนับแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2559 เป็นต้นไป จึงต้องถูกหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ตามมาตรา 3 เศษ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 4/2528 เช่นเดียวกับ “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” โดยสภาพ

ประการที่สาม ตลาดหลักทรัพย์ฯ ย่อมมีหน้าที่ต้องคำนวณหักภาษีเงินได้ทั้งกรณีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 3 เศษ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 4/2528 ในฐานะที่เป็น “บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล” แทนที่การเป็น องค์การของรัฐบาลตามมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร ที่เคยมีหน้าที่ต้องคำนวณหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามมาตรา 50 (4) และมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ด้วยเช่นเดียวกัน

ประการที่สี่ กรณีตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (2) - (8) แห่งประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ 500 บาทขึ้นไป จากรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ก็ต้องถูกหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1.0 ของเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 69 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร

ภาษีอากรจากการลงทุนในตลาดทุน เมื่อผู้ลงทุนเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้ลงทุนมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้องและครบถ้วน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2549) โดยสรุปรายละเอียดเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

ประเภทเงินได้	บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
กำไรจากการขาย หลักทรัพย์ในตลาด หลักทรัพย์ /ตลาดสัญญา ซื้อขายล่วงหน้า (Capital gain)	ยกเว้นภาษี	ไม่มีภาษีหัก ณ ที่จ่าย แต่ต้องนำไปรวมเป็นรายได้ เพื่อคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล
เงินปันผล (Dividend)	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%
	ยกเว้นภาษี ในกรณีได้รับเงินปัน ผลจากบริษัทที่ได้รับการส่งเสริม การลงทุน (BOI)	ยกเว้นภาษี ในกรณี
		(1) ผู้ได้รับเงินเป็นบริษัทจดทะเบียน โดยถือหุ้น เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือนก่อน และ 3 เดือน หลังวันที่ได้รับเงินปันผล
		(2) ผู้ได้รับเงินได้ถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล ไม่น้อยกว่า 25% ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออก เสียง โดยถือหุ้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 เดือน ก่อน และ 3 เดือนหลังวันที่ได้รับเงินปันผล และ บริษัทผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทผู้ ได้รับเงิน
	(3) ได้รับเงินปันผลจากบริษัทที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุน (BOI)	

ภาพประกอบที่ 4 ผู้ลงทุนไทยและผู้ลงทุนต่างประเทศที่ประกอบกิจการในประเทศไทย
แหล่งที่มา : ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประเภทเงินได้	บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล
กำไรจากการขายหลักทรัพย์ใน ตลาดหลักทรัพย์/ตลาดสัญญา ซื้อขายล่วงหน้า (Capital gain)*	ยกเว้นภาษี	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 15%
เงินปันผล (Dividend)	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%	ภาษีหัก ณ ที่จ่าย 10%

ภาพประกอบที่ 5 ผู้ลงทุนต่างประเทศที่ไม่ได้ประกอบกิจการในประเทศไทย
แหล่งที่มา : ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ภาษีอากรจากการลงทุนในตราสารหนี้ รายได้ที่เกิดจากการลงทุนในตราสารหนี้ทั้งหุ้นกู้และพันธบัตรรัฐบาล แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ดอกเบี้ยรับ กำไรจากการขายตราสารหนี้และเงินได้จากส่วนลดของตราสารหนี้ที่เกิดขึ้น เมื่อมีการซื้อขายครั้งแรกจากผู้ออกตราสารหนี้ โดยอัตราและวิธีการเสียภาษีของเงินได้ดังกล่าว แยกตามประเภทของผู้ที่ได้รับเงินได้ว่าเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลและยังแบ่งประเภทย่อยเป็นต่างประเทศและในประเทศไทย

นักลงทุนทั่วไปที่เป็นบุคคลธรรมดาในประเทศไทย จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 15 ของรายได้ทุกประเภท และมีสิทธิเลือกนำไป รวมคำนวณภาษี ณ สิ้นปีได้

นิติบุคคลในประเทศไทย ให้นำรายได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณภาษี ตามอัตราที่ตนเสียภาษี โดยอาจถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 1 สำหรับ นิติบุคคลบางประเภท และในกรณีที่เป็นสถาบันการเงิน จะต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะในอัตราร้อยละ 3.3 ของเงินได้ประเภทดอกเบี้ยและเงินได้จากส่วนลด โดยรายละเอียดของอัตรากำหนดแต่ละประเภท ปรากฏดังภาพประกอบที่ 6

นักลงทุน	เงินได้จากดอกเบี้ย	กำไรจากการขาย	เงินได้จากส่วนลด
ในประเทศ	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี (ยกเว้น ตราสารหนี้ที่ไม่มีดอกเบี้ย ที่ได้หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% ไปแล้ว จากผู้ถือคนแรก)	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% เฉพาะผู้ถือคนแรก และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี
ต่างประเทศ	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี <u>ยกเว้น*</u> ดอกเบี้ยพันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐบาล องค์การของรัฐบาล หรือสถาบัน	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี <u>ยกเว้น*</u> 1. กำไรจากการขาย ตราสารหนี้ที่ ไม่มีดอกเบี้ยที่ได้ หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% ไปแล้ว จากผู้ถือคนแรก 2. พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของ รัฐบาล องค์การของรัฐบาล หรือสถาบัน การเงินที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะ ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับ ให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือ อุตสาหกรรม	หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% เฉพาะผู้ถือคนแรก และมีสิทธิเลือกที่จะไม่นำไปรวม คำนวณภาษีเงินได้สิ้นปี <u>ยกเว้น*</u> เงินได้ จากส่วนลดของ พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของ รัฐบาล องค์การของรัฐบาล หรือ

ภาพประกอบที่ 6 อัตราภาษีของบุคคลธรรมดา

แหล่งที่มา : ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นักลงทุน	เงินได้จากดอกเบี้ย	กำไรจากการขาย	เงินได้จากส่วนลด
ในประเทศ	<p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 1% และให้นำไปรวมกับ การคำนวณ กำไรสุทธิด้วย</p> <p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 10 % ในกรณีที่ผู้รับ เป็นมูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบ กิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึง มูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดและ ผู้จ่ายเป็นบริษัท หรือห้างหุ้น-ส่วนนิติบุคคลซึ่ง ประกอบกิจการในไทย หรือเป็น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทตามกฎหมาย ว่าด้วยธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจ-เครดิตฟองซิเออร์</p> <p>ไม่หักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับกรณีผู้รับ และผู้จ่ายเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจ เครดิตฟองซิเออร์</p> <p>กรณีผู้รับเป็นสถาบันการเงิน จะต้อง เสียภาษีธุรกิจเฉพาะใน อัตรา 3.3% ของเงินได้ใน ส่วนของดอกเบี้ย</p>	<p>ไม่ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่ต้อง นำไปรวมกับ การคำนวณ กำไร สุทธิด้วย</p>	<p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 1% และให้นำไปรวม กับ การคำนวณ กำไรสุทธิด้วย</p> <p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 10 % ในกรณีที่ผู้รับ เป็นมูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบ กิจการซึ่งมีรายได้แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิ หรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และ ผู้จ่ายเป็นบริษัท หรือห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งประกอบกิจการ ในไทย หรือเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจ เครดิตฟองซิเออร์</p> <p>ไม่หักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับกรณีผู้รับ และผู้จ่ายเป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัท ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์</p> <p>กรณีผู้รับเป็นสถาบันการเงิน จะต้อง เสียภาษีธุรกิจเฉพาะใน อัตรา 3.3% ของเงินได้จาก ส่วนลด</p>
ต่างประเทศ	<p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 15%</p> <p><u>ยกเว้น</u> ดอกเบี้ยของพันธบัตรหรือ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ของรัฐบาล หรือสถาบัน การเงินที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะของ ประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม</p>	<p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 15%</p> <p><u>ยกเว้น</u> พันธบัตรหรือหุ้นกู้ที่ออก โดยรัฐบาล องค์การของรัฐบาล หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้ง ขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรือ อุตสาหกรรม</p>	<p>หักภาษี ณ ที่จ่าย 15% เฉพาะผู้ถือคนแรก</p> <p><u>ยกเว้น</u> พันธบัตรรัฐบาลหรือหุ้นกู้ที่ออก โดยรัฐบาล องค์การของรัฐบาล หรือ สถาบันการเงินที่มี กฎหมายโดยเฉพาะ ของประเทศ-ไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้ กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิช ขกรรม หรืออุตสาหกรรม</p>

ภาพประกอบที่ 7 อัตราภาษีของนิติบุคคล

แหล่งที่มา : ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

มาตรการทางภาษี

มาตรการภาษีเปรียบเสมือนเครื่องมือในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศ เมื่อรัฐบาลเรียกเก็บภาษีในอัตราสูงก็ทำให้รัฐมีรายได้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้มากขึ้น แต่การเรียกเก็บภาษีในอัตราที่สูงเกินจุดที่เหมาะสมที่สุด (Optimal tax rate) ก็อาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศได้เช่นเดียวกัน เช่น การเพิ่มอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตทำให้เกิดการลดน้อยถอยลงของการบริโภค การเพิ่มอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีศุลกากรทำให้เกิดการชะงักงันของการลงทุนและการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น ผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบนี้เปรียบเสมือนเหรียญสองด้าน หากรัฐบาลมุ่งเน้นการเพิ่มรายได้ของประเทศด้วยการขยายฐานการเรียกเก็บภาษีอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อหน่วยเศรษฐกิจเป็น โดมิโนได้ แต่หากมองในมุมของความหลากหลายของมาตรการภาษีต่อเศรษฐกิจของประเทศ พบว่า มาตรการภาษีสามารถนำมาใช้ในการปกป้องผู้ประกอบการในประเทศ (Domestic protectionism) จากการนำเข้าของสินค้าจากต่างประเทศที่มาแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตในประเทศ หรือเพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศอย่างเสรี (Trade and investment liberalization) ได้เช่นเดียวกัน เช่น นโยบายภาษีเงินได้นิติบุคคลรูปแบบใหม่ที่เรียกว่า Border Adjustment Tax (BAT) ที่คาดว่าจะถูกนำมาใช้ในสหรัฐอเมริกา เป็นนโยบายที่เน้นสนับสนุนการผลิตสินค้าจากวัตถุดิบในประเทศหรือลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศและส่งเสริมการส่งออก โดยเรียกเก็บภาษีรายได้จากแหล่งที่มาของสินค้าและบริการมี 2 ส่วน ส่วนแรก ค่าใช้จ่ายจากการนำเข้าวัตถุดิบนั้นไม่สามารถนำมาหักเป็นค่าใช้จ่ายของกิจการเพื่อลดหย่อนภาษีได้ และส่วนที่สอง รายได้จากการผลิตเพื่อการส่งออกนั้นจะได้รับยกเว้นการเรียกเก็บภาษีเงินได้ มาตรการภาษีนับว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ นอกจากจะต้องเข้าใจระเบียบกฎเกณฑ์ด้านภาษีของประเทศตนเองแล้ว สิ่งสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันคือการรับรู้และความเข้าใจในระบบภาษีของประเทศนั้นๆ อีกด้วย (วิรัตน์ภรณ์, 2560, หน้า 1-5)

โดยสรุป มาตรการภาษีได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างสมดุลระบบเศรษฐกิจผ่านทางหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้บริโภค ผู้ผลิต ภาคการเงิน และภาคต่างประเทศ หรือเป็นเหมือนกระจกหกด้านที่สามารถสะท้อนทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้เช่นเดียวกัน และไม่ว่าเครื่องมือภาษีจะมีพัฒนาการอย่างไรล้วนมีผู้ที่ได้รับประโยชน์และอาจมีผู้ที่เสียประโยชน์ร่วมด้วยเสมอ

2.1.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี

ความสมัครใจในการชำระภาษีเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งการจัดเก็บภาษีให้ได้ผลสัมฤทธิ์นั้น ต้องทำให้ผู้เสียภาษีเข้าใจถึงประโยชน์ของการเสียภาษี อันเป็นการสร้างความสมัครใจในการชำระภาษีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การยินยอมจ่ายภาษี คือ การที่ผู้เสียภาษีอากรมีความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้กับรัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ด้วยความเต็มใจ (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) การชำระภาษีด้วยความสมัครใจของประชาชน ประกอบด้วย 2 ทฤษฎีหลักคือ (Mikesell, & Birskyte, 2007, pp.1045-1081)

1. ทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี (Utility Maximization Model of Taxpayer) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้เสียภาษีมักมีทางเลือกสองทาง ทางเลือกแรกคือแจ้งรายได้ตามความเป็นจริง และทางเลือกที่สองคือ แจ้งรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือหลีกเลี่ยงภาษี โดยคนจะเลือกหนึ่ภาษี ถ้าหากว่าประโยชน์ของการหนีภาษีสูงกว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการถูกจับได้ ทฤษฎีนี้มีสมมติฐานว่า คนเสียภาษีเพียงเพราะเกรงกลัวต่อการถูกจับได้ และถูกลงโทษ ดังนั้น วิธีที่จะทำให้คนเสียภาษีอย่างถูกต้องมากขึ้น ก็คือ การเพิ่มอัตราการตรวจสอบ และอัตราการลงโทษ

2. ทฤษฎีผู้เสียภาษีมีความรับผิดชอบ (Responsible Taxpayer View) ทฤษฎีนี้ถือเป็นทางเลือกแขนงใหม่ที่เชื่อว่าผู้เสียภาษีเป็นผู้รับผิดชอบ และมีคุณธรรม จริยธรรม และสมัครใจในการเสียภาษี เมื่อ 1) ได้รับการจูงใจที่เหมาะสม 2) มีความเข้าใจเกี่ยวกับภาระภาษีอย่างถูกต้อง และ 3) ได้รับการอำนวยความสะดวกในการเสียภาษี ทฤษฎีนี้เน้นที่จูงใจ และการอำนวยความสะดวกแก่ผู้เสียภาษี แทนการลงโทษผู้เสียภาษี แนวคิดนี้รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า “Kinder and gentler IRS”

การชำระภาษีด้วยความสมัครใจเป็นเสาหลักของประชาธิปไตย เพราะการเก็บภาษีสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับประชาชน ในระบอบประชาธิปไตยนั้น คือ ประชาชนการชำระภาษีด้วยความสมัครใจให้รัฐบาล เพราะเชื่อว่ารัฐบาลจะนำเงินภาษีไปใช้อย่างคุ้มค่าให้กับสังคม และประเทศชาติ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้ผู้เสียภาษีได้ประโยชน์กลับมา ไม่ว่าจะเป็นโดยตรง หรือโดยอ้อม โดยที่ประชาชนจะมีความสมัครใจในการจ่ายภาษีในระดับสูง ในสังคมที่ประชาชนมีการรับรู้ดังต่อไปนี้ (Marcelo, 2009, pp.1-42)

1. ประชาชนรับรู้ว่รัฐบาลมีประสิทธิภาพในการก่อให้เกิดผลประโยชน์สาธารณะได้ตามสัญญา เมื่อรัฐบาลได้รับการยอมรับจากสาธารณะในระดับสูง
2. ประชาชนรับรู้ว่สังคมของตนเป็นสังคมที่มีหลักนิติธรรม (The rule of law) ที่มีผลการพออย่างกว้างขวาง

3. ประชาชนรับรู้ว่าการปฏิบัติตามกฎหมายอากร เป็นเรื่องของความสมัครใจอย่าง ยิ่ง และมาจากทัศนคติที่เห็นว่าการปฏิบัติตามกฎหมายอากร เป็นเรื่องของหน้าที่พลเมืองที่ต้อง อยู่ในสังคมของประเทศชาติ

2.1.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

หลักการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ จะต้องทำให้ผู้เสียภาษีเล็งเห็นว่าการจัดเก็บภาษี ได้ถูกนำไปใช้อย่างคุ้มค่า เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งจะให้ผู้เสียภาษีเกิดการยอมรับ เสียภาษีด้วยความสมัครใจ และศรัทธาต่อรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเกิดจิตสำนึกที่ดีในหน้าที่ที่พึงมีต่อ ประเทศชาติ ซึ่งการจัดเก็บภาษีเป็นการสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล กับผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี (Marcelo, 2009, pp.1-42, ไกรยุทธ ชีรตยาคีนันท์, 2521, หน้า 1-238) เหตุผลสำคัญที่ทำให้ ผู้เสียภาษีพยายามหลีกเลี่ยงภาษี ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของรัฐบาลที่ขาดความ โปร่งใส และผู้เสีย ภาษีไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษี (Torgler, 2003, pp.119-140) หากรัฐบาลต้องการ จัดเก็บภาษีให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลต้องสร้างความเชื่อมั่น และทัศนคติที่ดี เพื่อให้ ประชาชนยอมรับ และมีความสมัครใจในการเสียภาษี ซึ่งขึ้นอยู่กับพฤติกรรม และการกระทำของ รัฐบาลดังต่อไปนี้ (เจริญ ธฤติमानนท์, 2544, หน้า 7-78)

1. การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล รัฐบาลต้องทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นว่าเงินที่รัฐบาลใช้ จ่ายไปนั้นเป็นการใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของคณาบง กลุ่มหรือเพื่อเอื้ออำนาจให้พวกพ้อง พ่อค้าธุรกิจบางกลุ่ม

2. การบริหารงานของรัฐบาลต้องเป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้เงินภาษีอย่าง ระมัดระวัง และเกิดประโยชน์สูงสุด ไม่มีการคอร์รัปชั่นของกลุ่มนักการเมือง และผลประโยชน์ของ พวกพ้อง มีการป้องกันตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างโปร่งใส เพื่อที่จะทำให้ประชาชนยอมรับ และ ยินดีจ่ายภาษีด้วยความเต็มใจ

3. ความยุติธรรมในการเสียภาษีของประชาชน รัฐบาลต้องทำให้ประชาชนรับรู้ว่ามี การจ่ายภาษีอย่างยุติธรรม เสมอภาคไม่มีการเลือกปฏิบัติ เพราะถ้าทุกคนรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความ เป็นธรรมก็จะเป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงภาษีกันมากขึ้น ความยุติธรรมของการจ่ายภาษี เป็นการเปรียบเทียบระหว่างผู้เสียภาษีด้วยกันเอง

4. ทัศนคติของสังคมที่มีต่อการหนีภาษี รัฐบาลต้องทำให้ประชาชนมีความรู้สึก รับผิดชอบต่อสังคม และทัศนคติที่ต่อต้านการหนีภาษี เพราะหากสังคมมีทัศนคติว่าการหนีภาษี

อากร เป็นการกระทำที่ชั่วร้าย และมีบทลงโทษที่รุนแรง ก็จะทำให้คนในสังคมมีการหนีภาษีกันน้อยลง และร่วมกันต่อต้านการหนีภาษีกันมากขึ้น

5. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล การที่ประชาชนจะยอมเสียภาษีให้แก่รัฐด้วยความสมัครใจนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในนโยบายภาษีของรัฐด้วย รัฐต้องทำให้ประชาชนยอมรับว่านโยบายของรัฐที่นำมาใช้เป็นประโยชน์กับประชาชนทุกคนทุกกลุ่ม ไม่เป็นการเอื้อประโยชน์กับกลุ่มคนบางกลุ่มเท่านั้น เพราะถ้าประชาชนรู้สึกว่่านโยบายภาษีไม่เป็นธรรมยอมทำให้ประชาชนไม่ยอมเสียภาษี และพยายามที่จะหนีภาษีกันมากขึ้น

2.1.4 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ปฏิบัติต้องยึดถือไว้เสมอในหลักการ 5 ประการ คือ (Millet, 1954, pp.1-417)

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานภาครัฐที่มีฐาน ของความคิดว่าทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ในทุกแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกคิดกันในการให้บริการประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน

2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการให้บริการจะต้องมองว่าการให้บริการจะต้องตรง เวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชน

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการจะต้องมีลักษณะที่มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical Location)

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) คือ การให้บริการที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณชนเป็นหลักไม่ใช่ยึดตามความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) คือ การให้บริการที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้นโดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

ลักษณะการให้บริการที่มีคุณภาพ โดยมีตัวแปรที่จะนำมาใช้ในการกำหนดคุณภาพของบริการ ดังนี้ (จรัส สุวรรณมาลา, 2539, หน้า 1-75)

1. ความถูกต้องตามกฎหมาย หมายถึง บริการที่จัดให้มีขึ้นตามกฎหมาย โดยเฉพาะบริการที่บังคับให้ประชาชน ต้องมาใช้บริการ เช่น บริการรับชำระภาษีอากรจำเป็นต้องควบคุมให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ
2. ความเพียงพอ หมายถึง บริการที่มีจำนวนและคุณภาพเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการ ไม่มีการรอคอยหรือเข้าคิวเพื่อขอรับบริการ
3. ความทั่วถึง เท่าเทียม ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีอภิสิทธิ์ หมายถึง บริการที่ดีต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในทุกพื้นที่ กลุ่มอาชีพ เพศ วัย ได้ใช้บริการประเภทเดียวกัน คุณภาพเดียวกันได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมกัน โดยไม่มีข้อยกเว้น
4. ความสะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้ หมายถึง การให้บริการที่ดีมีคุณภาพนั้นจะต้องมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้ 1) ผู้ใช้บริการจะต้องได้รับความสะดวก 2) ความรวดเร็ว 3) ความน่าเชื่อถือได้ของระบบบริการ
5. ความได้มาตรฐานทางเทคนิคหรือมาตรฐานทางวิชาการ
6. การเรียกเก็บค่าบริการที่เหมาะสมกับต้นทุนการให้บริการ

2.1.5 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

หากผู้เสียภาษีอากรมีความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาลอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด รัฐบาลก็จะสามารถนำเงินไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดความสำนึกในการเสียภาษีนั้น จะต้องมีการพัฒนาในด้านจิตใจของประชาชนให้ยึดมั่นคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมทั้งการเสียภาษีอากรให้ครบถ้วน (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) รัฐบาลควรสร้างจิตสำนึกที่ดีผ่าน การให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีไว้วางใจ และพึงพอใจ จากการได้รับความสะดวก และเป็นธรรม (บุญรอด โบริ์เสวีวงศ์, 2540, หน้า 95-101)

2.1.6 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

การลงโทษผู้เสียภาษีอากรที่ไม่สุจริตในลักษณะเป็นการบังคับผู้เสียภาษีอากรให้ประพฤติตนให้สุจริตในการเสียภาษีอากร อันจะทำให้ผู้เสียภาษีอากรตระหนักว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรรังแต่จะสร้างความกังวล และความหนักใจให้แก่ตนเอง รวมทั้งจะต้องถูกลงโทษอย่าง

หนัก และจะสำนึกได้ว่าการเสียภาษีอากร โดยถูกต้อง จะทำให้เกิดความสบายใจให้แก่ตนมากกว่า จนต้องกลับใจเป็นผู้เสียภาษีอากรที่ดีด้วยความสมัครใจ (บุญรอด โปว์เสีรวงศ์, 2540, หน้า 95-101) ประชาชนจะมีการยินยอมจ่ายภาษีในระดับสูงในสังคมที่ประชาชนมีการรับรู้ว่าคุณค่าของตนเป็นสังคมที่มีหลักนิติธรรม (Marcelo, 2009, pp.1-42) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประชาชนยินยอมชำระภาษีด้วยความสมัครใจ (Mckee, & Torgler, 2009, pp.447-457)

2.1.7 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

การสร้างแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมองว่าเป็นสวัสดิการที่จะได้รับจากรัฐบาล (สมคิด บางโม, 2538, หน้า 1-135, Robbins & Coulter, 2008, p.229) ซึ่งรัฐบาลต้องให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายภาษีอากรแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรด้วยความสมัครใจ (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) และสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจต่อรัฐบาลในการใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (Slemrod, 2007, pp.25-48) และการให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรมจะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษี มีความรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Tyler, 1997, p.323) รวมถึงความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับผู้เสียภาษีแต่ละคน (James & Nobes, 2000, pp.1-322)

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสมัครใจในการชำระภาษี

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า ความสมัครใจในการชำระภาษีขึ้นอยู่กับความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี และความเป็นธรรม โดยผู้เสียภาษีจะตัดสินใจภายใต้ประโยชน์ที่จะได้รับจากการหนีภาษีเปรียบเทียบกับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหนีภาษีถ้าประโยชน์ที่ได้รับจากการหนีภาษีสูงกว่าความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหนีภาษีที่อาจจะถูกจับได้ ผู้เสียภาษีจะตัดสินใจหนีภาษี แต่ถ้ายกโทษรุนแรงกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการหนีภาษีผู้เสียภาษีก็น่าจะยินยอมจ่ายภาษี เพราะผู้เสียภาษีเกรงกลัวต่อบทลงโทษ ดังนั้นถ้าจะป้องกันการหนีภาษีรัฐบาลจะต้องเพิ่มอัตราโทษให้มีความรุนแรงจึงจะสามารถป้องกันการหนีภาษีได้ (Mikesell & Birskyte, 2007, pp.1-322,

Albari, 2008, pp.283-293) ซึ่งรัฐบาลต้องการรายได้จากภาษีไปใช้เป็นแหล่งเงินทุนในการพัฒนาประเทศให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืน การให้ความรู้ด้านภาษี การปรับทัศนคติ การสร้างสภาพแวดล้อม และสังคมที่ดี มีบทบาทโทษที่เด็ดขาดรุนแรง และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาษีที่ดี จะส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีที่เพิ่มมากขึ้น (Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha., 2012, pp.1-28)

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า การชำระภาษีเป็นสิ่งสำคัญ เงินภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บได้มีความจำเป็นต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่รัฐบาลจะต้องไม่ทุจริตคอร์ปชั่น และใช้จ่ายเงินในการบริหารประเทศได้อย่างคุ้มค่า สมเหตุสมผล ทั้งนี้การบริหารจัดการด้านภาษีของภาครัฐจะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายด้านภาษีของรัฐบาล ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffimn & Triest 1992, pp.1-26, Oberholizer, 2008, pp.44-69)

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า คุณภาพการบริการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี (Albari, 2009, pp.1-13, Fitria, Dena Verisca, 2010, pp.1-151, AO Fuadi, Y Mangoting, 2013, p.18) ซึ่งการมีคุณภาพบริการที่ดี ผู้ให้บริการต้องแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ ให้บริการตามที่สัญญาไว้ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ ไม่มีความผิดพลาด ประกอบด้วย 1. ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการได้ตรงตามที่สัญญาไว้ 2. การเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการ และการนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการ 3. การทำงานไม่ผิดพลาด 4. การบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ 5. การมีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ ต้องสร้างความมั่นใจให้กับ ผู้รับบริการเมื่อผู้รับบริการมาติดต่อสุภาพอ่อนน้อม และมีความรู้ในงานบริการเป็นอย่างดี ประกอบด้วย 1. ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริการ 2. การสร้างความเชื่อมั่นและปลอดภัยในการใช้บริการ 3. ความมีมารยาทและคุณภาพของเจ้าหน้าที่ 4. พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกอุปกรณ์ต่าง ๆ ดูสวยงาม ทันสมัย บุคลากรมีบุคลิกภาพแบบมืออาชีพ ประกอบด้วย 1. ความทันสมัยของอุปกรณ์ 2. สภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ 3. การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ 4. เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการบริการ การให้ความสนใจและเข้าใจในความต้องการของ ผู้รับบริการอย่างเอาใจใส่ และถือผลประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสิ่งสำคัญ

ประกอบด้วย 1. การให้ความสนใจและเอาใจใส่ผู้ใช้บริการแต่ละคนของเจ้าหน้าที่ 2. เวลาในการเปิดให้บริการขององค์กร 3. โอกาสในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กร 4. ความสนใจผู้ใช้บริการอย่างแท้จริงของเจ้าหน้าที่ 5. ความสามารถในการเข้าใจในความต้องการเฉพาะของผู้ใช้บริการอย่างชัดเจน และความตั้งใจที่แสดงถึงความพร้อม ยินดี ให้บริการเสมอ และรวดเร็วเมื่อผู้รับบริการเข้ามาติดต่อ ประกอบด้วย 1. มีระบบการให้บริการที่รวดเร็ว 2. ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ใช้บริการ 3. ความรวดเร็วในการทำงานของเจ้าหน้าที่ 4. ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการทันทีที่ต้องการ (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990, pp.41-50) ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีของภาครัฐ จะต้องมีการให้บริการที่เป็นมิตร และสร้างความประทับใจ มีความเคารพ และให้เกียรติต่อผู้เสียภาษี จะทำให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากกว่าจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงภาษี (Frey & Feld, 2002, pp.1-29)

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า จรรยาบรรณของผู้เสียภาษีอากรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่งจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีอากร จะส่งผลให้เกิดการชำระภาษีด้วยความสมัครใจได้นั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เสียภาษี เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน หรือญาติพี่น้อง ที่มีความซื่อสัตย์ มีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองที่ดี ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการเสียภาษีด้วยความสมัครใจตามไปด้วย (Alm, & Martinez, 2007, pp.1-90, Fjeldstad, & Semboja, 2001, pp.2059-2074) ทั้งนี้อัตราภาษีต้องไม่สูงเกินไป ระบบภาษีมีความเป็นธรรม นำภาษีไปใช้จ่ายอย่างเหมาะสม โดยปราศจากการคอร์รัปชัน รัฐบาลต้องสร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เสียภาษีกับหน่วยงานจัดเก็บภาษี ในขณะที่ผู้เสียภาษีเอง ก็ต้องมีความซื่อสัตย์ มีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองที่ดี ชำระภาษีด้วยความสมัครใจ (Torgler, 2003, pp.119-140, McGee, 2006, pp.1-21, Mughal, & Akram, 2012, pp.217-222)

2.2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษทางภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

จากการศึกษางานวิจัยพบว่า บทลงโทษทางภาษีมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่งบทลงโทษทางภาษี จะส่งผลให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีได้นั้น ขึ้นอยู่กับอัตราการตรวจสอบที่เข้มข้น และบทลงโทษที่รุนแรง จะทำให้ผู้เสียภาษีประเมินว่าถ้าหนีภาษีจะมีโอกาสถูกจับได้ในระดับสูงจากการตรวจสอบที่เข้มข้น และจะได้รับบทลงโทษอย่างรุนแรงไม่คุ้มค่ากับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหลีกเลี่ยงภาษี ผู้เสียภาษีก็จะสมัครใจเสียภาษีมากกว่าหลีกเลี่ยง

ภานี (Fjeldstad, & Semboja, 2001, pp.2059-2074, Ali et al., 2001, pp.186-202, Slemrod, 2007, pp.25-48)

2.2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี

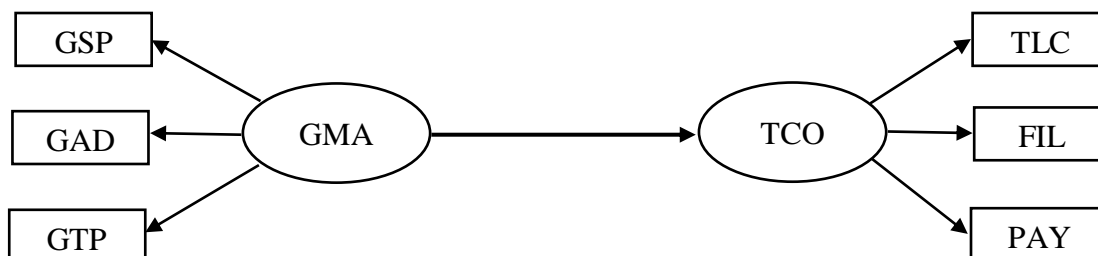
จากการศึกษางานวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเสียภาษีมัทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinnn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm, & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่างระมัดระวัง หรือใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของสวัสดิการ หรือการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และประเทศชาติ ก็จะส่งผลให้ผู้เสียภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการหลีกเลี่ยงภาษีของคนในสังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) ดังนั้น แรงจูงใจในการเสียภาษีมัทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นสมมติฐานที่ 1 – 4 ได้ดังนี้

ตัวแปร	(Albari, 2008)	(Marcelo, 2009)	(Mikesell, & Birskyte, 2007)	(Oberholzer, 2008)	(Santi, Anisa, Nirmala, 2012)	(Shreffinnn, & Triest 1992)	(Torgler, 2003)	(ไกรยุทธ ธีรตยาดีนันท์, 2521)	(เจริญ ษฤติมานนท์, 2544)	รวม
1. การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล		✓		✓		✓	✓	✓	✓	6
2. การบริหารงานของรัฐบาล		✓		✓		✓	✓	✓	✓	6
3. ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีของรัฐบาล		✓		✓		✓	✓	✓	✓	6
4. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร	✓	✓	✓		✓					4
5. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร	✓	✓	✓		✓					4
6. การชำระเงิน	✓	✓	✓		✓					4

ภาพประกอบที่ 8 ตารางตั้งเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 1

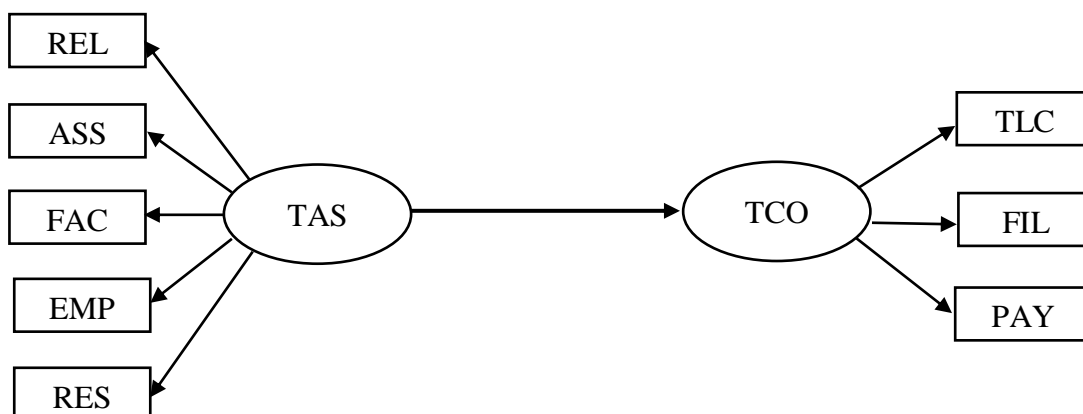
สมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการของภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	แหล่งอ้างอิง										รวม	
	(Albari, 2009)	(AO Fuadi, Y Mangoting, 2013)	(Albari, 2008)	(Frey, & Feld, 2002)	(Fitria, Dena Verisca, 2010)	(Millet, 1954)	(Marcelo, 2009)	(Mikesell, & Birskye, 2007)	(Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990)	(Santi, Anisa. Nirmala, 2012)		(จรัส สุวรรณมาลา, 2539)
1. ความน่าเชื่อถือ	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓	7
2. ความมั่นใจ	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓	7
3. การอำนวยความสะดวก	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓	7
4. การดูแลเอาใจใส่	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓	7
5. การตอบสนอง	✓	✓		✓	✓	✓			✓		✓	7
6. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร			✓				✓	✓		✓		4
7. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร			✓				✓	✓		✓		4
8. การชำระเงิน			✓				✓	✓		✓		4

ภาพประกอบที่ 9 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 2

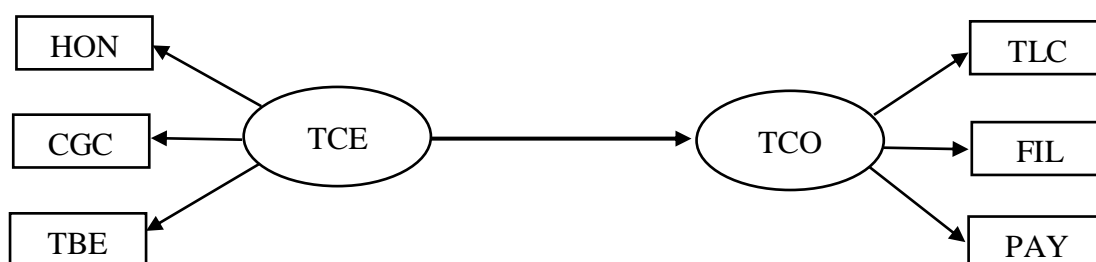
สมมติฐานที่ 2 บริการทางภาษีมียุทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของธุรกิจจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	(Alm, & Martinez, 2007)	(Albari, 2008)	(Fjeldstad, & Semboja, 2001)	(Marcelo, 2009)	(McGee, 2006)	(Mughal, & Akram, 2012)	(Mikesell, & Birskyte, 2007)	(Santi, Anisa. Nirmala, 2012)	(Torgler, 2003)	(เจริญ ทรุดิมานนท์, 2544)	(บุญรอด โป้วเสรีวงศ์, 2540)	รวม
1. ความซื่อสัตย์	✓		✓		✓	✓			✓	✓	✓	7
2. จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี	✓		✓		✓	✓			✓	✓	✓	7
3. พฤติกรรมการเสียภาษี	✓		✓		✓	✓			✓	✓	✓	7
4. การปฏิบัติตามกฎหมายอากร		✓		✓			✓	✓				4
5. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร		✓		✓			✓	✓				4
6. การชำระเงิน		✓		✓			✓	✓				4

ภาพประกอบที่ 10 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 3

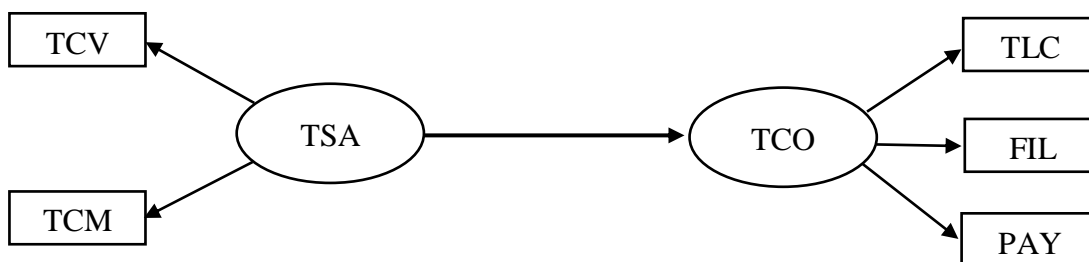
สมมติฐานที่ 3 จรรยาบรรณของผู้เสียภาษีมัทธิพลเชิงบวกต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	(Ali et al., 2001)	(Albari, 2008)	(Fjeldstad, & Semboja, 2001)	(Marcelo, 2009)	(McKee, & Torgler, 2009)	(Mikesell, & Birskyte, 2007)	(Santi, Anisa. Nirmala, 2012)	(Slemrod, 2007)	(บุญรอด โปว์เสวีวงศ์, 2540)	รวม
1. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง	✓		✓	✓	✓			✓	✓	6
2. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา	✓		✓	✓	✓			✓	✓	6
3. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร		✓		✓		✓	✓			4
4. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร		✓		✓		✓	✓			4
5. การชำระเงิน		✓		✓		✓	✓			4

ภาพประกอบที่ 11 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 บทลงโทษทางภาษีมัทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

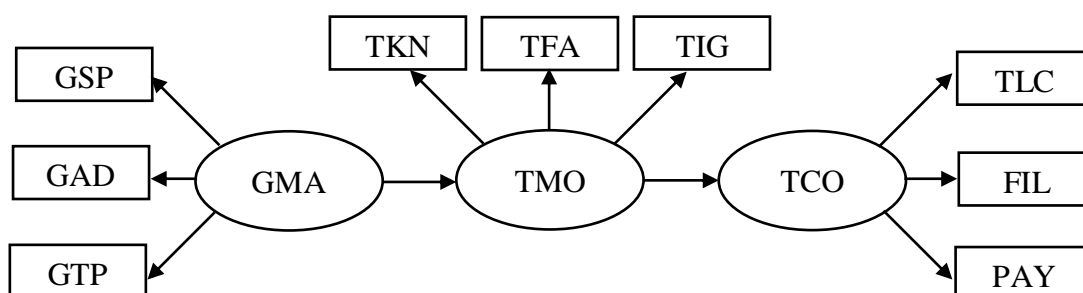

และจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์แล้ว พบว่า หากผู้เสียภาษีมุ่งแรงจูงใจในการเสียภาษีจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., & Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm, & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ซึ่งรัฐบาลจะต้องสร้างแรงจูงใจในด้านความรู้ ความเข้าใจ เรื่องภาษีอากร สร้างความไว้วางใจ และให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรม จะทำให้ผู้เสียภาษีมักมีขวัญและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น (Tyler, 1997, p.323, Levi, 1998, pp.22-279, Slemrod, 2007, pp.25-48, Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, เจริญ ธฤติमानนท์, 2544, หน้า 7-78) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นสมมติฐานที่ 5 – 9 ดังต่อไปนี้

ตัวแปร	(Alm, & Torgler, 2006)	(Aguirre, & Rocha, 2010)	(Albart, 2008)	(Chandarasorn, 2012)	(James & Nobes, 2000)	(Levi, 1998)	(Marcelo, 2009)	(Mikesell, & Birskyte, 2007)	(Oberholzer, 2008)	(Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003)	(Robbins & Coulter, 2008)	(Santi, Anisa, Nirmala, 2012)	(Shreffinn, & Triest 1992)	(Slemrod, 2007)	(Torgler, 2003)	(Tyler, 1997)	(ไกรยุทธ ธีรชยทัศน์, 2521)	(เจริญ ธฤติमानนท์, 2544)	(สมคิด บางมี, 2538)	รวม
1. การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล							✓		✓				✓		✓					6
2. การบริหารงานของรัฐบาล							✓		✓				✓		✓					6
3. ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีของรัฐบาล							✓		✓				✓		✓					6
4. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓		✓				12
5. ความเป็นธรรมทางภาษี	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓		✓				12
6. ความไว้วางใจในรัฐบาล	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓		✓				12
7. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร			✓				✓	✓				✓								4
8. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร			✓				✓	✓				✓								4
9. การชำระเงิน			✓				✓	✓				✓								4

ภาพประกอบที่ 12 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 5

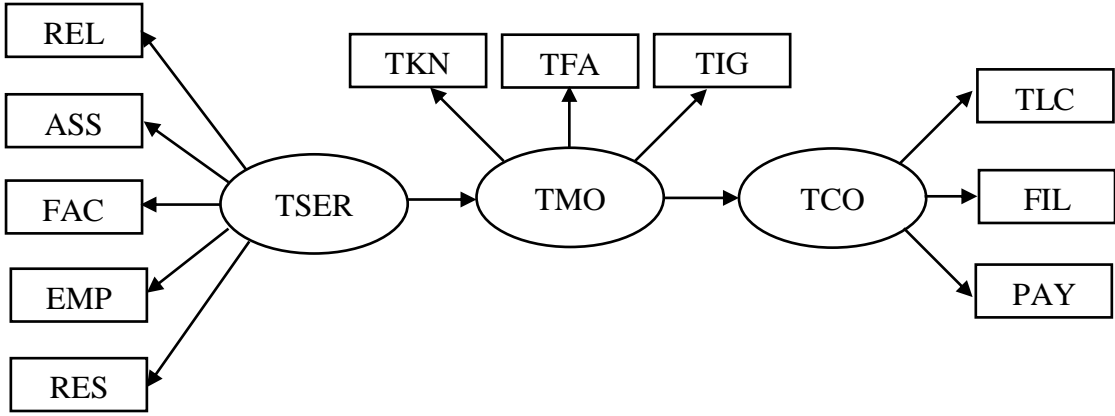
สมมติฐานที่ 5 การบริหารจัดการของภาครัฐ มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี

ตัวแปร	(Albari, 2009)	(Alm, & Torgler, 2006)	(AO Fudhi, Y. Mangoting, 2013)	(Agutire, & Rocha, 2010)	(Albari, 2008)	(Chandrasorn, 2012)	(Frey, & Feld, 2002)	(Fitria, Dena Verisca, 2010)	(James & Nobes, 2000)	(Levi, 1998)	(Millet, 1954)	(Marcelo, 2009)	(Mikesell, & Biskysie, 2007)	(Parasuraman, Zeithami, & Berry, 1990)	(Park, C.G., and Hyun, J.K., 2003)	(Robbins & Coulter, 2008)	(Santi, Anisa, Nirmala, 2012)	(Shrefflman, & Triest 1992)	(Slemrod, 2007)	(Tyler, 1997)	(อรัญ สุวรรณภาดา, 2539)	(สมคิด บางไม้, 2538)	รวม
1. ความน่าเชื่อถือ	✓		✓				✓	✓			✓			✓							✓		7
2. ความมั่นใจ	✓		✓				✓	✓			✓			✓							✓		7
3. การอำนวยความสะดวก	✓		✓				✓	✓			✓			✓							✓		7
4. การดูแลเอาใจใส่	✓		✓				✓	✓			✓			✓							✓		7
5. การตอบสนอง	✓		✓				✓	✓			✓			✓							✓		7
6. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร		✓		✓		✓			✓	✓		✓			✓	✓		✓	✓	✓		✓	12
7. ความเป็นธรรมทางภาษี		✓		✓		✓			✓	✓		✓			✓	✓		✓	✓	✓		✓	12
8. ความไว้วางใจในรัฐบาล		✓		✓		✓			✓	✓		✓			✓	✓		✓	✓	✓		✓	12
9. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร				✓								✓	✓				✓						4
10. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร				✓								✓	✓				✓						4
11. การชำระเงิน				✓								✓	✓				✓						4

ภาพประกอบที่ 13 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 บริการทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี

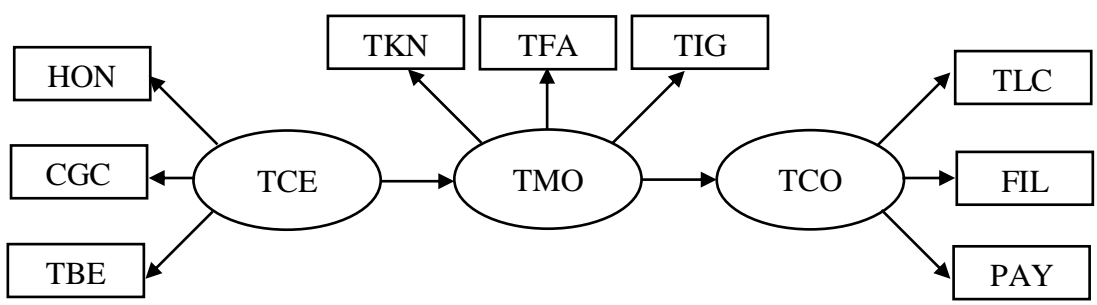

ตัวแปร	(Alm, & Martinez, 2007)	(Alm, & Torgler, 2006)	(Aguirre, & Rocha, 2010)	(Albani, 2008)	(Chandrasorn, 2012)	(Fjeldstad, & Sembaja, 2001)	(James & Nobes, 2000)	(Levi, 1998)	(Marcelo, 2009)	(McGee, 2006)	(Mughal, & Akram, 2012)	(Mikesell, & Birskye, 2007)	(Park, C.G., and Hyun, J.H., 2003)	(Robbins & Coulter, 2008)	(Santi, Anisa, Nirmala, 2012)	(Shreffman, & Triest 1992)	(Stenrod, 2007)	(Torgler, 2003)	(Tyler, 1997)	(เจริญ สุกดีปานนท์, 2544)	(บุญรอด โรจน์ศรีวัฒน์, 2540)	(สมคิด บำรุง, 2538)	รวม
1. ความซื่อสัตย์	✓					✓				✓	✓							✓					7
2. จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี	✓									✓	✓							✓					7
3. พฤติกรรมการเสียภาษี	✓					✓				✓	✓							✓					7
4. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร		✓	✓		✓		✓	✓	✓				✓	✓			✓		✓				12
5. ความเป็นธรรมทางภาษี		✓	✓		✓		✓	✓	✓				✓	✓			✓		✓				12
6. ความไว้วางใจในรัฐบาล		✓	✓		✓		✓	✓	✓				✓	✓			✓		✓				12
7. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร				✓					✓			✓				✓							4
8. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร				✓					✓			✓				✓							4
9. การชำระเงิน				✓					✓			✓				✓							4

ภาพประกอบที่ 14 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 7

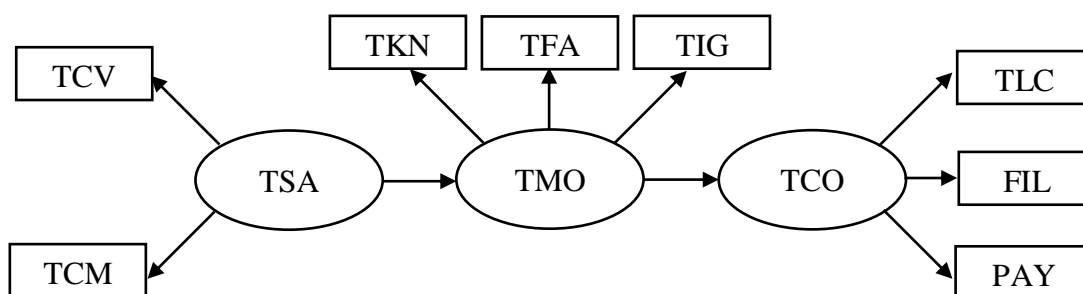
สมมติฐานที่ 7 จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี

ตัวแปร	(Ali et al., 2001)	(Alm, & Torgler, 2006)	(Aguirre, & Rocha, 2010)	(Albari, 2008)	(Chandrasorn, 2012)	(Fjeldstad, & Semboja, 2001)	(James & Nobes, 2000)	(Levi, 1998)	(Marcelo, 2009)	(McKee, & Torgler, 2009)	(Mikesell, & Biskette, 2007)	(Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003)	(Robbins & Coulter, 2008)	(Santi, Anisa, Nirmala, 2012)	(Shreffinn, & Triest 1992)	(Slemrod, 2007)	(Tyler, 1997)	(อุไรรอด โป้วสวัสดิ์, 2540)	(สมคิด บางรัมย์, 2538)	รวม
1. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง	✓					✓			✓	✓						✓				6
2. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา	✓					✓			✓	✓						✓				6
3. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร		✓	✓		✓		✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓	✓			12
4. ความเป็นธรรมทางภาษี		✓	✓		✓		✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓	✓			12
5. ความไว้วางใจในรัฐบาล		✓	✓		✓		✓	✓	✓			✓	✓		✓	✓	✓			12
6. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร				✓					✓		✓			✓						4
7. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร				✓					✓		✓			✓						4
8. การชำระเงิน				✓					✓		✓			✓						4

ภาพประกอบที่ 15 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 8

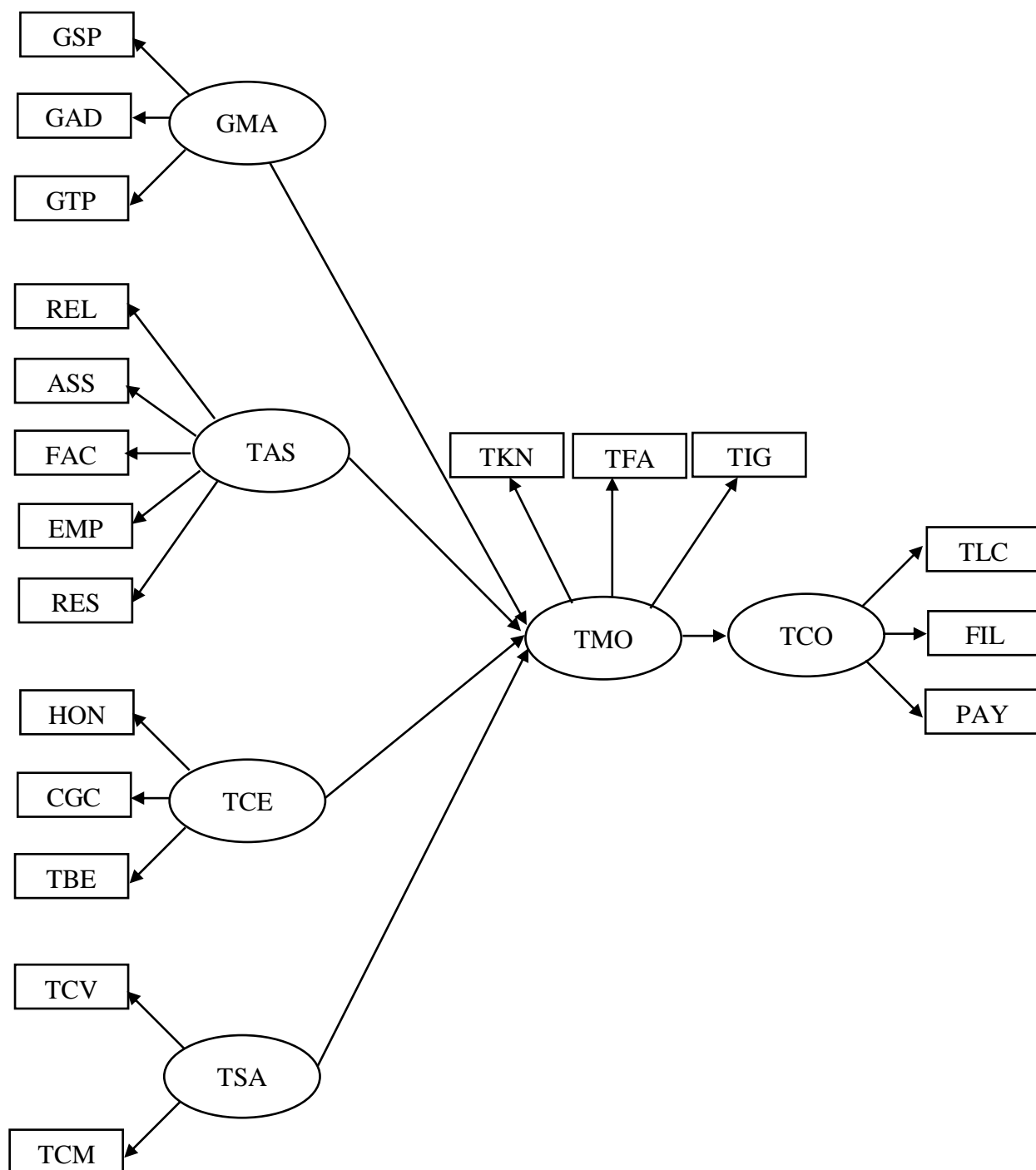
สมมติฐานที่ 8 บทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี

ตัวแปร	(Albari, 2009)	(Ali et al., 2001)	(Alm, & Martinez, 2007)	(Alm, & Torgler, 2006)	(AO Fuadi, Y Mangoting, 2013)	(Aguirre, & Rocha, 2010)	(Albari, 2008)	(Chandarasorn, 2012)	(Frey, & Feld, 2002)	(Fjeldstad, & Semboja, 2001)	(Fitria, Dena Verisca, 2010)	(James & Nobes, 2000)	(Levi, 1998)	(Millet, 1954)	(Marcello, 2009)	(McKee, & Torgler, 2009)	(McGee, 2006)	(Mughal, & Akram, 2012)	(Mikesell, & Birskyte, 2007)	(Oberholzer, 2008)	(Parasuraman, Zeithami, & Berry, 1990)	(Park, C.G., and Hyun, J.K., 2003)	(Robbins & Coulter, 2008)	(Santi, Anisa. Nirmala, 2012)	(Shreffinn, & Trest 1992)	(Slemrod, 2007)	(Torgler, 2003)	(Tyler, 1997)	(การพุทธ ธีรชาติพันธ์, 2521)	(เจริญ ฤทธิมานนท์, 2544)	(จรัส สุวรรณมาลา, 2539)	(บุรฉัตร โบหส์วิงษ์, 2540)	(สมคิด บางรัมย์, 2538)	รวม												
1. การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล															✓																									6						
2. การบริหารงานของรัฐบาล																																											6			
3. ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีของรัฐบาล																																											6			
4. ความน่าเชื่อถือ	✓																																											7		
5. ความมั่นใจ	✓																																											7		
6. การอำนวยความสะดวก	✓																																											7		
7. การดูแลเอาใจใส่	✓																																											7		
8. การตอบสนอง	✓																																											7		
9. ความซื่อสัตย์			✓																																										7	
10. จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี			✓																																										7	
11. พฤติกรรมการเสียภาษี			✓																																										7	
12. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง		✓																																											6	
13. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา		✓																																											6	
14. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร				✓		✓		✓				✓	✓		✓									✓	✓																					12
15. ความเป็นธรรมทางภาษี				✓		✓		✓				✓	✓		✓									✓	✓																					12
16. ความไว้วางใจในรัฐบาล				✓		✓		✓				✓	✓		✓									✓	✓																					12
17. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร							✓																	✓																						4
18. การยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร							✓																	✓																						4
19. การชำระเงิน							✓																	✓																						4

ภาพประกอบที่ 16 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 9

สมมติฐานที่ 9 การบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี

และจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังพบอีกว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และกลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และ บทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson. B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp. 1-55) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นสมมติฐานที่ 10 – 29 ดังต่อไปนี้

ตัวแปร	Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D. (2014)	Adeniyi et al. (2020)	Jackson, B.R., & Milliron, V.C. (1986)	Seid Yimam & Fissaha Asmare (2020)	Tan et al. (2016)	Mohd Rizal Palil (2010)	Philipp et al. (2019)	Andreoni et al. (1998)	Bayaz et al. (2014)	Niwa, A.A., & Wondwossen J. (2015)	Merima et al. (2013)	Panagiotis et al. (2023)	รวม
เพศ		✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	8
อายุ	✓		✓					✓			✓	✓	5
ระดับการศึกษา			✓			✓				✓	✓		4
ประสบการณ์ทำงาน							✓					✓	2
กลุ่มอุตสาหกรรม							✓					✓	2
การบริหารจัดการภาครัฐ	✓	✓	✓	✓		✓				✓			6
บริการทางภาษี	✓		✓		✓					✓	✓		5
จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	✓		✓		✓				✓				4
บทลงโทษทางภาษี	✓		✓			✓		✓		✓			5

ภาพประกอบที่ 17 ตารางสังเคราะห์ตัวแปรของสมมติฐานที่ 10 - 29

สมมติฐานที่ 10 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน

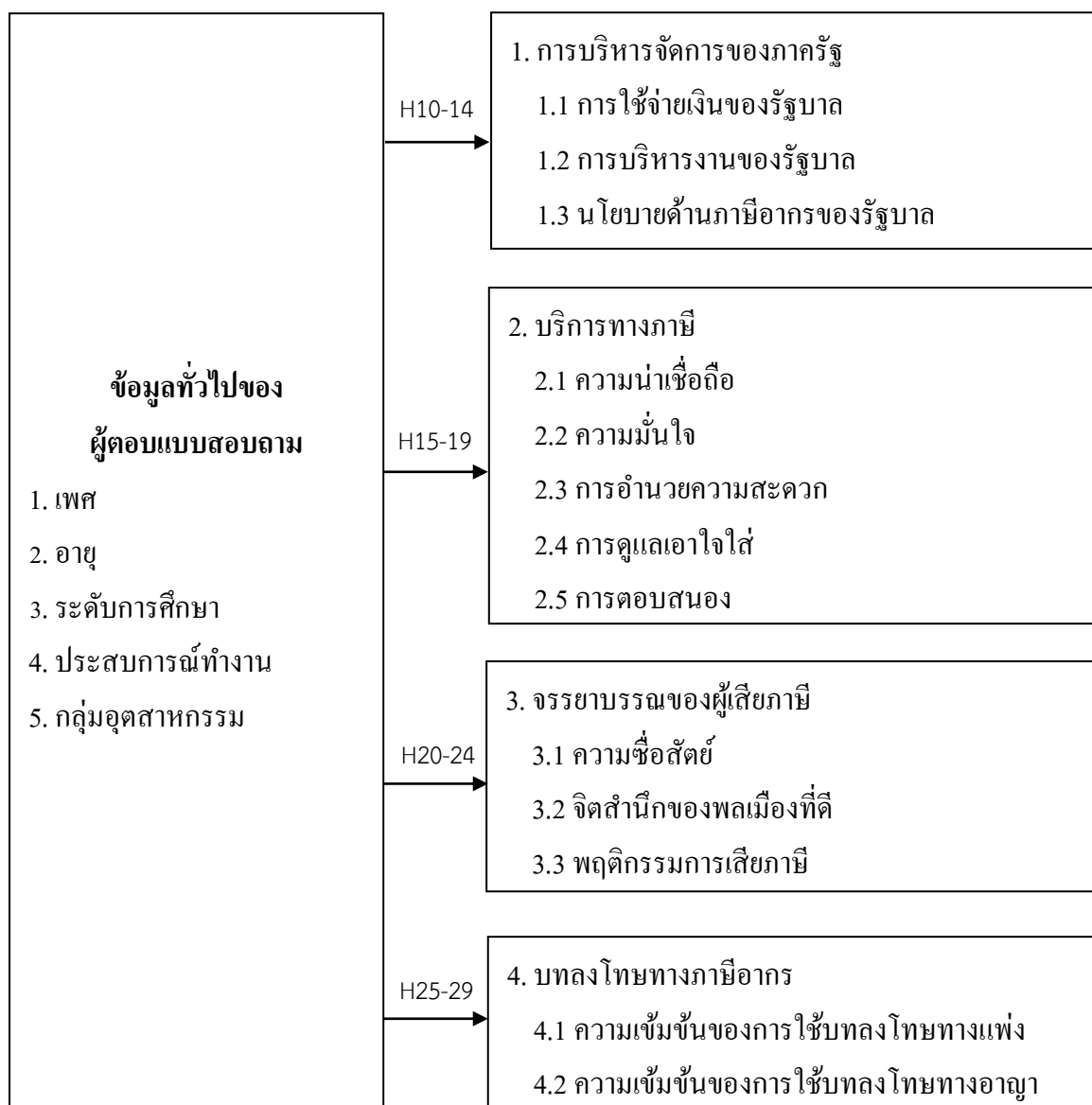
สมมติฐานที่ 11 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28 ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ที่ส่งผลต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร 4) เพื่อพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ มีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

- 3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.1.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.1.5 ตัวแปรในการวิจัยและการวัดค่า
- 3.1.6 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

- 3.2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ
- 3.2.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้ข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเก็บข้อมูลจากประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อการยืนยันโมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี 2563 จำนวนทั้งสิ้น 824 บริษัท (ข้อมูล ณ วันที่ 16 มกราคม 2564) โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 819 บริษัท ยกเว้นหมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน จำนวน 5 บริษัท เนื่องจากอยู่ในระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563)

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model: SEM) ในการวิเคราะห์ข้อมูลต้องใช้จำนวนตัวอย่างมากเพียงพอให้ค่าพารามิเตอร์จากผลการวิเคราะห์เกิดความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ ซึ่งองค์ประกอบที่ใช้ในการกำหนดขนาดตัวอย่างในการวิเคราะห์ได้แก่ (1) การระบุคุณลักษณะโมเดลที่ผิดพลาด (2) ขนาดของโมเดล (3) การเบี่ยงเบนจากค่าปกติ และ (4) กระบวนการประมาณ ตามข้อเสนอของ Hair, Black, Babin & Anderson, 2010, pp.1-761 กล่าวว่า การวิเคราะห์สถิติประเภทสมการโครงสร้าง ควรกำหนดขนาดตัวอย่างประมาณ 10 - 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ ผู้วิจัยจึงเลือกขนาดตัวอย่างเป็น 20 เท่าของ 19 ตัวแปรสังเกตได้ ดังนั้น ขนาดตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้จึงควรมีขนาดตัวอย่าง 380 บริษัท โดยคำนวณจาก $19 \times 20 = 380$ จึงถือว่ามีเหมาะสม

วิธีการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ดังนั้นการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มตัวอย่างที่ประชากรมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน (Hair et al., 1998, pp.654-661) โดยสามารถนำมาคำนวณตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมได้ดังนี้

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

รายชื่อกลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1. กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	65	30
2. กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	73	34
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	56	26
4. กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	75	35
5. กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	169	78
6. กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	131	61
7. กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค	54	25
8. กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	196	91
รวม	819	380

ที่มา : จากรายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์, โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563

3.1.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ชุด กำหนดเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแบบของลิเคอร์ท (Likert's Scales) กระบวนการสร้างประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการชำระภาษี มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อกำหนดโครงสร้างแบบสอบถาม จำนวน 7 ตอน ร่างข้อคำถามกำหนดรูปแบบการตอบ สร้างเป็นแบบสอบถาม และนำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่นำมาใช้ ความครอบคลุมของคำถามเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความสอดคล้องตามค่านิยมของตัวแปร แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.1.2.2 นำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชีและภาษีอากร จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

(IOC: Index of item Objective Congruence) ถ้าค่า IOC มากกว่า 0.50 ทุกข้อแล้วจะนำไปหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขภาษาตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.1.2.3 ทดสอบความเชื่อมั่น นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่เป้าหมายการวิจัย จำนวน 30 ราย และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมด โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ของแอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค ซึ่งคำนวณได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ 0.98 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นมากกว่า 0.70 (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2548, หน้า 445) สามารถใช้ในการเก็บ และรวบรวมข้อมูลได้

3.1.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด

แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการทำงาน และกลุ่มอุตสาหกรรม

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริการทางภาษีที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านจรรยาบรรณของผู้เสียหายที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบทลงโทษทางภาษีอากรที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน		ระดับความคิดเห็น
5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในตอนนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นข้อเสนอแนะ หรือความเห็นต่างๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการที่จะแสดงความเห็น เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้วิจัย

3.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

3.1.3.1 ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ออนไลน์ และอีเมล

3.1.3.2 ส่งแบบสอบถามโดยจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ตามตารางที่ 4 และคัดเลือกบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม โดยพิจารณาจากฐานกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล หากเสียภาษีดังกล่าวมากจะพิจารณาคัดเลือกเป็นลำดับแรก

3.1.3.3 ดำเนินการตรวจสอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ตอบคำถามได้ครบถ้วน สมบูรณ์ มีคุณค่าเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.1.3.4 กรณีได้รับแบบสอบถามไม่ครบตามจำนวน จะดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามเพิ่มเติม โดยพิจารณาคัดเลือกบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในลำดับถัดไปมาทดแทน

3.1.3.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ. 2564 - 2565

3.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วนของข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.4.1 รายละเอียดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งประกอบด้วย การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา การหาความเชื่อมั่น ตลอดจนการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงสอดคล้อง (อิศริภุญช์ ไรนไชสง, 2557, หน้า 15) สามารถแสดงได้ดังนี้

3.1.4.1.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความในเครื่องมือกับนิยามศัพท์ ตลอดจนวัตถุประสงค์ในการวิจัย

3.1.4.1.2 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หรือ Alpha Coefficient (α -Coefficient)

3.1.4.1.3 การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงสอดคล้อง (Convergence Validity) สามารถหาได้จากความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (Composite Reliability: CR) และความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE)

3.1.4.1.3.1 ความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (CR)

3.1.4.1.3.2 ความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE)

3.1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย

3.1.4.2.1 การแจกแจงความถี่ (frequency) เพื่อตรวจนับจำนวนช่วงคะแนนหรือลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแต่ละตัวแปร ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

3.1.4.2.2 ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลในแต่ละตัวแปร ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน

3.1.4.2.3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (t-test independent) กลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ต่อไป

3.1.4.2.4 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (mean) เพื่อวิเคราะห์ลักษณะของข้อมูล โดยพิจารณาการกระจายของข้อมูลตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความคิดเห็นเป็นมาตราวัดแบบช่วงสเกล (interval scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (John W. Best, 1981, p.182) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49	ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49	ระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49	ระดับความคิดเห็นในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00	ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

3.1.4.2.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3.1.4.3 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความเบ้ (Skewness) และความโด่ง (Kurtosis) โดยมีเกณฑ์การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเบ้ต้องมีค่าอยู่ในช่วง -3 ถึง 3 และส่วนของค่าสัมประสิทธิ์ของความโด่งต้องมีค่าอยู่ในช่วง -10 ถึง 10 (Kline, 2011, pp.1-55) ซึ่งในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ข้อมูลต้องมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal Distribution) จะมีลักษณะการแจกแจงเป็นแบบสมมาตรมียอดเดียวเป็นรูประฆังคว่ำ (Bell Shaped) เพราะถ้าข้อมูลไม่สอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นจะมีผลทำให้ผลการวิเคราะห์เบี่ยงเบนและลำเอียง (Bias) ได้ (สุภมาส อังสุโชติ และชูชาติ พิวงสมจิตร, 2554, หน้า 1-99)

3.1.4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) หลักเกณฑ์ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 144) ใช้หลักเกณฑ์ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับของความสัมพันธ์
$r > 0.8$	มีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูงมาก
$0.6 < r < 0.8$	มีความสัมพันธ์กันในระดับที่สูง
$0.4 < r < 0.6$	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
$0.2 < r < 0.4$	มีความสัมพันธ์กันในระดับที่ต่ำ
$r < 0.2$	มีความสัมพันธ์กันในระดับที่ต่ำมาก

3.1.4.5 การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model) เป็นการใช้เพื่อวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variables) ที่เป็นตัวแปรไม่ขึ้นกับตัวแปรใด ๆ และตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variables) ที่เป็นค่าของตัวแปรที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอื่น ๆ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2558, หน้า 100)

3.1.4.5.1 การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของโมเดลการวัดใช้การวิเคราะห์สนับสนุนทฤษฎีหรือยืนยันความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของเครื่องมือ โดยการยืนยันว่าตัวแปรที่วิจัยมีองค์ประกอบตรงตามทฤษฎีที่กำหนดจริง หรือยืนยันว่าเครื่องมือที่สร้างขึ้นนั้น มีความตรงเชิงโครงสร้างจริง (पुलพงษ์ สุขสว่าง, 2556, หน้า 1-30) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Secondary Confirmatory Factor Analysis: SCFA)

3.1.4.5.2 ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) แบบมีตัวแปรแฝง ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าสถิติในการตรวจสอบดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 เกณฑ์การตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืน

ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures)	ระดับความกลมกลืนที่ยอมรับได้ (Levels of Acceptable Fit)
ค่าไคสแควร์สัมพันธ์ (CMIN/DF)	ต้องมีค่าน้อยกว่า 2
ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI)	ค่าที่สูงๆ ดีกว่า ระหว่าง 0 (สอดคล้องกลมกลืนไม่ดี) - 1 (สอดคล้องกลมกลืนดีมาก) ระดับที่แนะนำ 0.95
ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures: GFI)	ระดับความกลมกลืนที่ยอมรับได้ (Levels of Acceptable Fit) ระหว่าง 0 (สอดคล้องกลมกลืนไม่ดี) - 1 (สอดคล้องกลมกลืนดีมาก) หรือตั้งแต่ 0.95

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (Goodness of Fit Measures)	ระดับความกลมกลืนที่ยอมรับได้ (Levels of Acceptable Fit)
ค่าดัชนีการวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI)	ค่าที่สูงๆ ดี ระหว่าง 0 (สอดคล้องกลมกลืนไม่ดี) -1 (สอดคล้องกลมกลืนดีมาก) ระดับที่แนะนำ 0.90
ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน กำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA)	ความแตกต่างเฉลี่ยต่อองศาอิสระที่คาดหวังจะ เกิดขึ้นในกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่ตัวอย่าง ค่าที่ ยอมรับได้ต่ำกว่า 0.05 หรือ 0.08
Standardized RMR (SRMR)	ควรน้อยกว่า 0.05

ที่มา: Hair et al., 1998, pp.654-661

จากตารางที่ 6 สามารถอธิบายเพิ่มเติม ได้ดังนี้

1. ค่า Chi-Square (χ^2 -test) ค่าไคสแควร์เป็นค่าสถิติทดสอบที่ใช้แพร่หลายในการทดสอบว่าฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์จริงตามสมมุติฐานและตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หากแบบจำลองที่สร้างขึ้นมามีค่าความน่าจะเป็นที่คำนวณได้มากกว่าหรือมีค่าเท่ากับ 0.05 ($P\text{-value} \geq 0.05$) แสดงว่าแบบจำลองที่สร้างขึ้นมามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยถ้าค่าไคสแควร์มีนัยสำคัญแสดงว่าแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่สอดคล้องกลมกลืนกัน

2. ค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ (CMIN/DF) การพิจารณาค่าไคสแควร์สัมพัทธ์ควรมีค่าน้อยกว่า 2.00 แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index: CFI) การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ CFI ที่ดีควรมีค่า 0.95 ขึ้นไปแสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์

4. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) ที่นิยมใช้และผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณา 2 ดัชนีคือดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index: GFI) เป็นการแสดงถึงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ด้วยแบบจำลองและดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้ไขแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) เป็นการแสดงถึงปริมาณความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้ด้วยแบบจำลองปรับแก้ด้วยของสาเหตุความเป็นอิสระโดยทั่วไปค่า GFI และค่า AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 ค่าซึ่ง GFI ที่ยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า 0.95 และค่า AGFI ที่ยอมรับได้ควรมีค่ามากกว่า 0.90

5. ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานโดยค่า RMSEA ที่ดีมากควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 หรือมีค่าระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 หมายถึงแบบจำลองค่อนข้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่าระหว่าง 0.08 ถึง 0.10 แสดงว่าแบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์เล็กน้อยและค่าที่มากกว่า 0.10 แสดงว่าแบบจำลองยังไม่สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6. ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนในรูปความคลาดเคลื่อนโดยดัชนีที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณาคือรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual: SRMR) เป็นค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Residual) ซึ่งเป็นค่าความคลาดเคลื่อนหารด้วยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่า (Estimated Standard Error) โดยควรมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงจะสรุปได้ว่าแบบจำลองสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.1.5 ตัวแปรในการวิจัยและการวัดค่า

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยินยอมจ่ายภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยและวัดค่าดังนี้

ตารางที่ 7 สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการวัดค่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ตัวแปร (Variables)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ตัววัด (Measurement)	อ้างอิง (Reference)
ตัวแปรอิสระ 1. การบริหารจัดการของ ภาครัฐ (Government Management: GMA)	GSP GAD GTP	1. การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล 2. การบริหารงานของ รัฐบาล 3. นโยบายด้านภาษีอากร ของรัฐบาล	(ไกรยุทธ ชีรตยาสินันท์, 2521), (เจริญ ฤทธิมา นันท์, 2544), (Torgler, 2003), (Marcelo, 2009), (Shreffinnn, & Triest 1992), (Oberholizer, 2008) (Marcelo, 2009), (Torgler, 2003)
2. บริการทางภาษี (Tax Service: TAS)	REL ASS FAC EMP RES	1. ความน่าเชื่อถือ 2. ความมั่นใจ 3. การอำนวยความสะดวก 4. การดูแลเอาใจใส่ 5. การตอบสนอง	(จรัส สุวรรณมาลา, 2539), (Millet, 1954), (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990), (Frey, & Feld, 2002), (Albari, 2009), (Fitria, Dena Verisca, 2010), (AO Fuadi, Y Mangoting, 2013)
3. จรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี (Taxpayer Code of Ethics: TCE)	HON CGC TBE	1. ความซื่อสัตย์ 2. จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี 3. พฤติกรรมการเสียภาษี	(เจริญ ฤทธิมานันท์, 2544), (บุญรอด โปว์เสีรี วงศ์, 2540), (Fjeldstad, & Semboja, 2001), (Torgler, 2003), (McGee, 2006), (Alm, & Martinez, 2007), (Mughal, & Akram, 2012)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร (Variables)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ตัววัด (Measurement)	อ้างอิง (Reference)
4. บทลงโทษทางภาษีอากร (Tax Sanction: TSA)	TCV TCM	1. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง 2. ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา	(บุญรอด โบว์เสีร์วงศ์, 2540), (Fjeldstad, & Semboja, 2001), (Ali et al., 2001), (Slemrod, 2007), (Marcelo, 2009), (Mckee, & Torgler, 2009)
ตัวแปรขั้นกลาง/ตัวแปรส่งผ่าน 1. แรงจูงใจในการเสียภาษี (Tax Morale: TMO)	TKN TFA TIG	1. ความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร 2. ความเป็นธรรมทางภาษี 3. ความไว้วางใจในรัฐบาล	(สมคิด บางโม, 2538), (เจริญ ชาตินิมานนท์, 2544), (Shreffinnn, & Triest 1992), (Tyler, 1997), (Levi, 1998), (James & Nobes, 2000), (Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003), (Alm, & Torgler, 2006), (Slemrod, 2007), (Robbins & Coulter, 2008), (Aguirre, & Rocha, 2010), (Chandarasorn, 2012)
ตัวแปรตาม 1. การชำระภาษี (Tax Compliance: TCO)	TLC FIL	1. การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร 2. การยื่นแบบแสดงรายการ	(Mikesell and Birskyte, 2007), (Albari, 2008), (Marcelo, 2009), (Santi,

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร (Variables)	สัญลักษณ์ (Symbol)	ตัววัด (Measurement)	อ้างอิง (Reference)
	PAY	ภาษีอากร 3. การชำระเงิน	Anisa. Nirmala, 2012)

3.1.6 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษี และมาตรการทางภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อให้ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้ในการวิจัยและนำมาพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ใช้ในการวิเคราะห์จากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากบริษัทตามกลุ่มตัวอย่างที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ. 2564 - 2565

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานการวิจัย และเขียนผลการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยสรุปและอธิบายเนื้อหาสาระสำคัญให้มีความครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 6 การเผยแพร่งานวิจัย โดยการตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเพื่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้นำผลที่ได้รับจากการวิจัยเชิงปริมาณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร เพื่อการยืนยันโมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการ

ชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ โดยนำเสนอตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

3.2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 3 ท่าน จำนวน 9 ท่าน โดยทำการคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random) โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

3.2.2 เครื่องมือวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสนทนา โดยแบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบัญชี และภาษีอากร โดยมีข้อคำถามที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.2.2.2 เสนอแบบสัมภาษณ์ที่เป็นเครื่องมือในการวิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้มีความครอบคลุม และความสอดคล้องตามค่านิยม ข้อคำถามมีความถูกต้อง เหมาะสม ตรงตามโครงสร้าง และภาษาที่ใช้เหมาะสมกับผู้ให้ข้อมูล และสามารถให้คำตอบที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างสมบูรณ์

3.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.3.1 เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ตามแนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน

3.2.3.2 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะบัญชีมหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

3.2.3.3 ติดต่อประสานงาน โดยตรงกับผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อกำหนดวันเวลาในการเดินทางไปสัมภาษณ์

3.2.3.4 สัมภาษณ์ตามแนวคำถามเชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลหลัก และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในแต่ละประเด็นคำถามว่าถูกต้อง และครบถ้วนหรือไม่

3.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้การวิเคราะห์แบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลมีความแม่นยำ น่าเชื่อถือ ป้องกันความผิดพลาด ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นการสรุปประเด็นเนื้อหาโดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ การสังเกต และการพูดคุย ซึ่งอยู่ในการจดบันทึก และการบันทึกเทป มาจัดข้อมูลโดยการเขียนให้ได้ใจความ และมีรายละเอียดครบถ้วนตรงประเด็น โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.2.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลรายวันเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นในแต่ละวัน นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง บันทึกอย่างละเอียด และขยายความให้ชัดเจน

3.2.4.2 วิเคราะห์ข้อมูลขณะสัมภาษณ์ตามประเด็นข้อคำถามที่กำหนดไว้ว่าคำตอบที่ได้รับจากผู้ให้สัมภาษณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ และครอบคลุมประเด็นคำถามหลักที่ต้องการหรือไม่

3.2.4.3 วิเคราะห์โดยตรวจสอบตามแบบบันทึกการสัมภาษณ์ เพื่อแยกประเด็นของข้อมูล เพื่อดูว่าข้อมูลใดขัดแย้งกัน หรือตกหล่นหรือไม่ เพื่อที่จะตรวจสอบ และหาข้อมูลเพิ่มเติมจนกว่าจะครอบคลุมทุกประเด็นการสัมภาษณ์

3.2.4.4 วิเคราะห์ข้อมูลแต่ละหมวดหมู่ โดยนำข้อมูลที่ได้มาจัดเป็นหมวดหมู่ตามแนวทางการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในหมวดหมู่

3.2.4.5 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการตีความ และนำไปสู่การสร้าง “ข้อสรุปทั่วไป” เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระภาษี โมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษี และพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ จากนั้นผู้วิจัยจะทำการสรุปผลการวิจัย และรวบรวมข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดจนรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย มีแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 380 ชุด และใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร จำนวน 9 ท่าน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้:-

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

- ตอนที่ 1 : การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ
- ตอนที่ 3 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริการทางภาษี
- ตอนที่ 4 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี
- ตอนที่ 5 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบทลงโทษทางภาษีอากร
- ตอนที่ 6 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเสียภาษี
- ตอนที่ 7 : การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสมัครใจในการชำระภาษี
- ตอนที่ 8 : ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดล
- ตอนที่ 9 : ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลองค์ประกอบการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี บทลงโทษทางภาษีอากร แรงจูงใจในการเสียภาษี และความสมัครใจในการชำระภาษีกับข้อมูลเชิงประจักษ์
- ตอนที่ 10 : ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ตอนที่ 11 : ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- ตอนที่ 12 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ตอนที่ 2 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

4.3 สรุปผลที่ได้จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ และตัวแปร รวมถึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 สัญลักษณ์ทางสถิติและความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร

สัญลักษณ์	ความหมาย
$\bar{X}$	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
S.D.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MIN	คะแนนต่ำสุด (Minimum)
MAX	คะแนนสูงสุด (Maximum)
T-value	ค่าสถิติทดสอบซึ่งมีการแจกแจงแบบ t
P-value	ค่าสัดส่วนของความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิเสธสมมติฐานและเป็นค่าที่คำนวณได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ (Observed Significance Level)
δ	ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ภายนอก
E	ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ภายใน
SE	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
b	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
B	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นรายองค์ประกอบ (Standardized Solution)
λ	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน
SK	ค่าความเบ้ (Skewness)
KU	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
r	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
CV	สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation)

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สัญลักษณ์	ความหมาย
ρ_c	ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: CR)
ρ_v	ค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE)
TE	ขนาดอิทธิพลรวม (Total Effects)
IE	ขนาดอิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
DE	ขนาดอิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
CMIN/DF	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
<i>df</i>	ค่าองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
R^2	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Coefficient of Determination)
P	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
N	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
CFI	ดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative Fit Index)
GFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index)
AGFI	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
RMSEA	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation)
SRMR	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual)

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 9 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	127	33.40
หญิง	253	66.60
รวม	380	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 66.60 และรองลงมาคือ เพศชาย มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40

ตารางที่ 10 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 35 ปี	44	11.60
35 – 40 ปี	71	18.70
มากกว่า 40 – 45 ปี	52	13.70
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	213	56.10
รวม	380	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 อันดับรองลงมาคือ 35 – 40 ปี มีจำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 และอันดับสุดท้ายคือ น้อยกว่า 35 ปี มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.60

ตารางที่ 11 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	126	33.20
ปริญญาโท	248	65.30
ปริญญาเอก	6	1.50
รวม	380	100.00

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาโท มีจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30 อันดับรองลงมาคือ ปริญญาตรี มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และอันดับสุดท้ายคือ ปริญญาเอก มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

ตารางที่ 12 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10 ปี	109	28.70
10 – 15 ปี	96	25.30
มากกว่า 15 – 20 ปี	45	11.80
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	130	34.20
รวม	380	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 34.20 อันดับรองลงมาคือ น้อยกว่า 10 ปี มีจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 และอันดับสุดท้าย คือ มากกว่า 15 – 20 ปี มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.80

ตารางที่ 13 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	30	7.90
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	34	8.90
กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	26	6.80
กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	35	9.20
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	78	20.50
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	61	16.10
กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค	25	6.60
กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	91	23.90
รวม	380	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง คือ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 อันดับรองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 20.50 และอันดับสุดท้าย คือ กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ

ตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล

การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
1. รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้ไปใช้ได้ อย่างคุ้มค่าต่อสังคม และประเทศชาติ	4.20	0.88	มาก
2. รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้นำไปใช้เพื่อ ประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้ผู้เสียภาษีได้ ประโยชน์กลับคืนมาทั้งทางตรงและทางอ้อม	4.21	0.88	มาก
3. รัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายเงินจากภาษี เพื่อ ประโยชน์ต่อคนบางกลุ่ม	4.20	0.88	มาก
รวม	4.20	0.88	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 2 รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้ผู้เสียภาษีได้ประโยชน์กลับคืนมาทั้งทางตรงและทางอ้อม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.21) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 1 รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้ไปใช้ได้อย่างคุ้มค่าต่อสังคม และประเทศชาติ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.20) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 3 รัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายเงินจากภาษี เพื่อประโยชน์ต่อคนบางกลุ่ม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.20)

ตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการบริหารงานของรัฐบาล

ด้านการบริหารงานของรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
4. รัฐบาลมีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.37	0.98	มาก
5. รัฐบาลสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นในการบริหารงาน	4.37	0.98	มาก
6. รัฐบาลมีการควบคุม และกำกับดูแล เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปอย่างโปร่งใส	4.38	0.98	มาก
7. รัฐบาลมีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างโปร่งใส เพื่อให้ผู้เสียภาษียอมรับ และสมัครใจเสียภาษีอย่างเต็มใจ	4.38	0.98	มาก
รวม	4.38	0.98	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการบริหารงานของรัฐบาล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 6-7 รัฐบาลมีการควบคุม และกำกับดูแล เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รัฐบาลมีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างโปร่งใส เพื่อให้ผู้เสียภาษียอมรับ และสมัครใจเสียภาษีอย่างเต็มใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.38) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 4-5 รัฐบาลมีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลสร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นในการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.37)

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล

ระดับการใช้นโยบาย ด้านภาษีอากรของรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
8. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่นำมาใช้ เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	4.29	0.99	มาก
9. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลมีความ เที่ยงธรรม ตรงไปตรงมา	4.29	0.99	มาก
10. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่ นำมาใช้ปฏิบัติกับทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม	4.29	0.99	มาก
รวม	4.29	0.99	มาก

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 8 - 9 นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลมีความเที่ยงธรรม ตรงไปตรงมา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.29) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 10 นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่นำมาใช้ปฏิบัติกับทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.29)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริการทางภาษี

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้

ด้านความเชื่อถือได้	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
11. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี	4.35	0.99	มาก
12. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร	4.34	0.99	มาก
13. มีการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นอย่างดี	4.31	0.99	มาก
14. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีได้ทันทีเมื่อต้องการ	4.29	0.99	มาก
15. มีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีความทันสมัย	4.22	0.98	มาก
16. มีระบบการจัดเก็บภาษีที่สามารถตรวจสอบได้	4.18	0.97	มาก
รวม	4.28	0.97	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

เมื่อพิจารณารายข้อ อันดับ 1 คือ ข้อที่ 11 และ 12 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.35) อันดับ 2 คือ ข้อที่ 12 เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 16 มีระบบการจัดเก็บภาษีที่สามารถตรวจสอบได้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18)

ตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ

ด้านความมั่นใจ	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
17. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีทักษะ และองค์ความรู้ด้าน ภาษีอากรเป็นอย่างดี	4.39	0.98	มาก
18. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีมารยาท และความสุขภาพ อ่อนน้อม	4.27	0.96	มาก
19. มีกระบวนการควบคุมการรับชำระภาษีให้ ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	4.19	0.94	มาก
20. มีกระบวนการตรวจสอบการรับชำระภาษี เพื่อ สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในการใช้ บริการ	4.12	0.95	มาก
รวม	4.24	0.93	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 17 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีทักษะ และองค์ความรู้ด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.39) รองลงมาคือ ข้อที่ 18 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีมารยาท และความสุขภาพอ่อนน้อม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 20 มีกระบวนการตรวจสอบการรับชำระภาษี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในการใช้บริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12)

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
21. กรมสรรพากรเปิดให้มีการยื่นแบบภาษี ออนไลน์ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบได้ทุกที่ ทุกเวลา	4.39	0.97	มาก
22. มีช่องทางการชำระภาษีได้หลายช่องทาง เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง เคาน์เตอร์เซอร์วิส	4.35	0.97	มาก
23. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านภาษี ใน รูปแบบของโบว์ชัวร์ โปสเตอร์ เว็บไซต์ และสื่อ ออนไลน์	4.24	0.96	มาก
24. มีช่องทางในการตอบคำถาม ข้อเสนอของผู้เสีย ภาษี	4.14	0.95	มาก
รวม	4.28	0.94	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการอำนวยความสะดวก มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 21 กรมสรรพากรเปิดให้มีการยื่นแบบภาษีออนไลน์ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบได้ทุกที่ทุกเวลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.39) รองลงมาคือ ข้อที่ 22 มีช่องทางการชำระภาษีได้หลายช่องทาง เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง เคาน์เตอร์เซอร์วิส อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.35) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 24 มีช่องทางในการตอบคำถาม ข้อเสนอของผู้เสียภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.14)

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่

ด้านการดูแลเอาใจใส่	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
25. เจ้าหน้าที่สรรพากรให้ความสนใจผู้เสียภาษี อย่างแท้จริง	4.17	0.99	มาก
26. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีเข้าใจในความต้องการของ ผู้เสียภาษี	4.11	0.99	มาก
27. เจ้าหน้าที่สรรพากรเอาใจใส่ และถือ ผลประโยชน์ของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ	4.09	0.99	มาก
รวม	4.12	0.99	มาก

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 25 เจ้าหน้าที่สรรพากรให้ความสนใจผู้เสียภาษีอย่างแท้จริง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.17) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 26 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีเข้าใจในความต้องการของผู้เสียภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 27 เจ้าหน้าที่สรรพากรเอาใจใส่ และถือผลประโยชน์ของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.09)

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการตอบสนอง

ด้านการตอบสนอง	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
28. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความพร้อมในการให้ คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี	4.17	0.99	มาก
29. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรวดเร็วในการ ให้บริการ	4.14	0.99	มาก
30. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถเข้าพบได้ทันที	4.10	0.99	มาก
รวม	4.14	0.99	มาก

จากตารางที่ 21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการตอบสนอง มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 28 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความพร้อมในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.17) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 29 เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรวดเร็วในการให้บริการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.14) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 30 เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถเข้าพบได้ทันที อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.10)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

ตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความซื่อสัตย์	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
31. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ในฐานะผู้เสียภาษี	4.18	0.77	มาก
32. เสียภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วน	4.01	0.76	มาก
33. เสียภาษีเสียภาษีให้แก่รัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้	3.86	0.76	มาก
รวม	4.02	0.76	มาก

จากตารางที่ 22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 31 มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ในฐานะผู้เสียภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18) รองลงมาคือ ข้อที่ 32 เสียภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.01) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 33 มีเสียภาษีเสียภาษีให้แก่รัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.86)

ตารางที่ 23 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี

ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
34. มีจิตสำนึกในหน้าที่ที่พึงมีต่อประเทศชาติ	4.17	0.75	มาก
35. มีจรรยาบรรณที่ดีต่อการเสียภาษี	4.15	0.77	มาก
36. มีทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี	4.06	0.73	มาก
37. มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม	4.06	0.74	มาก
38. มีทัศนคติที่ต่อต้านการหลบหนีภาษี	3.98	0.76	มาก
รวม	4.08	0.71	มาก

จากตารางที่ 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 34 มีจิตสำนึกในหน้าที่ที่พึงมีต่อประเทศชาติ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.17) รองลงมา คือ ข้อที่ 35 มีจรรยาบรรณที่ดีต่อการเสียภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 38 มีทัศนคติที่ต่อต้านการหลบหนีภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.98)

ตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียหาย ด้านพฤติกรรมการเสียหาย

ด้านพฤติกรรมการเสียหาย	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
39. ไม่มีพฤติกรรมในการหลบหนีภาษี	4.15	0.73	มาก
40. ยึดมั่นในคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎหมายอากร	4.12	0.73	มาก
41. ยินดีเสียหายด้วยความสมัครใจ	4.10	0.73	มาก
รวม	4.13	0.73	มาก

จากตารางที่ 24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียหาย ด้านพฤติกรรมการเสียหาย มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 39 ไม่มีพฤติกรรมในการหลบหนีภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.15) อันดับรองลงมา คือ ข้อที่ 40 ยึดมั่นในคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎหมายอากร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 41 ยินดีเสียหายด้วยความสมัครใจ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.10)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบทลงโทษทางภาษีอากร

ตารางที่ 25 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง

ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
42. มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางแพ่งต่อผู้ หลบหนีภาษีกับทุกคน	4.31	0.99	มาก
43. การจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ทางภาษี มีความ เหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล	4.24	0.99	มาก
44. มีการบังคับใช้บทลงโทษแก่ผู้หลบหนีภาษีอย่าง เด็ดขาด	4.05	0.99	มาก
รวม	4.20	0.99	มาก

จากตารางที่ 25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 42 มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางแพ่งต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.31) รองลงมาคือ ข้อที่ 43 การจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ทางภาษี มีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.24) และอันดับสุดท้าย คือ ข้อที่ 44 มีการบังคับใช้บทลงโทษแก่ผู้หลบหนีภาษีอย่างเด็ดขาด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.05)

ตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา

ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
45. มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางอาญาต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน	4.27	0.99	มาก
46. บทลงโทษทางอาญามีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล	4.20	0.99	มาก
47. มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่รุนแรง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	4.11	0.99	มาก
รวม	4.20	0.99	มาก

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 45 มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางอาญาต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27) รองลงมาคือ ข้อที่ 46 บทลงโทษทางอาญามีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.20) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 47 มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่รุนแรง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11)

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านแรงจูงใจในการเสียภาษี

ตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
48. มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรเป็นอย่างดี	4.42	0.83	มาก
49. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และหน้าที่ ความรับผิดชอบของการเสียภาษี	4.30	0.84	มาก
50. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อ นำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และบริหาร ประเทศ	4.14	0.80	มาก
รวม	4.29	0.79	มาก

จากตารางที่ 27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมากด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 48 มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.42) รองลงมาคือ ข้อที่ 49 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และหน้าที่ความรับผิดชอบของการเสียภาษี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.30) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 50 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และบริหารประเทศ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.14)

ตารางที่ 28 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความเป็นธรรมทางภาษี

ด้านความเป็นธรรมทางภาษี	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD	การแปลผล
51. ระบบภาษีในปัจจุบันมีความยุติธรรม	4.40	0.82	มาก
52. ระบบจัดเก็บภาษีตามหลักการผลประโยชน์ หลักการรายได้ และหลักการภาษีแบบอัตรา ก้าวหน้า	4.32	0.82	มาก
53. ระบบจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรมีความเท่า เทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ	4.27	0.84	มาก
รวม	4.33	0.81	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความเป็นธรรมทางภาษี มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 51 ระบบภาษีในปัจจุบันมีความยุติธรรม อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.40) รองลงมาคือ ข้อที่ 52 ระบบจัดเก็บภาษีตามหลักการผลประโยชน์ หลักการรายได้ และหลักการภาษีแบบอัตราก้าวหน้า อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.32) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 53 ระบบจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรมีความเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27)

ตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความไว้วางใจในรัฐบาล

ด้านความไว้วางใจในรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
54. รัฐบาลได้จัดสรรรายได้จากภาษีเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ	4.37	0.80	มาก
55. รัฐบาลได้ให้การดูแลผู้เสียภาษีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	4.29	0.82	มาก
56. รัฐบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน	4.23	0.83	มาก
รวม	4.30	0.80	มาก

จากตารางที่ 29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี ด้านความไว้วางใจในรัฐบาล มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 54 รัฐบาลได้จัดสรรรายได้จากภาษีเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.37) อันดับรองลงมาคือ ข้อที่ 55 รัฐบาลได้ให้การดูแลผู้เสียภาษีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.29) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 56 รัฐบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.23)

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสมัครใจในการชำระภาษี

ตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร

ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
57. มีการขอมิเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และจดทะเบียนภาษีตามที่กฎหมายกำหนด	4.41	0.86	มาก
58. มีการจัดทำเอกสารหลักฐาน และบัญชีใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด	4.29	0.88	มาก
59. ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เมื่อได้รับหนังสือเชิญพบ	4.07	0.89	มาก
รวม	4.26	0.84	มาก

จากตารางที่ 30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 57 มีการขอมิเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และจดทะเบียนภาษีตามที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.41) รองลงมา คือ ข้อที่ 58 มีการจัดทำเอกสารหลักฐาน และบัญชีใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.29) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 59 ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เมื่อได้รับหนังสือเชิญพบ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.07)

ตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษี

ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษี	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	การแปลผล
60. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีถูกต้อง ครบถ้วน	4.29	0.88	มากที่สุด
61. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปีด้วยตัวเอง หรือทางอินเทอร์เน็ต ภายในกำหนดเวลา	4.16	0.91	มากที่สุด
62. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีด้วยอัตราภาษีที่ถูกต้อง	3.99	0.91	มากที่สุด
รวม	4.15	0.87	มากที่สุด

จากตารางที่ 31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษี มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 60 มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีถูกต้อง ครบถ้วน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.29) รองลงมาคือ ข้อที่ 61 มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปีด้วยตัวเอง หรือทางอินเทอร์เน็ต ภายในกำหนดเวลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.16) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 62 มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีด้วยอัตราภาษีที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.99)

ตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการชำระเงิน

ด้านการชำระเงิน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วน	การแปลผล
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน SD	
63. ชำระภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง	4.36	0.86	มาก
64. ชำระภาษีตามการประเมินของเจ้าหน้าที่ สรรพากร ภายในกำหนดเวลา	4.25	0.87	มาก
65. ชำระภาษีผ่านช่องทางตามที่กรมสรรพากรได้ เปิดให้บริการได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา	4.13	0.88	มาก
รวม	4.25	0.85	มาก

จากตารางที่ 32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี ด้านการชำระเงิน มีผลอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับ พบว่า อันดับ 1 คือ ข้อที่ 63 ชำระภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.36) รองลงมาคือ ข้อที่ 64 ชำระภาษีตามการประเมินของเจ้าหน้าที่สรรพากร ภายในกำหนดเวลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.25) และอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 65 มีชำระภาษีผ่านช่องทางตามที่กรมสรรพากรได้เปิดให้บริการได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.13)

ต่อมาผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และกลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุม และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี			
	การบริหารจัดการของภาครัฐ	บริการทางภาษี	จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	บทลงโทษทางภาษีอากร
เพศ:				
ชาย	4.43	4.26	4.08	4.17
หญิง	4.22	4.19	4.07	4.22
อายุ :				
น้อยกว่า 35 ปี	4.49	4.46	4.07	4.26
35 – 40 ปี	4.22	4.16	3.93	4.21
มากกว่า 40 – 45 ปี	4.18	4.10	4.03	4.25
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	4.30	4.21	4.13	4.17
ระดับการศึกษา :				
ปริญญาตรี	4.38	4.30	4.08	4.18

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี			
	การบริหารจัดการของภาครัฐ	บริการทางภาษี	จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	บทลงโทษทางภาษีอากร
ปริญญาโท	4.25	4.17	4.08	4.21
ปริญญาเอก	4.11	4.15	3.92	3.97

ประสบการณ์ทำงาน :

น้อยกว่า 10 ปี	4.36	4.26	3.98	4.19
10 – 15 ปี	4.23	4.21	4.09	4.25
มากกว่า 15 – 20 ปี	4.11	4.26	4.10	4.16
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	4.33	4.16	4.13	4.18

กลุ่มอุตสาหกรรม :

กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	4.26	4.57	3.87	4.15
กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร	4.55	4.32	4.07	4.11
กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี	4.74	4.00	3.94	4.08
กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน	4.22	4.05	3.99	4.54
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ	4.16	4.23	4.11	4.19
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม	4.10	4.19	4.09	4.06

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี			
	การบริหารจัดการของภาครัฐ	บริการทางภาษี	จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี	บทลงโทษทางภาษีอากร
กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค	4.17	4.41	4.27	4.26
กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.37	4.15	4.12	4.24

จากตารางที่ 33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และกลุ่มอุตสาหกรรม ได้ดังนี้

เพศ

พบว่า เพศชายมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่าเพศหญิง และพบว่า เพศหญิงมีความเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากรมากกว่าเพศชาย

เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามเพศ พบว่า ในเพศชาย อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.43 รองลงมา คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.26 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.08 ในเพศหญิง อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการของภาครัฐ และบทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมา คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.19 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.07

อายุ

พบว่า อายุ น้อยกว่า 35 ปี มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษีและบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า อายุ 35 – 40 ปี, อายุ มากกว่า 40 – 45 ปี และอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป และพบว่า อายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีความเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษี มากกว่า อายุ น้อยกว่า 35 ปี, อายุ 35 – 40 ปี และอายุ มากกว่า 40 – 45 ปี

เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามอายุ พบว่า ในอายุ น้อยกว่า 35 ปี อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.49 รองลงมา คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.46 และอันดับสุดท้าย

คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.07 ในอายุ 35 – 40 ปี อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.21 อันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.93 ในอายุ มากกว่า 40 – 45 ปี อันดับ 1 คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.18 อันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.03 และในอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.21 อันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.13

ระดับการศึกษา

พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความเห็นด้วยกับ การบริหารจัดการภาครัฐ และบริการทางภาษี มากกว่า ปริญญาโท และปริญญาเอก ระดับการศึกษาปริญญาตรี และปริญญาโท มีความเห็นด้วยกับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า ปริญญาเอก ระดับการศึกษาปริญญาโท มีความเห็นด้วยกับ บทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า ปริญญาตรี และปริญญาเอก

เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในระดับการศึกษาปริญญาตรี อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมา คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.30 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.08 ในระดับการศึกษาปริญญาโท อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.21 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.08 และในระดับการศึกษาปริญญาเอก อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.15 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.11 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.92

ประสบการณ์ทำงาน

พบว่า ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการภาครัฐ มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี, ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี มีความเห็นด้วยกับบริการทางภาษี มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีความเห็นด้วยกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี, ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี มีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี, ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามประเภทการทำงาน พบว่า ในประเภทการทำงาน น้อยกว่า 10 ปี อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.36 รองลงมา คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.26 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.98 ในประเภทการทำงาน 10 – 15 ปี อันดับ 1 คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.23 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.09 ในประเภทการทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.16 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.10 ในประเภทการทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.33 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษีอากร ค่าเฉลี่ย 4.18 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.13

กลุ่มอุตสาหกรรม

พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการภาครัฐ มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีความเห็นด้วยกับบริการทางภาษี มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค มีความเห็นด้วยกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง

เมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.57 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.26 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.87 ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.55 รองลงมา คือ บริการ

ทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.32 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.07 ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.74 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.08 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.94 ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน อันดับ 1 คือ บทลงโทษทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.54 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.22 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 3.99 ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมา คือ บทลงโทษทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.19 และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.11 ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.19 รองลงมา คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.10 และอันดับสุดท้าย คือ บทลงโทษทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.06 ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค อันดับ 1 คือ บริการทางภาษี ค่าเฉลี่ย 4.41 รองลงมา คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.27 และอันดับสุดท้าย คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย 4.17 ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการภาครัฐ ค่าเฉลี่ย รองลงมา 4.37 คือ บทลงโทษทางภาษี ค่าเฉลี่ย และอันดับสุดท้าย 4.24 คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ค่าเฉลี่ย 4.12

ตอนที่ 8 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์โมเดล

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรเดียว ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของการตรวจสอบข้อมูลก่อนวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม AMOS เนื่องจากการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรจะทำให้นักวิจัยทราบว่าลักษณะการแจกแจงของตัวแปรเป็นแบบใด โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) เพื่อให้สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในการวิจัยแต่ละตัวมีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่อย่างไร (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยการตรวจสอบการแจกแจงปกติของตัวแปรเดียวนิยมตรวจสอบโดยพิจารณาค่าเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) (สุภมาส อังศุโชติ และคณะ, 2554) ซึ่งประกอบด้วย ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ ซึ่งเป็นตัวแปรบ่งชี้ของตัวแปรแฝง (Latent Variable) ซึ่งมีจำนวน 6 องค์ประกอบคือ (1) การบริหารจัดการของภาครัฐ (Government Management: GMA) ได้แก่ การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) และระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) (2) บริการทางภาษี (Tax Service: TAS) ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ (REL) ด้านความมั่นใจ (ASS) ด้านการอำนวยความสะดวก (FAC) ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) และด้านการตอบสนอง (RES) (3) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (Taxpayer

Code of Ethics: TCE) ได้แก่ ความซื่อสัตย์ (HON) จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) และพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) (4) บทลงโทษทางภาษี (Tax Sanction: TSA) ได้แก่ ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) และความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) (5) แรงจูงใจในการเสียภาษี (Tax Morale: TMO) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (TKN) ด้านความเป็นธรรมทางภาษี (TFA) และด้านความไว้วางใจในรัฐบาล (TIG) (6) ความสมัครใจในการชำระภาษี (Voluntary Tax Compliance: TCO) ได้แก่ ด้านการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร (TLC) ด้านการยื่นแบบแสดงรายการภาษีอากร (FIL) และด้านการชำระเงิน (PAY)

ตารางที่ 34 แสดงค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปร (n = 380)

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	MIN	MAX	แปลผล	Skewness	Kurtosis
GSP	4.20	0.882	2.00	5.00	มาก	-0.640	-0.851
GAD	4.38	0.983	2.00	5.00	มาก	-1.221	-0.013
GTP	4.29	0.998	2.00	5.00	มาก	-1.035	-0.353
REL	4.28	0.974	2.00	5.00	มาก	-1.370	0.688
ASS	4.24	0.932	2.00	5.00	มาก	-1.339	0.825
FAC	4.28	0.940	2.00	5.00	มาก	-1.383	0.847
EMP	4.13	0.996	2.00	5.00	มาก	-0.868	-0.431
RES	4.14	0.992	2.00	5.00	มาก	-0.933	-0.276
HON	4.02	0.724	1.67	5.00	มาก	-0.419	-0.146
CGC	4.08	0.705	2.00	5.00	มาก	-0.584	0.075
TBE	4.12	0.732	2.00	5.00	มาก	-0.386	-0.455
TCV	4.20	0.986	2.00	5.00	มาก	-1.229	0.331
TCM	4.20	0.999	2.00	5.00	มาก	-1.179	0.229
TKN	4.29	0.794	2.00	5.00	มาก	-1.409	1.687
TFA	4.33	0.808	2.00	5.00	มาก	-1.395	1.737
TIG	4.30	0.798	2.00	5.00	มาก	-1.342	1.702
TLC	4.26	0.843	2.00	5.00	มาก	-1.166	0.681
FIL	4.15	0.870	2.00	5.00	มาก	-0.851	-0.086
PAY	4.25	0.846	2.00	5.00	มาก	-1.130	0.641

จากตารางที่ 34 แสดงการวิเคราะห์ค่าสถิติพรรณนาลักษณะของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02 - 4.38$) ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ประเมินการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี บทลงโทษทางภาษี แรงจูงใจในการเสียภาษี และความสมัครใจในการชำระภาษี อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.705 - 0.999 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีการกระจายอยู่ใกล้กับค่าเฉลี่ย เนื่องจาก ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังกล่าวมีค่าไม่เกิน 1

จากการพิจารณาการแจกแจงความเบ้ของตัวแปรต่างๆ พบว่ามีค่าอยู่ในช่วง -0.419 ถึง -1.395 ซึ่งมีค่าไม่เกิน ± 2 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 (Hair & et. al, 2006) และจากการพิจารณาค่าความโด่งของตัวแปรต่างๆ พบว่ามีค่าอยู่ในช่วง -0.013 ถึง 1.737 ซึ่งมีค่าไม่เกิน ± 2 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ (Kline, 2005, p. 50) จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ โดยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ทำให้ได้เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ เพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง เนื่องจาก ข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญของการวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กัน เพื่อวัตถุประสงค์หลักของการวิเคราะห์องค์ประกอบในการรวมกลุ่มของตัวแปรที่สัมพันธ์กัน ซึ่งการตรวจสอบว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันมากหรือไม่ ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติทดสอบ 2 ค่า คือ Kaiser-Mayer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (KMO) และสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อทดสอบว่าตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดเป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) หรือไม่ (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554) ผลการวิเคราะห์สามารถนำเสนอได้ดังนี้

ตารางที่ 35 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้

	GSP	GAD	GTP	REL	ASS	FAC	EMP	RES	HON	CGC	TBE	TCV	TCM	TKN	TFA	TIG	TLC	FIL	PAY	
GSP	1																			
GAD	.761**	1																		
GTP	.712**	.837**	1																	
REL	.243**	.226**	.249**	1																
ASS	.331**	.278**	.305**	.803**	1															
FAC	.321**	.247**	.286**	.740**	.884**	1														
EMP	.228**	.210**	.247**	.620**	.685**	.713**	1													
RES	.242**	.210**	.243**	.598**	.693**	.722**	.909**	1												
HON	.178**	.131*	.179**	.151*	.225**	.211**	.276**	.257**	1											
CGC	.233**	.177**	.192**	.163**	.225**	.189**	.224**	.211**	.760**	1										
TBE	.256**	.201**	.211**	.135*	.217**	.170**	.219**	.216**	.756**	.882**	1									
TCV	.111*	.109*	.103*	.130*	.119*	.121*	.219**	.197**	.223**	.279**	.279**	1								
TCM	.117*	.106*	.131*	.130*	.109*	.122*	.170**	.173**	.207**	.269**	.276**	.814**	1							
TKN	.165**	.157**	.158**	.102*	.169**	.187**	.139**	.153**	.150**	.168**	.169**	.131*	.135**	1						
TFA	.213**	.182**	.173**	.120*	.196**	.194**	.167**	.181**	.220**	.263**	.261**	.181**	.168**	.660**	1					
TIG	.189**	.206**	.205**	.150*	.204**	.246**	.253**	.245**	.167**	.216**	.192**	.181**	.154**	.749**	.682**	1				
TLC	.280**	.221**	.211**	.177**	.231**	.233**	.249**	.249**	.342**	.382**	.377**	.283**	.252**	.219**	.292**	.231**	1			
FIL	.255**	.216**	.227**	.214**	.272**	.266**	.302**	.289**	.362**	.400**	.367**	.292**	.257**	.183**	.258**	.215**	.908**	1		
PAY	.284**	.242**	.247**	.235**	.275**	.262**	.296**	.287**	.369**	.426**	.405**	.251**	.241**	.202**	.305**	.251**	.919**	.930**	1	

Bartlett's Test of Sphericity = 6527.946, df = 171, p = 0.000, KMO = 0.816

หมายเหตุ * $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 19 ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด 171 คู่ ซึ่งเป็นตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันและความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่มีทิศทางเดียวกัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวก มีขนาดของความสัมพันธ์หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.102 - 0.930 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้วัดตัวแปรเดียวกัน พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 โดยตัวแปรสังเกตได้ที่มีระดับความสัมพันธ์กันสูงมาก ($r > 0.8$) จำนวน 8 คู่ ตัวแปรสังเกตได้ที่มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง ($0.1 < r < 0.8$) จำนวน 163 คู่ ตัวแปรสังเกตได้

คู่ที่มีความสัมพันธ์กันสูงมากที่สุด คือ) การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (FIL) กับ การชำระเงิน (PAY) ($r = 0.930$) ส่วนตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านความน่าเชื่อถือ (REL) กับ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (TKN) ($r = 0.102$) แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ ในภาพรวม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทุกคู่ส่วนใหญ่มีค่าไม่เกิน 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนัก ทำให้ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity และตัวแปรสังเกตได้ทั้งหมดอยู่บนองค์ประกอบร่วมกัน ดังนั้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการเชิงโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 6527.946 $df = 171$ ($p = 0.000$) แสดงว่า เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณ์ (Identity Matrix) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างเพียงพอที่จะสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ซึ่งมีค่าใกล้ 1 (0.816) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันมาก เหมาะสมในการนำไปใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนกับ โมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ต่อไป เนื่องจากค่าดัชนีมีค่า 0.80 ขึ้นไป แสดงว่าข้อมูลเหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ดีมาก (สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2554 อ้างอิงจาก Hair et al., 2006)

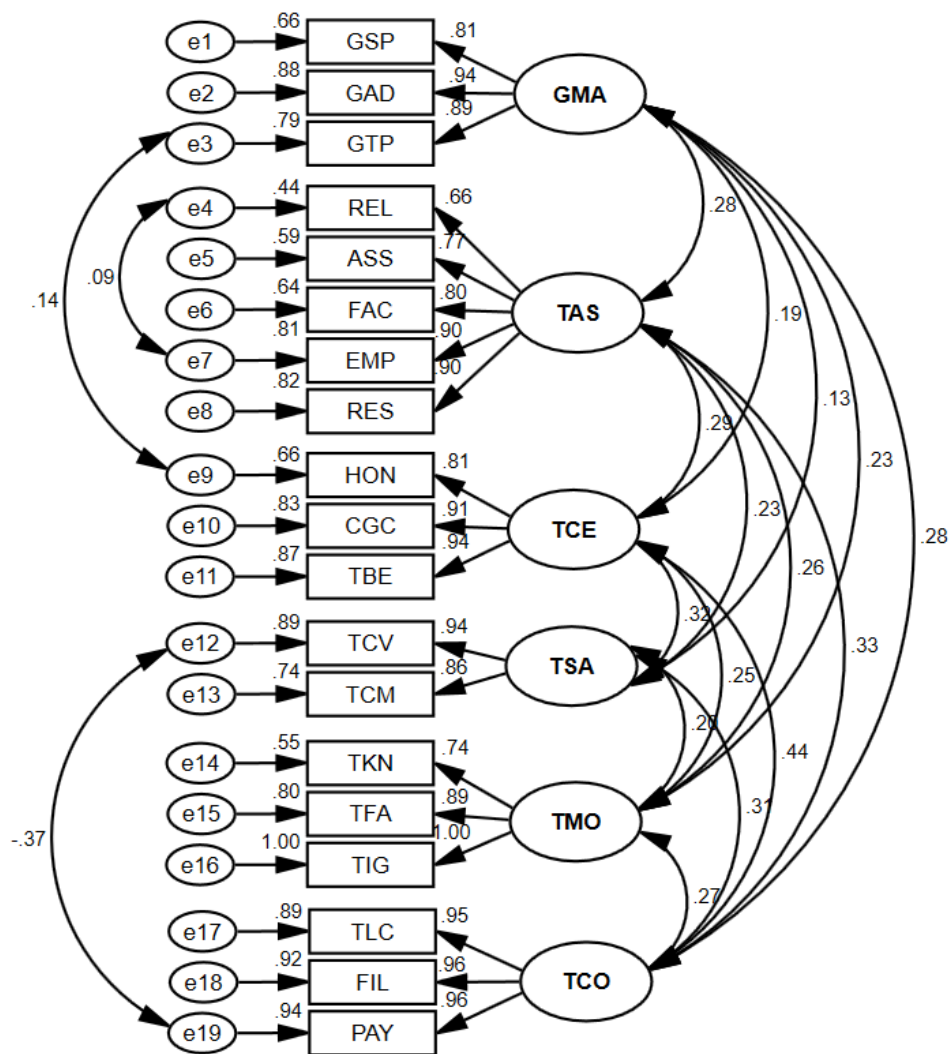
ตอนที่ 9 ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลองค์ประกอบการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี บทลงโทษทางภาษีอากร แรงจูงใจในการเสียภาษี และความสมัครใจในการชำระภาษีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของตัวแปรที่ทำการศึกษาในแบบจำลองโดยการตรวจสอบว่าแต่ละตัวแปรแฝง (Latent Variable) มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างหรือไม่ (Construct Validity) ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirm Factor Analysis) ด้วยการพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Factor Loading Score) ว่ามีค่าเกินกว่า 0.3 หรือไม่ หากมีค่าเกินแสดงว่าตัวแปรสังเกตดังกล่าว เป็นองค์ประกอบตัวแปรแฝงที่ดี และทำการตรวจสอบคุณภาพของตัวแปรแฝงโดยตรง (Latent Variable Quality) โดยตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (Composite Reliability: CR) ว่าจะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.60 และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted : AVE) ควรจะมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 (Fornell & Larcker, 1981; Diamantopoulos & Siguaw, 2000)

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง (Latent Construct Validity) ครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบจำลององค์ประกอบของตัวแปรแฝงที่ทำการศึกษาในแบบจำลองสมการโครงสร้างทั้งหมด (Convergent Model) เพราะว่าการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ทำการศึกษาในแบบจำลองนี้แต่ละครั้ง (Confirm Factor Analysis) จะก่อให้เกิดปัญหา Justification Model เพราะว่าแบบจำลองการวัดบางตัวมีตัวชี้วัดน้อยกว่า 4 ตัวชี้วัด (Indicator) จึงทำให้ผู้วิจัยตัดสินใจที่จะเลือกใช้เทคนิคดังกล่าว

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของของตัวแปรแฝงในแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพื่อตรวจสอบความกลมกลืนขององค์ประกอบแต่ละตัวแปรปัจจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การทดสอบความสอดคล้องโมเดลองค์ประกอบด้วยดัชนีวัดความสอดคล้อง ได้แก่ ค่าสถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (relative chi-square) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Good of Fit Index: GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (Comparative fit index: CFI) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized root mean square residual: Standardized RMR) และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) และตรวจสอบความเที่ยงโดยพิจารณาความสำคัญของน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Standardized Factor Loading) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: SE) ค่าสถิติทดสอบ t-test การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ซึ่งมี 3 ด้าน (ตัวแปร) ประกอบด้วย 1) การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) 2) การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) 3) ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) บริการทางภาษี (TAS) ซึ่งมี 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความเชื่อถือได้ (REL) 2) ความมั่นใจ (ASS) 3) การอำนวยความสะดวก (FAC) 4) การดูแลเอาใจใส่ (EMP) และ 5) การตอบสนอง (RES) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) ซึ่งมี 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความซื่อสัตย์ (HON) 2) จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) และ 3) พฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ซึ่งมี 2 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) และ 2) ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) ซึ่งมี 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (TKN) 2) ความเป็นธรรมทางภาษี (TFA) และ 3) ความไว้วางใจในรัฐบาล (TIG) ความสมัครใจในการชำระภาษี (TCO) ซึ่งมี 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร (TLC) 2) การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (FIL) และ 3) การชำระเงิน (PAY) ดำเนินการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ของตัวแปรในแต่ละด้าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของของตัวแปรแฝงในแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ทุกตัวแปรสังเกตได้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) มากกว่า 0.30 แต่เนื่องจากโมเดลนี้มีค่าไค-สแควร์ (Chi-square) และค่าความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่เหมาะสม จึงต้องมีการปรับโครงสร้างโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยวิธีการเชื่อมลูกศรสองหัวระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแปรตามที่ค่าดัชนีปรับโมเดล (Modification Indices: MI) ซึ่งหลังการปรับโครงสร้างค่าที่สถิติที่ได้อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Chi-square = 102.612, df = 83, CMIN/DF = 1.236) ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ 0.972 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.998 ค่าความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ 0.025 และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ 0.015 นอกจากนี้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของทุกตัวแปรสังเกตได้มีค่าสูง (> 0.30) และมีค่า t-value สูง (> 1.96) ซึ่งทุกค่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนด โดยโมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังภาพประกอบที่ 18 และตารางที่ 36

Chi-square = 90.431 ,df = 81, p=.222, CMIN/DF =1.116,
 RMSEA = .018, CFI = .999, GFI = .976, AGFI = .943, RMR = .017

ภาพประกอบที่ 18 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของ
 ตัวแปรแฝงในแบบจำลอง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (n=380)

ตารางที่ 36 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (Factor Loading Score) CR, AVE และ Cronbach's Alpha ของตัวแปรแฝงที่ทำการศึกษาในแบบจำลองด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (n = 380)

ตัวแปร	Loading	CR	AVE	α
การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)				
1) การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	0.81	0.912	0.777	0.909
2) การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	0.94			
3) ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	0.89			
บริการทางภาษี (TAS)				
1) ความเชื่อถือได้ (REL)	0.66	0.932	0.733	0.933
2) ความมั่นใจ (ASS)	0.77			
3) การอำนวยความสะดวก (FAC)	0.80			
4) การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	0.90			
5) การตอบสนอง (RES)	0.90			
จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)				
1) ความซื่อสัตย์ (HON)	0.81	0.925	0.805	0.923
2) จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	0.91			
3) พฤติกรรมการเสียภาษี (TBE)	0.94			
บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)				
1) ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	0.94	0.898	0.816	0.898
2) ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	0.86			
แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO)				
1) ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (TKN)	0.74	0.875	0.700	0.873
2) ความเป็นธรรมทางภาษี (TFA)	0.89			
3) ความไว้วางใจในรัฐบาล (TIG)	1.00			

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ตัวแปร	Loading	CR	AVE	α
ความสนใจในการชำระภาษี (TCO)				
1) การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร (TLC)	0.95	0.972	0.919	0.971
2) การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (FIL)	0.96			
3) การชำระเงิน (PAY)	0.96			

จากตารางที่ 36 พบว่า ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) และการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (Composite Reliability: CR) และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE) มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity)

1.1 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) พบว่า ประกอบด้วย 3 ตัวแปรสังเกตได้ คือ การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.94 รองลงมาคือ ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.89 และการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.81 ตามลำดับ

1.2 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงบริการทางภาษี (TAS) พบว่า ประกอบด้วย 5 ตัวแปรสังเกตได้ คือ การดูแลเอาใจใส่ (EMP) และการตอบสนอง (RES) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.90 รองลงมาคือ การอำนวยความสะดวก (FAC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.80 ความมั่นใจ (ASS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.77 และความเชื่อถือได้ (REL) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.66 ตามลำดับ

1.3 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) พบว่า ประกอบด้วย 3 ตัวแปรสังเกตได้ คือ พฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 รองลงมาคือ จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.91 และความซื่อสัตย์ (HON) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.81 ตามลำดับ

1.4 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) พบว่า ประกอบด้วย 2 ตัวแปรสังเกตได้ คือ ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.94 รองลงมาคือ ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.86

1.5 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) พบว่า ประกอบด้วย 3 ตัวแปรสังเกตได้ คือ ความไว้วางใจในรัฐบาล (TIG) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 1.00 รองลงมาคือ ความเป็นธรรมทางภาษี (TFA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.89 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร (TKN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.74 ตามลำดับ

1.6 ตัวแปรสังเกตได้ที่มีน้ำหนักสำคัญในการบ่งชี้ถึงความสมัครใจในการชำระภาษี (TCO) พบว่า ประกอบด้วย 3 ตัวแปรสังเกตได้ คือ การยื่นแบบแสดงรายการภาษี (FIL) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด เท่ากับ 0.96 และการชำระเงิน (PAY) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.96 รองลงมาคือ การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร (TLC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.95 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ของตัวแปรสังเกตได้ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) มากกว่า 0.30 ซึ่งแสดงว่าข้อมูลมีความเที่ยงตรงสูง (Hair et al., 2010)

2. การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (Composite Reliability: CR) และค่าเฉลี่ยความแปรปรวนที่สกัดได้ (Average Variance Extracted: AVE)

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นรวมของตัวแปรแฝง (CR) พบว่า มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.97 และมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.88 ซึ่งมีความมากกว่า 0.60 ส่วนค่าเฉลี่ยความแปรปรวนสกัดได้ขององค์ประกอบ (AVE) มีค่าสูงสุดเท่ากับ 0.92 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.70 ซึ่งมีความมากกว่า 0.50 ดังแสดงในตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรแฝงแต่ละตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสังเกตได้อย่างเป็นเอกภาพดี การประเมิน โมเดลการวัด วัดได้หลักฐานที่ชัดเจนว่า การนิยามปฏิบัติการตัวแปรแฝงทั้งหมดถูกต้องและเชื่อถือได้

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) พบว่า ค่าสูงสุดเท่ากับ 0.97 และค่าต่ำสุดเท่ากับ 0.87 ซึ่งทุกค่าที่ได้มีค่ามากกว่า 0.70 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือสูง (Zikmund et al., 2010) ดังแสดงในตารางที่ 36

ตารางที่ 37 แสดงการปรับโมเดลการวัดเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝงในแบบจำลอง

ค่าดัชนี	เกณฑ์	ก่อนปรับ		หลังปรับ	
		ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
P- value	> 0.05	0.03	ไม่ผ่านเกณฑ์	0.22	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF	< 2.00	1.30	ผ่านเกณฑ์	1.12	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	0.97	ผ่านเกณฑ์	0.98	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.93	ผ่านเกณฑ์	0.94	ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์	1.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.03	ผ่านเกณฑ์	0.02	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.02	ผ่านเกณฑ์	0.02	ผ่านเกณฑ์

ตอนที่ 10 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

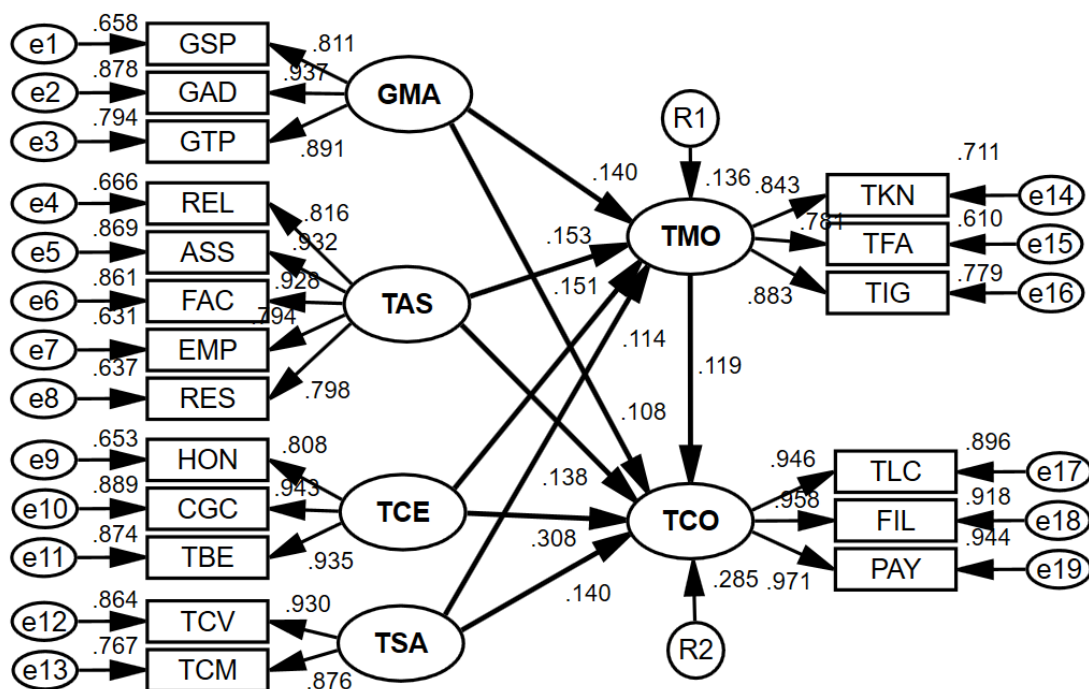
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการวิจัย (Hypothesis Model) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างที่พัฒนาขึ้นมาตามแนวคิดและทฤษฎีมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ หากพบว่าไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยก็จะดำเนินการปรับแก้แบบจำลอง (Modification Model) เพื่อให้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการยอมให้ค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตบางคู่มีความสัมพันธ์กัน จนกระทั่งแบบจำลองที่ปรับแก้ (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วจึงจะพิจารณาถึงเส้นทางความสัมพันธ์ของแบบจำลองรายละเอียดดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามสมมติฐาน

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบแบบจำลองตามสมมติฐาน ที่ได้พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องว่ามีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ หากผลการตรวจสอบดัชนีวัดความกลมกลืน (Fit Index) พบว่า ยังไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจะดำเนินการปรับแก้แบบจำลอง

โดยพิจารณาจากการรายงานค่าดัชนีการปรับแก้ไข (Modification Index) และคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในเชิงแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและความเป็นไปได้ในการอภิปรายผลการวิจัยจากการปรับแก้แบบจำลองด้วย ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

ผลการตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่าแบบจำลองตามสมมติฐานยังไม่มี ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ดังนี้ $p = 0.000$ ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังคงมีระยะสำคัญทางสถิติ $\text{Chi-square} = 558.36$, $df = 137$, $\text{CMIN/DF} = 4.08$ ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังคงมีค่ามากกว่า 2.00 $\text{RMSEA} = .090$ ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังคงมีค่ามากกว่า 0.05 $\text{CFI} = 0.94$ ไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 0.95 $\text{GFI} = 0.88$ ไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังคงมีค่าน้อยกว่า 0.95 $\text{SRMR} = 0.03$ ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองตามสมมติฐานแสดงดังภาพประกอบที่ 19

$\text{Chi-square} = 558.356$, $df = 137$, $p = .000$, $\text{CMIN/DF} = 4.076$, $\text{RMSEA} = .090$, $\text{CFI} = .935$, $\text{GFI} = .879$, $\text{AGFI} = .832$, $\text{RMR} = .033$

ภาพประกอบที่ 19 แบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 38 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวม

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ค่าดัชนีที่วัดได้	ผลการพิจารณา
P- value	> 0.05	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF(558.36/137)	< 2.00	4.08	ไม่ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.95	0.88	ไม่ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.83	ไม่ผ่านเกณฑ์
CFI	≥ 0.95	0.94	ไม่ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.09	ไม่ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.03	ผ่านเกณฑ์

2. ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model)

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองตามสมมติฐาน แสดงให้เห็นถึงการเกิดปัญหาในแบบจำลองสมการ โครงสร้าง พบว่า เส้นทางความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในแบบจำลองสมการ โครงสร้างมีทิศทางความสัมพันธ์ที่แตกต่างไปจากสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับแก้ไขแบบจำลอง โดยพิจารณาจากคำแนะนำในการปรับพารามิเตอร์ใน โมเดลด้วยค่าดัชนีปรับ โมเดล (Model Modification Indices: MI) จากนั้นปรับพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้นให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ จนกระทั่งค่าดัชนีความกลมกลืนมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยรายละเอียดขอการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืน (Model Fit) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 แสดงรายละเอียดการปรับแก้โมเดลที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

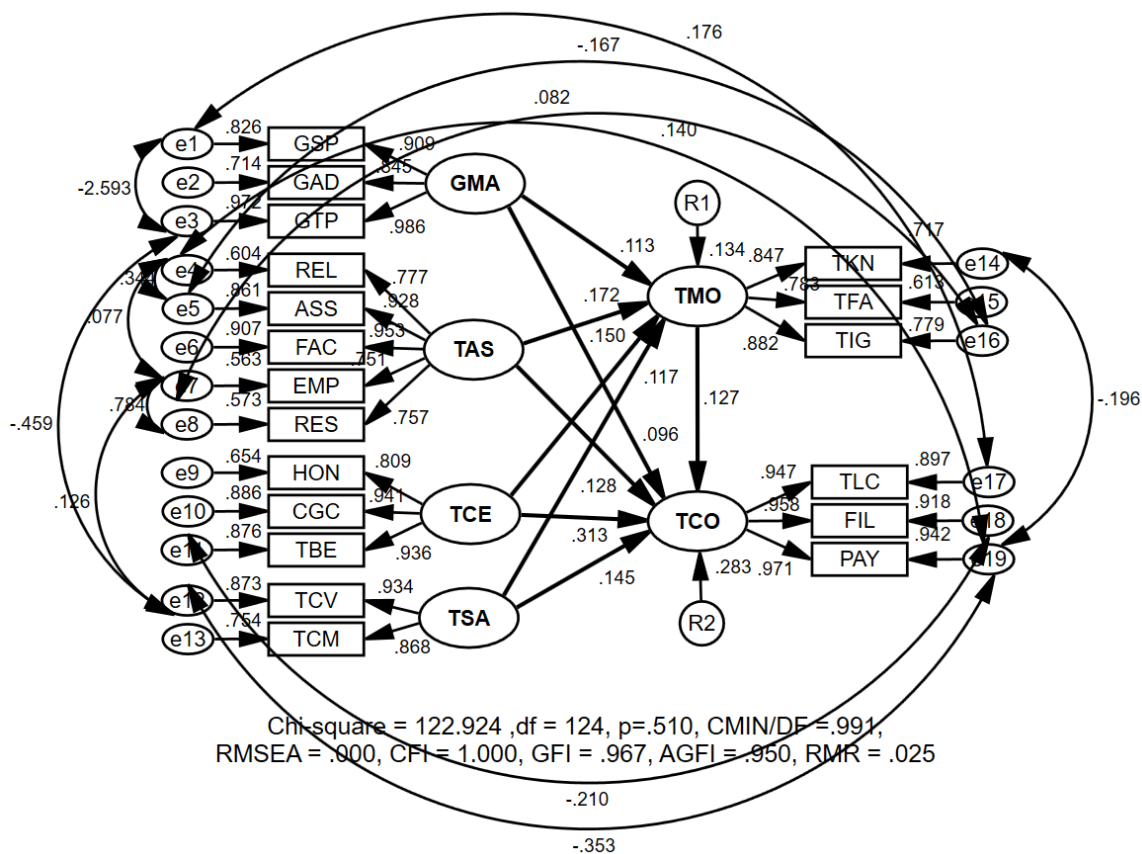
ครั้งที่	คู่ความสัมพันธ์ของ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ทำการปรับ	χ^2	df	P - value	RMSEA
1	e7 กับ e8	205.89	136	0.00	0.04
2	e4 กับ e5	190.00	135	0.00	0.03
3	e4 กับ e7	183.48	134	0.00	0.03
4	e12 กับ e19	174.31	133	0.01	0.03
5	e11 กับ e18	167.28	132	0.02	0.03
6	e7 กับ e12	161.09	131	0.04	0.03
7	e14 กับ e19	155.35	130	0.06	0.02
8	e5 กับ e16	150.11	129	0.10	0.02
9	e4 กับ e19	144.76	128	0.15	0.02
10	e1 กับ e17	140.64	127	0.19	0.02
11	e7 กับ e16	136.51	126	0.25	0.02
12	e1 กับ e3	125.94	125	0.46	0.00
13	e3 กับ e12	122.92	124	0.51	0.00

จากตารางที่ 39 พบว่าในการปรับแก้โมเดลครั้งที่ 1 ระหว่าง e7 และ e8 ที่มีความสัมพันธ์กัน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น คือ χ^2 ลดลงจาก 558.36 เป็น 205.89 และค่า RMSEA ก็ลดลงเช่นเดียวกันจาก 0.09 เป็น 0.04 แสดงให้เห็นว่าการปรับแก้โมเดลเพื่อให้มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยวิธีการดังกล่าวได้ผลค่อนข้างดี และไม่เป็นการแก้ไขแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยด้วย เพราะเป็นการปรับที่ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรเชิงประจักษ์ ไม่ได้ไปเปลี่ยนทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองโดยผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับโมเดลทำให้สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ได้ดังตารางที่ 40

ตารางที่ 40 แสดงการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากการปรับแก้โมเดล

ดัชนีความกลมกลืน	เกณฑ์	ดัชนีที่วัดได้	ผลการพิจารณา
P-value	> 0.05	0.51	ผ่านเกณฑ์
CMIN/DF (122.92/124)	< 2.00	0.99	ผ่านเกณฑ์
GFI	$\geq$ 0.95	0.97	ผ่านเกณฑ์
AGFI	$\geq$ 0.90	0.95	ผ่านเกณฑ์
CFI	$\geq$ 0.95	1.00	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	< 0.05	0.00	ผ่านเกณฑ์
SRMR	< 0.05	0.03	ผ่านเกณฑ์

การปรับแก้แบบจำลองดังกล่าว พบว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในทิศทางที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับแก้แบบจำลองโดยการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางทฤษฎีและการอภิปราย ประกอบกับรายงานค่าดัชนีการปรับแก้ (Modification Index) ต่อไป โดยได้ทำการปรับแก้ให้ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตบางคู่มีความสัมพันธ์กัน ผลการตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลองภายหลังการปรับแก้แบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า แบบจำลองที่ได้ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ดังนี้ $p = 0.51$ ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดเพราะว่ามีค่ามากกว่า 0.05 $\text{Chi-square} = 122.92$, $\text{df} = 124$ ค่า CMIN/DF ซึ่งพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.99 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดเพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 2.00 $\text{GFI} = 0.97$ ผ่านเกณฑ์แล้วเพราะว่ามีค่ามากกว่า 0.95 $\text{AGFI} = 0.95$ ผ่านเกณฑ์แล้วเพราะว่ามีค่ามากกว่า 0.90 $\text{CFI} = 1.00$ ผ่านเกณฑ์แล้วเพราะว่ามีค่ามากกว่า 0.95 $\text{RMSEA} = 0.00$ ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดเพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 $\text{RMR} = 0.03$ ผ่านเกณฑ์แล้วเพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 $\text{SRMR} = 0.03$ ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 0.05 จากค่าดัชนีความกลมกลืนดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างที่ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลองดังกล่าวจึงเป็นที่ยอมรับได้ ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวประกอบที่ 20

ภาพประกอบที่ 20 แบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยหลังการปรับแก้แบบจำลอง

ตารางที่ 41 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (Direct Effect) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect) และอิทธิพลโดยรวม (Total Effect) จากแบบจำลองสมการปรับแก้ (n = 380)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม					
	แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO)			ความสมัครใจในการชำระภาษี (TCO)		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
	แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO)					
การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	0.11*	-	0.11*	0.10*	0.01*	0.11*
บริการทางภาษี (TAS)	0.17*	-	0.17*	0.12*	0.02*	0.14*
จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	0.15**	-	0.15**	0.38**	0.02**	0.40**
บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	0.12*	-	0.12*	0.13*	0.01*	0.14*
แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO)	-	-	-	0.13*	-	0.13*

p = 0.51, Chi-square = 122.92, df = 124, CMIN/DF = 0.99, GFI = 0.97, AGFI = 0.95,

CFI = 1.00, RMSEA = 0.00, RMR = 0.03

หมายเหตุ * p < 0.05, ** p < 0.01

จากตารางที่ 41 และภาพประกอบที่ 20 พบว่าแบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ดำเนินการปรับแก้ (Adjust Model) มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ยอมรับได้ ซึ่งพิจารณาจากดัชนีความกลมกลืน (Fit Index) ดังนี้ p = 0.51, Chi-square = 122.92, df = 124, CMIN/DF = 0.99, GFI = 0.97, AGFI = 0.95, CFI = 1.00, RMSEA = 0.00, RMR = 0.03 โดยพบการประมาณค่าในแบบจำลองสมการโครงสร้าง ดังนี้

1. การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TMO) ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.11 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. แรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ที่ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.13 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกัน (t-test independent) กลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม (F-test) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance : ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ก็จะมีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ต่อไป ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

สมมติฐานที่ 10 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	เพศ	n	Mean	S.D.	t	P
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	ชาย	127	4.34	0.83	2.24*	0.03
	หญิง	253	4.13	0.90		
การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	ชาย	127	4.50	0.96	1.67	0.10
	หญิง	253	4.32	0.99		
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	ชาย	127	4.44	0.90	2.34*	0.02
	หญิง	253	4.21	0.99		
รวม	ชาย	127	4.43	0.84	2.26*	0.03
	หญิง	253	4.22	0.89		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 42 พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่

แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) และระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) แตกต่างกัน ยกเว้นการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของภาครัฐ

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	ระหว่างกลุ่ม	2	2.12	0.99	1.36	0.26
	ภายในกลุ่ม	377	292.85	0.78		
การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	0.55	0.57	0.57
	ภายในกลุ่ม	377	364.83	0.97		
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.41	0.71	0.71	0.49
	ภายในกลุ่ม	377	376.04	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.50	0.75	0.97	0.38
	ภายในกลุ่ม	377	291.63	0.77		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 11 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05)

สมมติฐานที่ 12 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 44 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของภาครัฐ

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	ระหว่างกลุ่ม	2	2.12	1.06	1.36	0.26
	ภายในกลุ่ม	377	292.85	0.78		
การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.10	0.55	0.57	0.57
	ภายในกลุ่ม	377	364.83	0.97		
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.41	0.71	0.71	0.49
	ภายในกลุ่ม	377	376.04	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.50	0.75	0.97	0.38
	ภายในกลุ่ม	377	291.63	0.77		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 12 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 13 ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 45 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของภาครัฐ

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	ระหว่างกลุ่ม	3	3.54	1.18	1.52	0.21
	ภายในกลุ่ม	376	291.43	0.78		
การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.45	0.82	0.85	0.47
	ภายในกลุ่ม	376	363.48	0.97		
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.64	0.88	0.88	0.45
	ภายในกลุ่ม	376	374.81	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.53	0.84	1.09	0.35
	ภายในกลุ่ม	376	290.60	0.77		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 45 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสิทธิภาพทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 13 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05)

สมมติฐานที่ 14 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐ แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ การบริหารจัดการของภาครัฐ

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP)	ระหว่างกลุ่ม	7	19.10	2.73	3.68*	0.01
	ภายในกลุ่ม	372	275.87	0.74		
การบริหารงานของรัฐบาล (GAD)	ระหว่างกลุ่ม	7	14.98	2.14	2.27*	0.03
	ภายในกลุ่ม	372	350.95	0.94		
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP)	ระหว่างกลุ่ม	7	8.18	1.17	1.18	0.32
	ภายในกลุ่ม	372	369.27	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7	12.24	1.75	2.32*	0.03
	ภายในกลุ่ม	372	280.90	0.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05) แสดงว่าประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวมแตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 14 ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) และการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05) ยกเว้น ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05)

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 47 และ 48

ตารางที่ 47 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.30	4.44	4.73	4.20	4.07	3.85	4.12	4.29
เกษตรและอาหาร	4.30	-	-0.14	-0.43	0.10	0.22	0.45	0.18	0.01
ทรัพยากร	4.44		-	-0.29	0.24	0.36	0.59	0.32	0.15
เทคโนโลยี	4.73			-	0.53	0.65	0.88**	0.61	0.44
ธุรกิจการเงิน	4.20				-	0.12	0.35	0.08	-0.09
บริการ	4.07					-	0.22	-0.04	-0.22
สินค้าอุตสาหกรรม	3.85						-	-0.27	-0.44
อุปโภคบริโภค	4.12							-	-0.17
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.29								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 47 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 48 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้าน การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่ม อุตสาหกรรม		เกษตร และ อาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจ การเงิน	บริการ	สินค้า อุตสาหกรรม	อุปโภค บริโภค	อสังหาริมทรัพย์ และ ก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.23	4.74	4.85	4.29	4.21	4.33	4.16	4.44
เกษตรและ อาหาร	4.23	-	-0.50	-0.61	-0.05	0.03	-0.09	0.07	-0.21
ทรัพยากร	4.74		-	-0.11	0.45	0.53*	0.41	0.58	0.30
เทคโนโลยี	4.85			-	0.56	0.64**	0.52	0.69	0.41
ธุรกิจการเงิน	4.29				-	0.08	-0.04	0.13	-0.15
บริการ	4.21					-	-0.12	0.05	-0.23
สินค้า อุตสาหกรรม	4.33						-	0.17	-0.11
อุปโภค บริโภค	4.16							-	-0.28
อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง	4.44								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 48 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่าย การเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้าน การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมี นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สมมติฐานที่ 15 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความเห็นต่อบริการทางภาษี ต่างกัน

ตารางที่ 49 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี จำแนกตามเพศ

บริการทางภาษี (TAS)	เพศ	n	Mean	S.D.	t	P
ความเชื่อถือได้ (REL)	ชาย	127	4.31	0.96	0.36	0.72
	หญิง	253	4.27	0.98		
ความมั่นใจ (ASS)	ชาย	127	4.29	0.86	0.67	0.50
	หญิง	253	4.22	0.97		
การอำนวยความสะดวก (FAC)	ชาย	127	4.34	0.90	0.84	0.40
	หญิง	253	4.25	0.96		
การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	ชาย	127	4.17	1.01	0.53	0.60
	หญิง	253	4.11	0.99		
การตอบสนอง (RES)	ชาย	127	4.21	0.97	0.90	0.37
	หญิง	253	4.11	0.99		
รวม	ชาย	127	4.26	0.99	0.74	0.46
	หญิง	253	4.19	0.98		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 49 พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 16 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 50 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี

บริการทางภาษี (TAS)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความเชื่อถือได้ (REL)	ระหว่างกลุ่ม	3	3.36	1.12	1.18	0.32
	ภายในกลุ่ม	376	356.30	0.95		
ความมั่นใจ (ASS)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.75	0.92	1.06	0.37
	ภายในกลุ่ม	376	326.72	0.87		
การอำนวยความสะดวก (FAC)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.89	0.63	0.71	0.55
	ภายในกลุ่ม	376	333.34	0.89		
การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	ระหว่างกลุ่ม	3	4.66	1.55	1.57	0.20
	ภายในกลุ่ม	376	371.05	0.99		
การตอบสนอง (RES)	ระหว่างกลุ่ม	3	7.36	2.45	2.52	0.06
	ภายในกลุ่ม	376	365.47	0.97		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.54	1.18	1.61	0.19
	ภายในกลุ่ม	376	275.96	0.73		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 50 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 16 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05)

สมมติฐานที่ 17 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษี ต่างกัน

ตารางที่ 51 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี

บริการทางภาษี (TAS)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความเชื่อถือได้ (REL)	ระหว่างกลุ่ม	2	0.84	0.42	0.44	0.65
	ภายในกลุ่ม	377	358.83	0.95		
ความมั่นใจ (ASS)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.32	0.66	0.76	0.47
	ภายในกลุ่ม	377	328.15	0.87		
การอำนวยความสะดวก (FAC)	ระหว่างกลุ่ม	2	2.26	1.13	1.28	0.28
	ภายในกลุ่ม	377	332.97	0.88		
การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.61	0.81	0.81	0.44
	ภายในกลุ่ม	377	374.09	0.99		
การตอบสนอง (RES)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.35	0.67	0.68	0.51
	ภายในกลุ่ม	377	371.48	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.33	0.66	0.90	0.41
	ภายในกลุ่ม	377	278.17	0.74		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 51 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05) แสดง

ว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 17 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดย มีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* > 0.05)

สมมติฐานที่ 18 ประสิทธิภาพการทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสิทธิภาพการทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี

บริการทางภาษี (TAS)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความเชื่อถือได้ (REL)	ระหว่างกลุ่ม	3	3.86	1.29	1.36	0.26
	ภายในกลุ่ม	376	355.81	0.95		
ความมั่นใจ (ASS)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.14	0.38	0.43	0.73
	ภายในกลุ่ม	376	355.81	0.87		
การอำนวยความสะดวก (FAC)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.23	0.77	0.09	0.97
	ภายในกลุ่ม	376	334.99	0.89		
การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.79	0.26	0.26	0.85
	ภายในกลุ่ม	376	374.92	0.99		
การตอบสนอง (RES)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	0.14	0.14	0.94
	ภายในกลุ่ม	376	372.41	0.99		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.70	0.23	0.32	0.81
	ภายในกลุ่ม	376	278.80	0.74		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 52 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 18 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 19 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บริการทางภาษี

บริการทางภาษี (TAS)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความเชื่อถือได้ (REL)	ระหว่างกลุ่ม	7	40.96	5.85	6.83**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	318.71	0.86		
ความมั่นใจ (ASS)	ระหว่างกลุ่ม	7	28.95	4.14	5.12**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	300.53	0.81		
การอำนวยความสะดวก (FAC)	ระหว่างกลุ่ม	7	28.77	4.11	4.99**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	306.46	0.82		
การดูแลเอาใจใส่ (EMP)	ระหว่างกลุ่ม	7	39.35	5.62	6.22**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	336.35	0.90		
การตอบสนอง (RES)	ระหว่างกลุ่ม	7	31.50	4.50	4.91**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	341.33	0.92		

ตารางที่ 53 (ต่อ)

บริการทางภาษี (TAS)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7	30.86	4.41	6.60**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	248.64	0.67		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 53 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวมแตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 19 ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05)

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 54-58

ตารางที่ 54 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{X}$	4.32	4.06	4.21	3.82	3.88	4.49	4.79	4.62
เกษตรและอาหาร	4.32	-	0.26	0.12	0.50	0.44	-0.17	-0.46	-0.29
ทรัพยากร	4.06		-	-0.15	0.24	0.17	-0.44	-0.73	-0.56
เทคโนโลยี	4.21			-	0.39	0.32	-0.29	-0.58	-0.41

ตารางที่ 54 (ต่อ)

กลุ่ม อุตสาหกรรม		เกษตร และ อาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจ การเงิน	บริการ	สินค้า อุตสาหกรรม	อุปโภค บริโภค	อสังหา ริมทรัพย์ และ ก่อสร้าง
ธุรกิจ การเงิน	3.82				-	-0.07	-0.68	-0.97*	-0.80**
บริการ	3.88					-	-0.61*	-0.90**	-0.73**
สินค้า อุตสาหกรรม	4.49						-	-0.29	-0.12
อุปโภค บริโภค	4.79							-	0.17
อสังหาริม ทรัพย์และ ก่อสร้าง	4.62								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 54 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ตารางที่ 55 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี ความมั่นใจ (ASS) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.28	4.10	4.29	4.05	3.83	4.27	4.66	4.56
เกษตรและอาหาร	4.28	-	0.19	-0.01	0.23	0.45	0.02	-0.38	-0.28
ทรัพยากร	4.10		-	-0.19	0.05	0.26	-0.17	-0.56	-0.47
เทคโนโลยี	4.29			-	0.24	0.46	0.02	-0.37	-0.27
ธุรกิจการเงิน	4.05				-	0.22	-0.22	-0.61	-0.51
บริการ	3.83					-	-0.43	-0.83*	-0.73**
สินค้าอุตสาหกรรม	4.27						-	-0.39	-0.30
อุปโภคบริโภค	4.66							-	0.10
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.56								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 55 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ (ASS) มากกว่า ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ตารางที่ 56 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การอำนวยความสะดวก (FAC) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.39	4.18	4.42	3.89	3.90	4.37	4.66	4.55
เกษตรและอาหาร	4.39	-	0.22	-0.03	0.51	0.49	0.02	-0.27	-0.16
ทรัพยากร	4.18		-	-0.25	0.29	0.28	-0.19	-0.48	-0.38
เทคโนโลยี	4.42			-	0.54	0.52	0.05	-0.24	-0.13
ธุรกิจการเงิน	3.89				-	-0.01	-0.48	-0.77	-0.67
บริการ	3.90					-	-0.47	-0.76	-0.65**
สินค้าอุตสาหกรรม	4.37						-	-0.29	-0.18
อุปโภคบริโภค	4.66							-	0.11
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.55								-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 56 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษีด้านการอำนวยความสะดวก (FAC) มากกว่า ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 57 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การดูแลเอาใจใส่ (EMP) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.21	4.21	3.69	3.54	3.84	4.25	4.55	4.46
เกษตรและอาหาร	4.21	-	0.00	0.52	0.67	0.37	-0.04	-0.34	-0.25
ทรัพยากร	4.21		-	0.51	0.66	0.36	-0.05	-0.34	-0.26
เทคโนโลยี	3.69			-	0.15	-0.15	-0.56	-0.85	-0.77
ธุรกิจการเงิน	3.54				-	-0.30	-0.71	-1.00*	-0.92**
บริการ	3.84					-	-0.41	-0.70	-0.62**
สินค้าอุตสาหกรรม	4.25						-	-0.30	-0.21
อุปโภคบริโภค	4.55							-	0.08
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.46								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 57 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธาน

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 58 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี การตอบสนอง (RES) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.20	4.29	3.85	3.63	3.84	4.26	4.56	4.42
เกษตรและอาหาร	4.20	-	-0.09	0.35	0.57	0.36	-0.06	-0.36	-0.22
ทรัพยากร	4.29		-	0.45	0.67	0.45	0.04	-0.27	-0.12
เทคโนโลยี	3.85			-	0.22	0.00	-0.41	-0.71	-0.57
ธุรกิจการเงิน	3.63				-	-0.21	-0.63	-0.93	-0.79*
บริการ	3.84					-	-0.41	-0.72	-0.58*
สินค้าอุตสาหกรรม	4.26						-	-0.30	-0.16
อุปโภคบริโภค	4.56							-	0.14
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.42								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 58 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี การตอบสนอง (RES) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่าย

การเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 20 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ต่างกัน

ตารางที่ 59 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี จำแนกตามเพศ

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	เพศ	n	Mean	S.D.	t	P
ความซื่อสัตย์ (HON)	ชาย	127	4.01	0.71	-0.50	0.96
	หญิง	253	4.02	0.73		
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	ชาย	127	4.13	0.64	0.82	0.42
	หญิง	253	4.06	0.73		
พฤติกรรมกาเสียภาษี (TBE)	ชาย	127	4.13	0.72	0.14	0.89
	หญิง	253	4.12	0.74		
รวม	ชาย	127	4.09	0.64	0.32	0.75
	หญิง	253	4.07	0.69		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 59 พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 21 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 60 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความซื่อสัตย์ (HON)	ระหว่างกลุ่ม	3	3.14	1.05	2.01	0.11
	ภายในกลุ่ม	376	195.50	0.52		
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.71	0.57	1.15	0.33
	ภายในกลุ่ม	376	186.48	0.50		
พฤติกรรมกรเสียภาษี (TBE)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.29	0.76	1.43	0.24
	ภายในกลุ่ม	376	200.92	0.53		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.21	0.74	1.65	0.18
	ภายในกลุ่ม	376	167.99	0.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 60 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 21 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 22 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 61 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความซื่อสัตย์ (HON)	ระหว่างกลุ่ม	2	0.35	0.17	0.33	0.72
	ภายในกลุ่ม	377	198.29	0.53		
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	ระหว่างกลุ่ม	2	0.54	0.27	0.54	0.58
	ภายในกลุ่ม	377	187.64	0.50		
พฤติกรรมกรเสียภาษี (TBE)	ระหว่างกลุ่ม	2	2.29	0.03	0.05	0.95
	ภายในกลุ่ม	377	203.16	0.54		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.08	0.17	0.84
	ภายในกลุ่ม	377	170.04	0.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 61 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 22 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 23 ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี แตกต่างกัน

ตารางที่ 62 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี.

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความซื่อสัตย์ (HON)	ระหว่างกลุ่ม	3	2.41	0.80	1.54	0.20
	ภายในกลุ่ม	376	196.23	0.52		
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.11	0.27	0.54	0.58
	ภายในกลุ่ม	376	187.08	0.50		
พฤติกรรมการเสียภาษี (TBE)	ระหว่างกลุ่ม	3	1.34	0.45	0.83	0.48
	ภายในกลุ่ม	376	201.87	0.54		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	1.46	0.49	1.08	0.36
	ภายในกลุ่ม	376	168.74	0.45		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 62 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสิทธิภาพทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 23 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 24 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีโดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 63 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความซื่อสัตย์ (HON)	ระหว่างกลุ่ม	7	25.70	3.67	7.90**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	172.93	0.47		
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC)	ระหว่างกลุ่ม	7	32.03	4.58	10.90**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	156.16	0.42		
พฤติกรรมการเสียภาษี (TBE)	ระหว่างกลุ่ม	7	32.97	4.71	10.29**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	170.24	0.46		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7	30.02	4.29	11.38**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	140.18	0.38		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 63 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05) แสดงว่าประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวมแตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 24 ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05)

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 64-66

ตารางที่ 64 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.29	4.02	3.82	3.99	3.79	3.70	4.05	4.38
เกษตรและอาหาร	4.29	-	0.27	0.47	0.30	0.50	0.58*	0.24	-0.10
ทรัพยากร	4.02		-	0.20	0.03	0.23	0.31	-0.03	-0.37
เทคโนโลยี	3.82			-	-0.17	0.03	0.12	-0.23	-0.56
ธุรกิจการเงิน	3.99				-	0.20	0.29	-0.06	-0.39
บริการ	3.79					-	0.08	-0.27	-0.60**
สินค้าอุตสาหกรรม	3.70						-	-0.35	-0.68**
อุปโภคบริโภค	4.05							-	-0.33
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.38								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 64 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสีย

ภามี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 65 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.39	4.09	3.92	3.97	3.85	3.74	4.08	4.51
เกษตรและอาหาร	4.39	-	0.30	0.47	0.42	0.54*	0.65**	0.31	-0.12
ทรัพยากร	4.09		-	0.17	0.12	0.24	0.35	0.01	-0.42
เทคโนโลยี	3.92			-	-0.06	0.07	0.17	-0.16	-0.59*
ธุรกิจการเงิน	3.97				-	0.13	0.23	-0.11	-0.54*
บริการ	3.85					-	0.11	-0.23	-0.66*
สินค้าอุตสาหกรรม	3.74						-	-0.34	-0.77**
อุปโภคบริโภค	4.08							-	-0.43
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.51								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 65 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายกลุ่ม แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน

และบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ตารางที่ 66 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.43	4.15	3.92	4.06	3.90	3.75	4.08	4.55
เกษตรและอาหาร	4.43	-	0.29	0.51	0.38	0.54	0.68**	0.35	-0.12
ทรัพยากร	4.15		-	0.22	0.09	0.25	0.39	0.07	-0.40
เทคโนโลยี	3.92			-	-0.13	0.03	0.17	-0.16	-0.63*
ธุรกิจการเงิน	4.06				-	0.16	0.30	-0.02	-0.49
บริการ	3.90					-	0.14	-0.18	-0.65**
สินค้าอุตสาหกรรม	3.75						-	-0.33	-0.80**
อุปโภคบริโภค	4.08							-	-0.47
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.55								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 66 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

สมมติฐานที่ 25 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากร แตกต่างกัน

ตารางที่ 67 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร จำแนกตามเพศ

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	เพศ	n	Mean	S.D.	t	P
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	ชาย	127	4.18	0.97	-0.26	0.79
	หญิง	253	4.21	0.99		
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	ชาย	127	4.14	0.99	-0.71	0.48
	หญิง	253	4.22	0.99		
รวม	ชาย	127	4.16	0.95	-0.51	0.61
	หญิง	253	4.22	0.94		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 67 พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

สมมติฐานที่ 26 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากร แตกต่างกัน

ตารางที่ 68 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.37	0.12	0.13	0.94
	ภายในกลุ่ม	376	368.33	0.98		
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.56	0.19	0.19	0.91
	ภายในกลุ่ม	376	377.88	1.01		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.42	0.14	0.16	0.93
	ภายในกลุ่ม	376	338.52	0.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 68 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 26 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 27 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากร แตกต่างกัน

ตารางที่ 69 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	<i>P-value</i>
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.08	0.08	0.92
	ภายในกลุ่ม	377	368.54	0.98		
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	ระหว่างกลุ่ม	2	1.14	0.57	0.57	0.57
	ภายในกลุ่ม	377	377.31	1.00		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.42	0.21	0.23	0.79
	ภายในกลุ่ม	377	338.52	0.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 69 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 27 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 28 ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากร แตกต่างกัน

ตารางที่ 70 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง ประสิทธิภาพทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.65	0.22	0.22	0.88
	ภายในกลุ่ม	376	368.05	0.98		
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	ระหว่างกลุ่ม	3	0.25	0.09	0.08	0.97
	ภายในกลุ่ม	376	378.19	1.01		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.34	0.11	0.13	0.95
	ภายในกลุ่ม	376	338.60	0.90		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 70 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$) แสดงว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสิทธิภาพทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวมไม่แตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 28 ไม่ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) สูงกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ ($P-value > 0.05$)

สมมติฐานที่ 29 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 71 แสดงผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม ระหว่าง กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) กับ บทลงโทษทางภาษีอากร

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)	แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV)	ระหว่างกลุ่ม	7	55.57	7.94	9.43 **	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	313.14	0.84		
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM)	ระหว่างกลุ่ม	7	45.56	6.51	7.27**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	332.89	0.90		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7	49.72	7.10	9.14**	0.00
	ภายในกลุ่ม	372	289.23	0.78		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 71 ผลการทดสอบค่า F- test วิเคราะห์การแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05) แสดงว่าประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวมแตกต่างกัน นั่นคือสมมติฐานที่ 29 ได้รับการสนับสนุน

ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน โดยมีระดับนัยสำคัญที่สังเกตได้ (*P-value*) ต่ำกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ (*P-value* < 0.05)

เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังตารางที่ 72 และ 73

ตารางที่ 72 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.31	4.43	3.91	3.57	3.79	4.26	4.21	4.71
เกษตรและอาหาร	4.31	-	-0.12	0.40	0.74	0.52	0.05	0.10	-0.40
ทรัพยากร	4.43		-	0.52	0.86*	0.64	0.17	0.22	-0.28
เทคโนโลยี	3.91			-	0.34	0.12	-0.35	-0.30	-0.80*
ธุรกิจการเงิน	3.57				-	-0.22	-0.69	-0.64	-1.14**
บริการ	3.79					-	-0.48	-0.43	-0.92**
สินค้าอุตสาหกรรม	4.26						-	0.05	-0.45
อุปโภคบริโภค	4.21							-	-0.50
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.71								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 72 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ตารางที่ 73 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน

กลุ่มอุตสาหกรรม		เกษตรและอาหาร	ทรัพยากร	เทคโนโลยี	ธุรกิจการเงิน	บริการ	สินค้าอุตสาหกรรม	อุปโภคบริโภค	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
	$\bar{x}$	4.33	4.40	3.90	3.59	3.93	4.11	4.13	4.69
เกษตรและอาหาร	4.33	-	-0.07	0.44	0.74	0.40	0.22	0.20	-0.36
ทรัพยากร	4.40		-	0.50	0.81	0.47	0.29	0.27	-0.29
เทคโนโลยี	3.90			-	0.31	-0.03	-0.21	-0.24	-0.79*
ธุรกิจการเงิน	3.59				-	-0.34	-0.52	-0.54	-1.10**
บริการ	3.93					-	-0.18	-0.20	-0.76**
สินค้าอุตสาหกรรม	4.11						-	-0.02	-0.58
อุปโภคบริโภค	4.13							-	-0.56
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	4.69								-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 73 พบว่า จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ แสดงให้เห็นว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้

บทลงโทษทางอาญา (TCM) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ดังนั้นผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 74 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ข้อที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
1	การบริหารจัดการของภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
2	บริการทางภาษีมียุทธูปผลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
3	จรรยาบรรณของผู้เสียภาษีมียุทธูปผลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
4	บทลงโทษทางภาษีมียุทธูปผลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
5	การบริหารจัดการของภาครัฐ มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	ยอมรับ
6	บริการทางภาษีมียุทธูปผลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	ยอมรับ

ตารางที่ 74 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
7	จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	ยอมรับ
8	บทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	ยอมรับ
9	การบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	ยอมรับ
10	เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน	ยอมรับ
11	อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
12	ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
13	ประสบการณ์ทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
14	กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน	ยอมรับ

ตารางที่ 74 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
15	เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษีโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
16	อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษีโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
19	กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษีโดยรวม แตกต่างกัน	ยอมรับ
20	เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีโดยรวม แตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
21	อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีโดยรวม แตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
22	ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี โดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
23	ประสบการณ์ทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี โดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
24	กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี โดยรวมแตกต่างกัน	ยอมรับ
25	เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่าง กัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่าง กัน	ไม่ยอมรับ

ตารางที่ 74 (ต่อ)

ข้อที่	สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ
26	อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
27	ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
28	ประสบการณ์ทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน	ไม่ยอมรับ
29	กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทลงโทษทางภาษีอากรโดยรวมแตกต่างกัน	ยอมรับ

ตอนที่ 11 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ในแต่ละเขตพื้นที่เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรให้คำตอบในเรื่องภาษีไม่ตรงกัน ควรมีมาตรฐานเดียวกัน
2. บทลงโทษทางภาษียังไม่เข้มข้น และรุนแรงมากพอที่จะทำให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจ
3. รัฐบาลควรมีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด ด้านการใช้จ่ายงบประมาณ ให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ตรงตามวัตถุประสงค์
4. ระบบการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรยังขาดความเท่าเทียมกัน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การพัฒนาตัวแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้พิจารณาประเด็นข้อคำถามจากผลการวิจัยเชิงปริมาณมาดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนำข้อมูลมาทำการสรุปผล และแปลความหมาย

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานด้านบัญชี และภาษีอากร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 3 ท่าน จำนวน 9 ท่าน โดยทำการคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive selection) โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการสายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 3 ท่าน

การสัมภาษณ์จะใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดที่มีคำถามชัดเจน โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีประเด็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร

2. ผลการวิจัยในข้อที่ 1 ยังพบอีกว่า มีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร

3. ท่านคิดว่ามาตรการทางภาษีของภาครัฐที่จะนำไปใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเป็นอย่างไร

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร

ตารางที่ 75 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 1

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย ปัจจัยดังกล่าว มีอิทธิพลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และไม่แสดงข้อมูลงบการเงินตลาดเคลื่อน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการชำระภาษีที่ไม่ถูกต้อง ครบถ้วนได้</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติ และสร้างความสนใจในการชำระภาษี ส่งผลให้การชำระภาษีถูกต้อง</p> <p>ท่านที่ 3 เห็นด้วย เพราะปัจจัยดังกล่าว ส่งผลทำให้มีความสนใจในการชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น ไม่หลบหนีภาษี หรืออาศัยช่องโหว่ทางภาษี ทำให้เสียภาษีน้อยที่สุด</p>
กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการสายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย หากรัฐบาลมีการบริหารจัดการของภาครัฐ การให้บริการทางภาษีที่ดี ประกอบกับผู้เสียภาษีมีจรรยาบรรณ และมีบทลงโทษที่รุนแรงเด็ดขาด อีกทั้งรัฐบาลได้นำภาษีไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้ผู้เสียภาษียินดีที่จะจ่ายภาษีด้วยความสนใจ</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย การบริหารจัดการของภาครัฐเป็นปัจจัยพื้นฐานอย่างหนึ่งในการเสียภาษี เช่นการใช้จ่ายเงินของรัฐเป็นไปอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพจะส่งผลในทางที่ดีกับเศรษฐกิจของประเทศ การบริการทางภาษีที่ดี ก็เป็นการอำนวยความสะดวกกับผู้เสียภาษีทำให้สะดวกและอาจสามารถลดระยะเวลาในขั้นตอนต่างๆได้ ส่วนจรรยาบรรณ</p>

ตารางที่ 75 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	<p>ของผู้เสียหาย เป็นส่วนที่บริษัทฯ ยึดถือเป็นหลักเกณฑ์อยู่แล้ว ตลอดจนบทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด มีความสมเหตุสมผล และเป็นธรรม จะทำให้ผู้เสียหายสมัครใจจ่ายภาษีเพิ่มมากขึ้น</p> <p>ท่านที่ 3 เห็นด้วย เนื่องจากปัจจัยดังกล่าว มีผลทำให้เกิดความสมัครใจในการชำระภาษี ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน</p>
<p>กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การบริหารจัดการของภาครัฐ หากบริษัทจดทะเบียนเห็นว่าภาษีที่ได้จ่ายชำระเงินไปนั้นมีความสมเหตุสมผล และเกิดประโยชน์กับบริษัทจดทะเบียน ย่อมส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการชำระภาษีอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ภาษีที่จ่ายไปถูกนำไปบริหารจัดการและพัฒนาประเทศอย่างเหมาะสม ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศรวมถึงต่อบริษัทจดทะเบียนเอง ไม่ได้ถูกทุจริตและนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น 2. การบริการทางภาษี หากเจ้าหน้าที่สรรพากรให้บริการและอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ต่อผู้เสียหาย เอาใจใส่ดูแลอย่างเท่าเทียมกัน ก็จะทำให้เกิดความประทับใจและอยากที่จะเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น 3. จรรยาบรรณของบริษัทจดทะเบียน เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนจะต้องสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้นให้มากที่สุด ซึ่งหากผู้บริหารของบริษัทไม่มีจรรยาบรรณที่ดียอมหาช่องทางในการหลบเลี่ยงภาษี หรือชำระภาษีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย 4. บทลงโทษทางภาษี บทลงโทษที่ไม่รุนแรง ย่อมทำให้บริษัทจดทะเบียนเพิกเฉยต่อการชำระภาษี เนื่องจากเห็น

ตารางที่ 75 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	<p>ว่าบทลงโทษไม่รุนแรง</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย เนื่องจากปัจจัยข้างต้นถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ ต่อการชำระภาษี หากภาครัฐนำเงินภาษีที่ได้ไปพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ หรือการมีมาตรการบทลงโทษทางภาษีที่เด็ดขาด จะมีผลต่อการเสียภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะต้องมีการรายงานของเสียภาษี มีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อสังคม การชำระภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของบริษัท และมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นบริษัทนั้นๆ ของนักลงทุน</p> <p>ท่านที่ 3 เห็นด้วย เนื่องจากปัจจัยดังกล่าว ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร และชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง ถือเป็น การสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่บริษัทฯ ในด้านความโปร่งใส ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน</p>

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 1

ผลการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปได้ดังนี้ 1. ด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ หากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เห็นว่าภาษีที่ได้จ่ายชำระเงินไปนั้นมีความสมเหตุสมผล และเกิดประโยชน์กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ย่อมส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการ

ชำระภาษีอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ภาษีที่จ่ายไปถูกนำไปใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาประเทศ และโครงสร้างพื้นฐาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเหมาะสม โดยก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศเป็นส่วนรวม และต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปราศจากการทุจริต หรือนำไปใช้ในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง 2. ด้านการบริการทางภาษี หากเจ้าหน้าที่สรรพากรให้บริการ และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ต่อผู้เสียภาษี เอาใจใส่ดูแลอย่างเท่าเทียมกัน ระยะเวลา หรือขั้นตอนต่างๆ ลงให้เหลือเท่าที่จำเป็น ก็จะทำให้เกิดความประทับใจ และอยากที่จะเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น 3. ด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะต้องมีการจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี โดยมีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อสังคม และชำระภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างความน่าเชื่อถือของบริษัทฯ และมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นบริษัทของนักลงทุน 4. ด้านบทลงโทษทางภาษี จะต้องมียกโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด มีความสมเหตุสมผล และเป็นธรรม จะทำให้ผู้เสียภาษีสมัครใจจ่ายภาษีเพิ่มมากขึ้น

2. ผลการวิจัยในข้อที่ 1 ยังพบอีกว่า มีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร

ตารางที่ 76 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 2

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย แรงจูงใจในการเสียภาษี เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญ เนื่องจากสามารถจูงใจให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย เนื่องจากแรงจูงใจในการเสียภาษี จะทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถนำความรู้ด้านภาษีอากรไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีความเป็นธรรม และเกิดความไว้วางใจในรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง</p>

ตารางที่ 76 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	ท่านที่ 3 เห็นด้วย เพราะหากมีแรงจูงใจในการเสียภาษี จะช่วยลดการหลีกเลี่ยงภาษีลงได้
<p>กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการสายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย แรงจูงใจในการเสียภาษีจะทำให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย เนื่องจากแรงจูงใจในการเสียภาษี จะทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้เห็นคุณค่า และความสำคัญของชำระภาษีเพิ่มมากขึ้น</p> <p>ท่านที่ 3 เห็นด้วย เพราะแรงจูงใจในการเสียภาษี จะทำให้ผู้เสียตระหนักถึงหน้าที่ และความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม และประเทศไทย มองเห็นความเป็นธรรมทางด้านภาษีมากขึ้น จนเกิดความไว้วางใจในรัฐบาล และยินดีจ่ายภาษีด้วยความสมัครใจ</p>
<p>กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ท่านที่ 1 เห็นด้วย หากภาครัฐมีมาตรการทางภาษีที่สร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี จะทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปฏิบัติตาม และเลือกใช้มาตรการทางภาษีที่เหมาะสมกับประเภทธุรกิจ ตลอดจนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น</p> <p>ท่านที่ 2 เห็นด้วย เนื่องจากแรงจูงใจในการเสียภาษี มีผลต่อการวางแผนภาษีและการเสียภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยตรง และทำให้เสียภาษีได้อย่างถูกต้อง เพื่อที่จะได้สิทธิประโยชน์ที่มีผลต่อการดำเนินงานของบริษัททั้งทางตรง และทางอ้อม</p>

ตารางที่ 76 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	ท่านที่ 3 เห็นด้วย เนื่องจากแรงจูงใจในการเสียภาษี จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดนโยบายหรือมาตรการทางภาษีออกมากระตุ้นเพื่อสร้างแรงจูงใจดังกล่าว ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่หลบหนีภาษี และชำระภาษี เพื่อให้รัฐบาลสามารถนำไปใช้ในการบริหารประเทศได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยมากขึ้น

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 2

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี สรุปได้ดังนี้ แรงจูงใจในการเสียภาษี ประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร ด้านความเป็นธรรมทางภาษี และด้านความไว้วางใจในรัฐบาล เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญ เนื่องจากทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำความรู้ด้านภาษีอากรไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีความเป็นธรรม และเกิดความไว้วางใจในรัฐบาลมากยิ่งขึ้น และทำให้เล็งเห็นคุณค่า และความสำคัญของชำระภาษี ตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม และประเทศชาติเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ชำระภาษีเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ด้วยความสมัครใจ ลดการหลีกเลี่ยงภาษีลงได้

3. ท่านคิดว่ามาตรการทางภาษีของภาครัฐที่จะนำไปใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเป็นอย่างไร

ตารางที่ 77 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 3

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	ท่านที่ 1 มาตรการการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางภาษีโดยตรง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน

ตารางที่ 77 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	<p>ท่านที่ 2 มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรงเด็ดขาด และเป็นธรรม เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษ และสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ</p> <p>ท่านที่ 3 มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-2019 เป็นต้น เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ</p>
<p>กลุ่มที่ 2 ผู้อำนวยการสายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ท่านที่ 1 รัฐบาลควรพิจารณาการปฏิรูปกฎหมายภาษีให้มีความชัดเจน ง่ายในการเข้าใจ และลดการใช้การตีความให้น้อยที่สุด นอกจากนี้ มาตรการที่รัฐบาลควรนำมาพิจารณาคือกฎหมายที่สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศ (outbound investment) หากต้องการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านเช่น สิงคโปร์ รัฐบาลไม่ควรเก็บภาษีจาก capital gain หรือ เงินได้จากเงินปันผลจากกำไรที่ได้เคยเสียภาษีแล้วในต่างประเทศ โดยให้ดูเป็น multiple tier ได้ (ปัจจุบันกฎหมายไทยพิจารณาแค่ one-tier ในการให้การยกเว้นภาษี) เพื่อลดภาระจากการเสียภาษีซ้ำซ้อน</p> <p>ท่านที่ 2 ควรให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่าย และการลงทุน เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นกลุ่มที่มีการลงทุนเป็นสัดส่วนที่สำคัญในประเทศ จะทำให้เกิดเงินหมุนเวียน และการลงทุน จะส่งผลให้เกิดกำไรของบริษัทตามมา ทำให้ภาครัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น</p> <p>ท่านที่ 3 มาตรการลดอัตราภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย จาก</p>

ตารางที่ 77 (ต่อ)

กลุ่มสัมภาษณ์	คำตอบ
	<p>ดอกเบี้ยหุ้นกู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้มากขึ้น ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถขยายการลงทุน และสร้างผลกำไรได้มากขึ้น ภาครัฐจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นเช่นกัน</p>
<p>กลุ่มที่ 3 ผู้มีส่วนได้เสียของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ท่านที่ 1 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังในการสร้างมูลค่าของบริษัทให้เพิ่มขึ้น เช่น รายได้เพิ่ม กำไรเพิ่ม หรือสินทรัพย์เพิ่ม เป็นต้น เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ถือหุ้น เพราะฉะนั้นการที่จะหามาตรการทางภาษีเพื่อจูงใจ จะต้องทำให้บริษัทจดทะเบียนเหล่านั้นเห็นว่าสิ่งที่พวกเขาจะได้รับกลับคืนมาคืออะไร ยิ่งถ้าสามารถวัดเป็นตัวเงินได้ ก็จะยิ่งสร้างแรงจูงใจเพิ่มขึ้น</p> <p>ท่านที่ 2 ภาครัฐควรมีมาตรการการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และเพิ่มแรงจูงใจในการเสียภาษี รวมถึงการสร้างควมรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท โดยให้ตระหนักถึงหน้าที่และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ในการชำระภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน ไม่ใช่ช่องโหว่ของกฎหมายนำมาลดค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้</p> <p>ท่านที่ 3 มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และยั่งยืน</p>

สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึกในข้อที่ 3

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้เสนอมาตรการทางภาษี ที่มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1. มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางภาษีโดยตรง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน

2. มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษ และสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ

3. มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-2019 เป็นต้น เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ

4. มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อลดภาระจากการเสียภาษีซ้ำซ้อน

5. มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุน เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นกลุ่มที่มีการลงทุนเป็นสัดส่วนที่สำคัญในประเทศ จะทำให้เกิดเงินหมุนเวียน และการลงทุน ส่งผลให้เกิดกำไรของบริษัทตามมา ภาครัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น

6. มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี และความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยให้ตระหนักถึงหน้าที่ และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ในการชำระภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร

7. มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มขึ้น จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว และยั่งยืน

8. มาตรการลดอัตราภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้มากขึ้น ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถขยายการลงทุน และสร้างผลกำไรได้มากขึ้น ภาครัฐจัดเก็บภาษีได้มากขึ้นเช่นกัน

4.3 สรุปผลที่ได้จากผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ตารางที่ 78 แสดงมาตรการทางภาษีที่เกิดจากผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	มาตรการทางภาษี
<p>1. การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p> <p>2. บริการทางภาษี (TAS) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p> <p>3. จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านบริการทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้เสนอ มาตรการทางภาษี สรุปได้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2. มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม 3. มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ในช่วงสถานการณ์โควิด-2019 4. มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ 5. มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพิ่มเติม

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	มาตรการทางภาษี
<p>4. บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p> <p>5. การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p> <p>6. บริการทางภาษี (TSER) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์</p>	<p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่า ปัจจัยด้านบริการทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์</p>	<p>6. มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <p>7. มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล</p> <p>8. มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้น</p>

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	มาตรการทางภาษี
<p>แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p> <p>7. จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01</p> <p>8. บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p>	<p>แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่าปัจจัยด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี</p> <p>ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่าปัจจัยด้านบทลงโทษทางภาษีมียุทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี</p>	

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ผลจากการวิจัยเชิงปริมาณ	ผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพ	มาตรการทางภาษี
9. การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01	ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เห็นด้วยว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี	

จากตารางที่ 78 พบว่าผลการวิจัยเชิงปริมาณกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความสอดคล้องกัน จึงยืนยันได้ว่าโมเดลความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และสามารถพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจได้ตามตารางที่ 78 และ 79

ตารางที่ 79 มาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับที่	ปัญหา	วัตถุประสงค์	มาตรการทางภาษี	แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ	ผลลัพธ์
1	ไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีให้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้ข้อมูลทางด้านภาษีขาดความน่าเชื่อถือ กระทบต่อการตัดสินใจของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ	เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุน	มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ให้กรมสรรพากรแต่งตั้งคณะกรรมการเข้ามาตรวจสอบประเมิน และกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผล เพื่อจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษี โดยมอบใบประกาศ หรือหนังสือรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร	ทำให้นักลงทุนทั้งในและต่างประเทศเกิดความเชื่อมั่นและตัดสินใจลงทุนมากขึ้น
2	บทลงโทษทางภาษีของประเทศไทย ยังไม่รุนแรงมากพอ และขาดความเป็นธรรม	1. เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางภาษี 2. เพื่อสร้างความเป็นธรรมทางภาษี	มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม	ให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องออกกฎหมาย เพื่อกำหนดบทลงโทษทางแพ่ง และอาญาให้รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม มากยิ่งขึ้น	1. ทำให้การจับเก็บภาษีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น 2. ทำให้เกิดความเท่าเทียมกันลดความเหลื่อมล้ำด้านภาษี

ตารางที่ 79 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหา	วัตถุประสงค์	มาตรการทางภาษี	แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ	ผลลัพธ์
3	สถานการณ์การแพร่ระบาดจากเชื้อไวรัสโควิด-2019 มีความรุนแรงมากขึ้น กระทบต่อเศรษฐกิจ และการลงทุน	เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ	มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด-2019	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรัฐบาล	ทำ ให้ มี เงิน ทุน หมุนเวียน มากขึ้น ธุรกิจสามารถเดินหน้าต่อไปได้
4	กรมสรรพากรจัดเก็บภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ ทำให้เกิดจากชำระภาษีซ้ำซ้อน	เพื่อลดภาระจากการเสียภาษีซ้ำซ้อน	มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอ ยกเว้นการจัดเก็บภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ	ทำให้มีเงินหมุนเวียน และขยายการลงทุนได้มากขึ้น
5	สิทธิประโยชน์ทางภาษีในปัจจุบันเน้นไปทางด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มากกว่า ภาษีเงินได้นิติบุคคล	เพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่าย และการลงทุน	มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอเพิ่ม มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่เหมาะสมแก่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ทำให้มีเงินหมุนเวียน ในเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น และขยายการลงทุน

ตารางที่ 79 (ต่อ)

ลำดับที่	ปัญหา	วัตถุประสงค์	มาตรการทางภาษี	แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ	ผลลัพธ์
6	ประเภทธุรกิจบางกลุ่มได้รับการยกเว้น หรือส่งเสริมให้เกิดการลงทุน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม	1. เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี 2. เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับอัตราการจัดเก็บภาษีให้เหมาะสมตามแต่ละประเภทธุรกิจ	ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตระหนักถึงหน้าที่ และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ในการชำระภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร
7	อัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ในปัจจุบันค่อนข้างสูง ทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในหุ้นกุน้อยลง	เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้มากขึ้น	มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น	1. ทำให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้เพิ่มมากขึ้น 2. ทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มมากขึ้น และขยายการลงทุนได้มากขึ้น

ตารางที่ 79 (ต่อ)

8	อัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผลในปัจจุบันค่อนข้างสูง ทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนน้อยลง	เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ	มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล	ให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น	ทำให้เกิดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และขยายการลงทุน ธุรกิจเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น
---	---	--	--	--	--

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นแบบผสมผสาน (Mixed Method) และ เน้นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นงานวิจัยสนับสนุนผลการวิจัยเชิงปริมาณให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In - Depth Interview)

สำหรับการสรุปผลการวิจัยในบทที่ 5 นี้ ผู้วิจัยแบ่งเป็น 5 หัวข้อ ดังนี้

- 5.1 สรุปผลการวิจัย
- 5.2 การอภิปรายผลการวิจัย
- 5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย
- 5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต
- 5.5 สรุป

5.1 สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอสรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และ มาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีรายละเอียดสรุป ได้ดังนี้

5.1.1 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป และเป็นกลุ่ม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

5.1.2 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่ง ต่อผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) (ค่าเฉลี่ย=4.29) ได้แก่ ด้านการบริหารงานของ รัฐบาล (ค่าเฉลี่ย = 4.38) ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (ค่าเฉลี่ย = 4.29) และ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (ค่าเฉลี่ย = 4.20) อันดับ 2 คือ บริการทางภาษี (TAS) (ค่าเฉลี่ย =

4.21) ได้แก่ ด้านความน่าเชื่อถือ (ค่าเฉลี่ย = 4.28) ด้านการอำนวยความสะดวก (ค่าเฉลี่ย = 4.28) ด้านความมั่นใจ (ค่าเฉลี่ย = 4.24) ด้านการตอบสนอง (ค่าเฉลี่ย = 4.14) ด้านการดูแลเอาใจใส่ (ค่าเฉลี่ย = 4.12) อันดับ 3 คือ บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) (ค่าเฉลี่ย = 4.08) ได้แก่ ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.20) และด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (ค่าเฉลี่ย = 4.20) และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) (ค่าเฉลี่ย = 4.20) ได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (ค่าเฉลี่ย = 4.13) ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (ค่าเฉลี่ย = 4.08) และด้านความซื่อสัตย์ (ค่าเฉลี่ย = 4.02)

5.1.3 ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีเพศชายมีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่าเพศหญิง และพบว่า เพศหญิงมีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษีอากรมากกว่าเพศชาย

5.1.4 ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุ น้อยกว่า 35 ปี มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า อายุ 35 – 40 ปี, อายุ มากกว่า 40 – 45 ปี และอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป และพบว่า อายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป มีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษี มากกว่า อายุ น้อยกว่า 35 ปี, อายุ 35 – 40 ปี และอายุ มากกว่า 40 – 45 ปี

5.1.5 ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความเห็นด้วยกับ การบริหารจัดการภาครัฐ และบริการทางภาษี มากกว่า ปริญญาโท และปริญญาเอก ระดับการศึกษา ปริญญาตรี และปริญญาโท มีความเห็นด้วยกับ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า ปริญญาเอก ระดับการศึกษา ปริญญาโท มีความเห็นด้วยกับ บทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า ปริญญาตรี และปริญญาเอก

5.1.6 ประชาชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการภาครัฐ มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี, ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี มีความเห็นด้วยกับบริการทางภาษี มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีความเห็นด้วยกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี, ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี ประสบการณ์ทำงาน 10 – 15 ปี มีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 10 ปี, ประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 15 – 20 ปี และประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

5.1.7 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการภาครัฐ มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีความเห็นด้วยกับบริการทางภาษี มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค มีความเห็นด้วยกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความเห็นด้วยกับบทลงโทษทางภาษีอากร มากกว่า กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร, กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร, กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี, กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม, กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค, กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง

5.1.8 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

5.1.8.1 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สมมติฐานการวิจัย ประกอบด้วย

สมมติฐานที่ 1 การบริหารจัดการของภาครัฐมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2 บริการทางภาษีมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 3 จรรยาบรรณของผู้เสียภาษีมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 4 บทลงโทษทางภาษีมมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัยพบว่าการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 บริการทางภาษี (TSER) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

5.1.8.3 เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร สมมติฐานการวิจัยประกอบด้วย

สมมติฐานที่ 10 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน ขอมรับ

สมมติฐานที่ 11 อายุของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน ไม่ยอมรับ

สมมติฐานที่ 12 ระดับการศึกษาของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน ไม่ยอมรับ

สมมติฐานที่ 13 ประสบการณ์ทำงานของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน ไม่ยอมรับ

สมมติฐานที่ 14 กลุ่มอุตสาหกรรมของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของภาครัฐโดยรวมแตกต่างกัน ขอมรับ

สมมติฐานที่ 15 เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบริการทางภาษีโดยรวมแตกต่างกัน ไม่ยอมรับ

ด้านเพศ

ผลการวิจัยพบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) และระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) แตกต่างกัน ยกเว้นการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) ไม่แตกต่างกัน และพบว่าบริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านอายุ

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านระดับการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านประสบการณ์ทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ด้านกลุ่มอุตสาหกรรม

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน ยกเว้น ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้าน การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

บริการทางภาษี (TAS)

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ (ASS) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการอำนวยความสะดวก

(FAC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ใน กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภค บริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่าย การเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทาง ภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ใน กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่า ประธาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่ม อุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี การตอบสนอง (RES) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงาน แยกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวม และรายด้านแตกต่าง กันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตร และอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้า อุตสาหกรรม และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม บริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสีย ภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่ม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่ อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และพบว่า ประธาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็น ด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่าง

มีนัยสำคัญที่ระดับ พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม เกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้า อุตสาหกรรม และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม เทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วย เกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)

ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรม แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านแตกต่าง กันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม ทรัพยากร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้ บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่ม อุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่ม อุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความ คิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ใน กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความ คิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

5.1.8.4 เพื่อพัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้เสนอมาตรการทาง ภาษี ที่มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

5.1.8.4.1 มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัท ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน ทำให้นักลงทุนทั้งใน และต่างประเทศเกิดความเชื่อมั่น และตัดสินใจลงทุนมากขึ้น

5.1.8.4.2 มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางภาษี และสร้างความเป็นธรรมทางภาษี ทำให้การจัดเก็บภาษีมียุทธประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันลดความเหลื่อมล้ำด้านภาษี

5.1.8.4.3 มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด-2019 เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ ทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น ธุรกิจสามารถเดินหน้าต่อไปได้

5.1.8.4.4 มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อลดภาระจากการเสียภาษีซ้ำซ้อน ทำให้มีเงินหมุนเวียน และขยายการลงทุนได้มากขึ้น

5.1.8.4.5 มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่าย และการลงทุน ทำให้มีเงินหมุนเวียนในเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น และขยายการลงทุน

5.1.8.4.6 มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตระหนักถึงหน้าที่ และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ในการชำระภาษีให้ถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร

5.1.8.4.7 มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้เกิดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และขยายการลงทุน ธุรกิจเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น

5.1.8.4.8 มาตรการลดอัตราภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้มากขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนในหุ้นกู้เพิ่มมากขึ้น มีเงินทุนหมุนเวียน และขยายการลงทุนได้มากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัย โดยผลที่ได้จากการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการ

ทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแนวคิด พบว่า หลักการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ จะต้องทำให้ผู้เสียภาษีเล็งเห็นว่าการจัดเก็บภาษี ได้ถูกนำไปใช้อย่างคุ้มค่า เพื่อประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งจะทำให้ผู้เสียภาษีเกิดการยอมรับ เสียภาษีด้วยความสมัครใจ และศรัทธาต่อรัฐบาลมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเกิดจิตสำนึกที่ดีในหน้าที่ที่พึงมีต่อประเทศชาติ ซึ่งการจัดเก็บภาษีเป็นการสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล กับผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี (Marcelo, 2009, pp.1-42) และ(ไกรยุทธ ธีรตยาภินันท์, 2521, หน้า 1-238) เหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้เสียภาษีพยายามหลบหนีภาษี ขึ้นอยู่กับการบริหารงานของรัฐบาลที่ขาดความโปร่งใส และผู้เสียภาษีไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษี หากรัฐบาลต้องการจัดเก็บภาษีให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลต้องสร้างความเชื่อมั่น และทัศนคติที่ดี เพื่อให้ประชาชนยอมรับ และมีความสมัครใจในการเสียภาษี (Torgler, 2003, pp.119-140) และสอดคล้องกับการศึกษาแนวคิด พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ปฏิบัติต้องยึดถือไว้เสมอ ในหลักการ 5 ประการ คือ 1. การให้บริการอย่างเสมอภาค 2. การให้บริการที่ตรงเวลา 3. การให้บริการอย่างเพียงพอ 4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Millet, 1954, pp.1-417) โดยลักษณะการให้บริการที่มีคุณภาพ จะต้องมีความพึงพอใจที่จะนำมาใช้ในการกำหนดคุณภาพของบริการ ดังนี้ 1. ความถูกต้องตามกฎหมาย 2. ความเพียงพอ 3. ความทั่วถึง เท่าเทียม ไม่มีข้อยกเว้น ไม่มีอภิสิทธิ์ 4. ความสะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้ 5. ความได้มาตรฐานทางเทคนิคหรือมาตรฐานทางวิชาการ 6. การเรียกเก็บค่าบริการที่เหมาะสมกับต้นทุนการให้บริการ (จรัส สุวรรณมาลา, 2539, หน้า 1-75) รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมองว่าเป็นสวัสดิการที่จะได้รับจากรัฐบาล (สมคิด บางโม, 2538, หน้า 1-385, Robbins & Coulter, 2008, p.229) ซึ่งรัฐบาลต้องให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายภาษีอากรแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรด้วยความสมัครใจ (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) และสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจต่อรัฐบาลในการใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (Slemrod, 2007, pp.25-48) และการให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรมจะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษี มีความรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Tyler, 1997, p.323) รวมถึงความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับผู้เสียภาษีแต่ละคน (James & Nobes, 2000, pp.1-322) และ

สอดคล้องกับการศึกษาแนวคิด พบว่า หากผู้เสียภาษีอากรมีความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาลอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด รัฐบาลก็จะสามารถนำเงินไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการที่จะทำให้เกิดความสำนึกในการเสียภาษีนั้น จะต้องมีการพัฒนาในด้านจิตใจของประชาชนให้ยึดมั่นคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รวมทั้งการเสียภาษีอากรให้ครบถ้วน (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) รัฐบาลควรสร้างจิตสำนึกที่ดีผ่านการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี ใ้วางใจ และพึงพอใจ จากการได้รับความสะดวก และเป็นธรรม (บุญรอด โบว์เสวีวงศ์, 2540, 95-101) รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมองว่าเป็นสวัสดิการที่จะได้รับจากรัฐบาล (สมคิด บางโม, 2538, หน้า 1-385, Robbins & Coulter, 2008, p.229) ซึ่งรัฐบาลต้องให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายภาษีอากรแก่ประชาชน ทำให้ประชาชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรด้วยความสมัครใจ (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) และสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจต่อรัฐบาลในการใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (Slemrod, 2007, pp.25-48) และการให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรมจะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษี มีความรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Tyler, 1997, p.323) รวมถึงความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับผู้เสียภาษีแต่ละคน (James & Nobes, 2000, pp.1-322) และสอดคล้องกับการศึกษาแนวคิด พบว่า การลงโทษผู้เสียภาษีอากรที่ไม่สุจริตในลักษณะเป็นการบังคับผู้เสียภาษีอากรให้ประพฤติตนให้สุจริตในการเสียภาษีอากร อันจะทำให้ผู้เสียภาษีอากรตระหนักว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากรรังแต่จะสร้างความกังวล และความหนักใจให้แก่ตนเอง รวมทั้งจะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก และจะสำนึกได้ว่าการเสียภาษีอากร โดยถูกต้อง จะทำให้เกิดความสบายใจให้แก่ตนมากกว่า จนต้องกลับใจเป็นผู้เสียภาษีอากรที่ดีด้วยความสมัครใจ (บุญรอด โบว์เสวีวงศ์, 2540, หน้า 95-101) ประชาชนจะมีการยินยอมจ่ายภาษีในระดับสูงในสังคมที่ประชาชนมีการรับรู้ว่าคุณค่าของตนเป็นสังคมที่มีหลักนิติธรรม (Marcelo, 2009, pp.1-42) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ประชาชนยินยอมชำระภาษีด้วยความสมัครใจ (Mckee, & Torgler, 2009, pp.447-457) รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมองว่าเป็นสวัสดิการที่จะได้รับจากรัฐบาล (สมคิด บางโม, 2538, หน้า 1-385, Robbins & Coulter, 2008, p.229) ซึ่งรัฐบาลต้องให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายภาษีอากรแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามกฎหมายอากรด้วยความสมัครใจ (เจริญ ธฤติमानนท์, 2544 หน้า 7-78) และสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจต่อรัฐบาลในการใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (Slemrod, 2007, pp.25-48) และการให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรมจะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษี มีความรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Tyler, 1997, p.323) รวมถึงความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับผู้เสียภาษีแต่ละคน (James & Nobes, 2000, pp.1-322) และสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า การชำระภาษีเป็นสิ่งสำคัญเงินภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บได้มีความจำเป็นต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม แต่รัฐบาลจะต้องไม่ทุจริตคอร์รัปชัน และใช้จ่ายเงินในการบริหารประเทศได้อย่างคุ้มค่า สมเหตุสมผล ทั้งนี้การบริหารจัดการด้านภาษีของภาครัฐ จะต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายด้านภาษีของรัฐบาล ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinn & Triest 1992, Oberholizer, 2008, pp.1-26) รัฐบาลจะต้องมีความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., & Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่างระมัดระวัง หรือใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของสวัสดิการ หรือการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมและประเทศชาติ ก็จะมีส่งผลให้ผู้เสียภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการหลบหนีภาษีของคนในสังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) และสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า คุณภาพการบริการมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี (Albari, 2009, pp.1-13, Fitria, Dena Verisca, 2010, pp.1-151, AO Fuadi, Y Mangoting, 2013, p.18) ซึ่งการมีคุณภาพบริการที่ดี ผู้ให้บริการต้องแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือ ให้บริการตามที่สัญญาไว้ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการไม่มีความผิดพลาด ประกอบด้วย 1. ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการได้ตรงตามที่สัญญาไว้ 2. การเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการ และการนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการ 3. การทำงานไม่ผิดพลาด 4. การบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ 5. การมีจำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการให้บริการ ต้องสร้างความมั่นใจให้กับ ผู้รับบริการเมื่อผู้รับบริการมาติดต่อสุภาพอ่อนน้อม และมีความรู้ในงานบริการเป็นอย่างดี ประกอบด้วย 1. ความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริการ 2. การสร้างความเชื่อมั่นและปลอดภัยใน

การใช้บริการ 3. ความมีมารยาทและความสุภาพของเจ้าหน้าที่ 4. พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ในการสร้างความเชื่อมั่นในการให้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกอุปกรณ์ต่าง ๆ ดูสวยงาม ทันสมัย บุคลากรมีบุคลิกภาพแบบมืออาชีพ ประกอบด้วย 1. ความทันสมัยของอุปกรณ์ 2. สภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการ 3. การแต่งกายของเจ้าหน้าที่ 4. เอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับการบริการ การให้ความสนใจและเข้าใจในความต้องการของผู้รับบริการอย่างเอาใจใส่ และถือผลประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 1. การให้ความสนใจและเอาใจใส่ผู้ใช้บริการแต่ละคนของเจ้าหน้าที่ 2. เวลาในการเปิดให้บริการขององค์กร 3. โอกาสในการรับทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กร 4. ความสนใจผู้ใช้บริการอย่างแท้จริงของเจ้าหน้าที่ 5. ความสามารถในการเข้าใจในความต้องการเฉพาะของผู้ใช้บริการอย่างชัดเจน และความตั้งใจที่แสดงถึงความพร้อม ยินดีให้บริการเสมอ และรวดเร็วเมื่อผู้รับบริการเข้ามาติดต่อ ประกอบด้วย 1. มีระบบการให้บริการที่รวดเร็ว 2. ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้ใช้บริการ 3. ความรวดเร็วในการทำงานของเจ้าหน้าที่ 4. ความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการทันทีที่ต้องการ (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990, pp.41-50) ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จัดเก็บภาษีของภาครัฐ จะต้องมีการให้บริการที่เป็นมิตร และสร้างความประทับใจ มีความเคารพ และให้เกียรติต่อผู้เสียภาษี จะทำให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากกว่าจะมีพฤติกรรมหลบหนีภาษี (Frey, & Feld, 2002, pp.1-29) รัฐบาลจะต้องมีความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinnn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่างระมัดระวัง หรือใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของสวัสดิการ หรือการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และประเทศชาติ ก็จะส่งผลให้ผู้เสียภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการหลบหนีภาษีของคนในสังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) และสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัย พบว่า จรรยาบรรณของผู้เสียภาษีอากรมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่งจรรยาบรรณของผู้เสียภาษีอากร จะส่งผลให้เกิดการชำระภาษีด้วยความสมัครใจได้นั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เสียภาษี เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน หรือญาติพี่น้อง ที่มีความเชื่อศรัทธามีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองที่ดี ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในการเสียภาษีด้วยความสมัครใจตามไปด้วย (Alm, & Martinez, 2007, pp.1-90, Fjeldstad, & Semboja, 2001, pp.2059-2074) ทั้งนี้อัตราภาษีต้องไม่สูงเกินไป ระบบภาษีมักมีความเป็นธรรม นำภาษีไปใช้จ่ายอย่างเหมาะสม โดยปราศจากการคอร์รัปชัน รัฐบาลต้องสร้างแรงจูงใจในการ

เสียภาษี สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เสียภาษีกับหน่วยงานจัดเก็บภาษี ในขณะที่ผู้เสียภาษีเอง ก็ต้องมีความซื่อสัตย์ มีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองที่ดี ชำระภาษีด้วยความสมัครใจ (Torgler, 2003, pp.119-140, McGee, 2006, pp.1-21, Mughal, & Akram, 2012, pp.217-222) รัฐบาลจะต้องมี ความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร และสร้างความไว้วางใจ ให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinnn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm, & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่างระมัดระวัง หรือ ใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของสวัสดิการ หรือการ บริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และประเทศชาติ ก็จะส่งผลให้ผู้เสีย ภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการหลบหนีภาษีของคนใน สังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) และสอดคล้องกับ การศึกษางานวิจัย พบว่า บทลงโทษทางภาษีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่ง บทลงโทษทางภาษี จะส่งผลให้เกิดความสมัครใจในการเสียภาษีได้นั้น ขึ้นอยู่กับอัตราการตรวจสอบ ที่เข้มข้น และบทลงโทษที่รุนแรง จะทำให้ผู้เสียภาษีประเมินว่าถ้าหนีภาษีจะมีโอกาสถูกจับได้ใน ระดับสูงจากการตรวจสอบที่เข้มข้น และจะได้รับบทลงโทษอย่างรุนแรงไม่คุ้มค่ากับความ เสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการหลบหนีภาษี ผู้เสียภาษียิ่งจะสมัครใจเสียภาษีมากกว่าหลบหนีภาษี (Fjeldstad, & Semboja, 2001, pp.2059-2074, Ali et al., 2001, pp.186-202, Slemrod, 2007, pp.25-48) รัฐบาลจะต้องมีความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจเรื่องภาษีอากร และ สร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinnn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm, & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่าง ระมัดระวัง หรือ ใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของ สวัสดิการ หรือการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และประเทศชาติ ก็จะส่งผลให้ผู้เสียภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการ หลบหนีภาษีของคนในสังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวว่า 1. ด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ หากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เห็นว่าภาษีที่ได้จ่ายชำระเงินไปนั้นมิ ด้มีความสมเหตุสมผล และเกิดประโยชน์กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ย่อมส่งผลให้บริษัทจดทะเบียนดำเนินการชำระภาษีอย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ภาษีที่ จ่ายไปถูกนำไปใช้ในการบริหารจัดการและพัฒนาประเทศ และโครงสร้างพื้นฐาน ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ คุ่มค่า และเหมาะสม โดยก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศเป็นส่วนรวม และต่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยปราศจากการทุจริต หรือนำไปใช้ในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง 2. ด้านการบริการทางภาษี หากเจ้าหน้าที่สรรพากรให้บริการ และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ต่อผู้เสียภาษี เอาใจใส่ดูแลอย่างเท่าเทียมกัน ลดระยะเวลา หรือขั้นตอนต่างๆ ลงให้เหลือเท่าที่จำเป็น ก็จะทำให้เกิดความประทับใจ และอยากที่จะเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น 3. ด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะต้องมีการจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี โดยมีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อสังคม และชำระภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างความน่าเชื่อถือของบริษัทฯ และมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นบริษัทของนักลงทุน 4. ด้านบทลงโทษทางภาษี จะต้องมีบทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด มีความสมเหตุสมผล และเป็นธรรม จะทำให้ผู้เสียภาษีสมัครใจจ่ายภาษีเพิ่มมากขึ้น

5.2.2 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ส่งผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษีต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแนวคิด พบว่า การสร้างแรงจูงใจ หรือการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรู้สึกว่าได้รับประโยชน์ร่วมกัน และมองว่าเป็นสวัสดิการที่จะได้รับจากรัฐบาล (สมคิด บางโม , 2538, หน้า 1-385, Robbins & Coulter, 2008, p.229) กล่าวว่า รัฐบาลต้องให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายภาษีอากรแก่ประชาชน ทำให้ประชาชนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเสียภาษีด้วย เพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรด้วยความสมัครใจ (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) และสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และไว้วางใจต่อรัฐบาลในการใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม (Slemrod, 2007, pp.25-48) และการให้ความสำคัญกับระบบภาษีที่มีความเป็นธรรมจะทำให้ประชาชนผู้เสียภาษี มีความรู้สึกว่าการเสียภาษีเป็นภาระหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องชำระภาษีตามกฎหมาย ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Tyler, 1997, p.323) รวมถึงความเป็นธรรมในการบังคับใช้กฎหมายที่ต้องไม่เลือกปฏิบัติกับผู้เสียภาษีแต่ละคน (James & Nobes, 2000, pp.1-322)

และสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเสียภาษีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการชำระภาษี ซึ่งรัฐบาลจะต้องมีความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี สร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องภาษีอากร และสร้างความไว้วางใจให้แก่ผู้เสียภาษี ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เสียภาษีชำระภาษีด้วยความสมัครใจมากยิ่งขึ้น (Shreffinnn, & Triest 1992, pp.1-26, Park, C.G., and Hyun, J.k., 2003, pp.673-684, Alm, & Torgler, 2006, pp.224-246, Chandarasorn, 2012, pp.1-228) ทั้งนี้รัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินภาษีอย่างระมัดระวัง หรือใช้จ่ายเงินภาษีอย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ส่วนรวมอย่างชัดเจน ทั้งในด้านของสวัสดิการ หรือการบริการสาธารณะในด้านต่างๆ ที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคม และประเทศชาติ ก็จะส่งผลให้ผู้เสียภาษีมียุติและกำลังใจที่จะเสียภาษีเพิ่มมากขึ้น และก็จะร่วมกันต่อต้านการหลบหนีภาษีของคนในสังคมด้วยเช่นกัน (Aguirre, & Rocha, 2010, pp.1-26, Levi, 1998, pp.222-279) และสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กล่าวว่า แรงจูงใจในการเสียภาษี ประกอบไปด้วย ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร ด้านความเป็นธรรมทางภาษี และด้านความไว้วางใจในรัฐบาล เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรให้ความสำคัญ เนื่องจากทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำความรู้ด้านภาษีอากรไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง มีความเป็นธรรม และเกิดความไว้วางใจในรัฐบาลมากยิ่งขึ้น และทำให้เล็งเห็นคุณค่า และความสำคัญของการชำระภาษี ตระหนักถึงหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และประเทศชาติเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้การชำระภาษีเป็นไปอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ด้วยความสมัครใจ ลดการหลีกเลี่ยงภาษีลงได้

5.2.3 การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษีอากร ผลการวิจัยพบว่า

ด้านเพศ

เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) และระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016,

pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55) ยกเว้นการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) ไม่แตกต่างกัน และพบว่าบริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษานานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้าน บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

ด้านอายุ

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษานานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

ด้านระดับการศึกษา

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสีย

ภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

ด้านประสิทธิภาพการทำงาน

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสิทธิภาพการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษางานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพการทำงาน ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

ด้านกลุ่มอุตสาหกรรม

การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เป็นรายคู่ พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้านการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่ม

อุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ด้าน การบริหารงานของรัฐบาล (GAD) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี กลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

ยกเว้น ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี กลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการภาครัฐ แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

บริการทางภาษี (TAS)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความเชื่อถือได้ (REL) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรม

สินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านความมั่นใจ (ASS) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการอำนวยความสะดวก (FAC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค และกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี ด้านการดูแลเอาใจใส่ (EMP) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบริการทางภาษี การตอบสนอง (RES) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี กลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบริการทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านความซื่อสัตย์ (HON) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านจิตสำนึกของพลเมืองที่ดี (CGC) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ด้านพฤติกรรมการเสียภาษี (TBE) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี กลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA)

ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง (TCV) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา (TCM) มากกว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาผลงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี กลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบทลงโทษทางภาษี แตกต่างกัน (Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D., 2014, pp.268-273, Adeniyi et al., 2020, pp.198-209, Jackson, B.R., & Milliron, V.C., 1986, pp.125-165, Seid Yimam & Fissaha Asmare, 2020, p.113, Tan et al., 2016, pp.1-15, Mohd Rizal Palil, 2010, pp.1-457, Philipp et al., 2019, pp.8-22, Andreoni et al., 1998, pp.818-860, Bayaz et al., 2014, pp.150-167, Niwa, A.A., & Wondwossen J., 2015, pp.966-973, Merima et al., 2013, pp.1-26, Panagiotis et al., 2023, pp.1-55)

5.2.4 พัฒนามาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ ผลจากการวิจัย พบว่า มาตรการทางภาษีในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยชำระภาษีด้วยความสมัครใจ มีดังนี้

5.2.4.1. มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดเข้ามาจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีให้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้ข้อมูลทางด้านภาษีขาดความน่าเชื่อถือ รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากรแต่งตั้งคณะกรรมการเข้ามาตรวจประเมิน กำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผล เพื่อจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษี และมอบใบประกาศ หรือหนังสือรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน และตัดสินใจลงทุนมากขึ้น

5.2.4.2. มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม ปัจจุบันบทลงโทษทางภาษีของประเทศไทย ยังไม่รุนแรงมากพอ และขาดความเป็นธรรม รัฐบาลควรให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องออกกฎหมาย เพื่อกำหนดบทลงโทษทางแพ่ง และอาญา ให้รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรม มากยิ่งขึ้น เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อบทลงโทษทางภาษี และสร้างความเป็นธรรมทางภาษี ทำให้การจัดเก็บภาษีมียุทธประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดความเท่าเทียมกันลดความเหลื่อมล้ำด้านภาษี

5.2.4.3. มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด-2019 สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-2019 มีความรุนแรงมากขึ้น กระทบต่อเศรษฐกิจ และการลงทุน รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากรัฐบาล เพื่อเยียวยาผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบ ทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้น ธุรกิจสามารถเดินหน้าต่อไปได้

5.2.4.4. มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ ปัจจุบันกรมสรรพากรจัดเก็บภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ ทำให้เกิดจากชำระภาษีซ้ำซ้อน รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอยกเว้นการจัดเก็บภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ เพื่อลดภาระจากการเสียภาษีซ้ำซ้อน ทำให้มีเงินหมุนเวียน และขยายการลงทุนได้มากขึ้น

5.2.4.5. มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีในปัจจุบันเน้นไปทางด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มากกว่าภาษีเงินได้นิติบุคคล รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอเพิ่มมาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่เหมาะสมแก่บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อเป็นการกระตุ้นการใช้จ่าย และการลงทุน ทำให้มีเงินหมุนเวียนในเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น และขยายการลงทุน

5.2.4.6. มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เนื่องจาก ประเภทธุรกิจบางกลุ่มได้รับการยกเว้น หรือส่งเสริมให้เกิดการลงทุน ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรม รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับอัตราการจัดเก็บภาษีให้เหมาะสมตามแต่ละประเภทธุรกิจ เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเสียภาษี และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทำให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตระหนักถึงหน้าที่ และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ในการชำระภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร

5.2.4.7. มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล เนื่องจากอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ในปัจจุบันค่อนข้างสูง ทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนในหุ้นกุน้อยลง รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนที่เพิ่มสูงขึ้น จากนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำทำให้เกิดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และขยายการลงทุน ธุรกิจเจริญเติบโตมากยิ่งขึ้น

5.2.4.8. มาตรการลดอัตราภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ อัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผลในปัจจุบันค่อนข้างสูง ทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนน้อยลง รัฐบาลควรส่งเสริมมาตรการดังกล่าว โดยให้กรมสรรพากร พิจารณาเสนอขอปรับลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล ให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในหุ้นกุน่ามากขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนในหุ้นกุน่าเพิ่มขึ้น มีเงินทุนหมุนเวียน และขยายการลงทุนได้มากขึ้น

5.3 ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ทางด้านบัญชี และภาษีอากร ตลอดจนมีความเข้าใจ และมีทัศนคติในเชิงบวกต่อวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีของรัฐบาล โดยจะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศไทยให้เจริญเติบโตได้อย่างยั่งยืน จึงทำให้ผลการวิจัยค่อนข้างไปในทิศทางทางบวก

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.4.1.1 จากผลการวิจัยสามารถจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรรายด้าน ได้ ดังนี้

5.4.1.1.1 ด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ ได้แก่ ด้านการบริหารงานของรัฐบาล ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่ารัฐบาลควรมีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นในการบริหารงาน มีการควบคุมและกำกับดูแล เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปอย่างโปร่งใส มีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินเพื่อทำให้ผู้เสียภาษียอมรับ และสมัครใจเสียภาษีอย่างเต็มใจ

5.4.1.1.2 ด้านบริการทางภาษี ได้แก่ ด้านความเชื่อถือได้ ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า เจ้าหน้าที่สรรพากรควรมีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร มีการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นอย่างดี สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีได้ทันทีเมื่อต้องการ มีระบบการจัดเก็บภาษีมีความทันสมัย และมีระบบการจัดเก็บภาษีที่สามารถตรวจสอบได้ และด้านการอำนวยความสะดวก ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า กรมสรรพากรควรเปิดให้มีการยื่นแบบภาษีออนไลน์ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบได้ทุกที่ทุกเวลา มีช่องทางการชำระภาษีได้หลายช่องทาง เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง เคาน์เตอร์เซอร์วิส และมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านภาษี ในรูปแบบของโบว์ชัวร์ โปสเตอร์ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์

5.4.1.1.3 ด้านจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี ได้แก่ ด้านพฤติกรรมกรรมการเสียภาษี ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า ผู้เสียภาษีไม่ควรมีพฤติกรรมในการหลบหนีภาษี ควรยึดมั่นในคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร และยินดีเสียภาษีด้วยความสมัครใจ

5.4.1.1.4 ด้านบทลงโทษทางภาษีอากร ได้แก่ ด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า ควรมีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางแพ่งต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน มีการจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ทางภาษี มีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล มีการบังคับใช้บทลงโทษแก่ผู้หลบหนีภาษีอย่างเด็ดขาด และมีช่องทางการในการตอบคำถาม ข้อสงสัยของผู้เสียภาษี และด้านความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความคิดเห็นว่า ควรมีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางอาญาต่อผู้หลบหนีภาษี

กับทุกคน มีบทลงโทษทางอาญามีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่รุนแรง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.4.1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน และกลุ่มอุตสาหกรรม ที่แตกต่างกัน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการชำระภาษี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถระบุสาเหตุได้ดังนี้

5.4.1.2.1 ด้านเพศ ผลการวิจัยพบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) ไม่แตกต่างกัน และพบว่าบริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ในประเทศไทย ผู้เสียภาษีได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ได้แบ่งตามเพศ

5.4.1.2.2 ด้านอายุ ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ในประเทศไทย ไม่ได้แบ่งตามช่วงอายุ โดยทุกช่วงอายุได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

5.4.1.2.3 ด้านระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ในประเทศไทย ไม่ได้แบ่งตามระดับการศึกษา โดยทุกระดับการศึกษาได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

5.4.1.2.4 ด้านประสบการณ์ทำงาน ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เนื่องจากบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ในประเทศไทย ไม่ได้แบ่งตามประเภทการทำงาน ซึ่งได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน

5.4.1.2.5 ด้านกลุ่มอุตสาหกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องรัฐบาลไทยมีการประกาศใช้นโยบายด้านภาษีอากร โดยไม่ได้แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม ทุกกลุ่มอุตสาหกรรมจึงต้องปฏิบัติตามนโยบายด้านภาษีอากรเหมือนกัน

5.4.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

5.4.2.1 ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานด้านภาษี และชำระภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร

5.4.2.2 บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการผลักดันและส่งเสริมให้เกิดมาตรการทางภาษีในรูปแบบใหม่ได้

5.4.2.3 รัฐบาลสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการทางภาษีที่เหมาะสม ส่งผลให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ชำระภาษีด้วยความสมัครใจ

5.4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

5.4.3.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ เช่น ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งในการบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากร และรูปแบบการให้บริการของกรมสรรพากร ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และบริการของกรมสรรพากร ได้มากยิ่งขึ้น (Parasuraman, Zeithaml, & Berry, 1990, pp.41-50) และด้านทัศนคติของผู้เสียภาษี ซึ่งรัฐบาลต้องทำให้ประชาชนมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม และทัศนคติที่ต่อต้านการหนีภาษี เพราะหากสังคมมีทัศนคติว่าการหนีภาษีอากร เป็นการกระทำที่ชั่วร้าย และมีบทลงโทษที่รุนแรง ก็จะทำให้คนในสังคมมีการหนีภาษีกันน้อยลง และร่วมกันต่อต้านการหนีภาษีกันมากขึ้น (เจริญ ธฤติมานนท์, 2544, หน้า 7-78) เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

5.4.3.2 ควรศึกษา กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น ผู้ทำบัญชี ซึ่งเป็นผู้จัดทำบัญชี เพื่อให้มีการแสดงผลการดำเนินงาน และฐานะการเงิน ของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ถูกต้องตามความเป็นจริง

เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี และกฎหมายภาษีอากร และผู้สอบบัญชี เป็นบุคคลภายนอกที่มีใบอนุญาตและเป็นอิสระจากกิจการ มีหน้าที่ตรวจสอบและรับรองว่างบการเงินของกิจการแสดงข้อมูลที่ถูกต้องตามควร โดยการที่จะได้รับใบอนุญาตผู้สอบบัญชี บุคคลนั้นจะต้องผ่านการทดสอบ และจะต้องมีชั่วโมงฝึกงานตามที่สภาวิชาชีพบัญชีหรือกรมสรรพากรกำหนด กลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เป็นผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับบัญชี และภาษีอากร ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หากการจัดทำบัญชี และภาษีอากร เป็นไปอย่างถูกต้อง จะส่งผลให้รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เช่นกัน และทำให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ครอบคลุมทุกกลุ่มตัวอย่าง

5.5 สรุป

ผลการวิจัย เรื่อง ปัจจัยส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ มากกว่า 45 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาปริญญาโท มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 20 ปีขึ้นไป และเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ อันดับ 1 คือ การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) อันดับ 2 คือ บริการทางภาษี (TAS) อันดับ 3 คือ บทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) และอันดับสุดท้าย คือ จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีเพศชายมีความเห็นด้วยกับการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี และจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี มากกว่าเพศหญิง และพบว่า การบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสนใจในการชำระภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (TCO) และมีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสนใจในการชำระภาษี ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี (TMO) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 และพบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ในภาพรวมแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า เพศของประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่แตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล (GSP) และระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) แตกต่างกัน ยกเว้นการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) ด้านการบริหารงานของรัฐบาล (GAD) ไม่แตกต่างกัน และพบว่าบริการทางภาษี

(TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) ไม่แตกต่างกันทุกด้าน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) บริการทางภาษี (TAS) จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) และบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ (GMA) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน ยกเว้น ด้านระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล (GTP) ไม่แตกต่างกัน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการทางภาษี (TAS) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้านและพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียภาษี (TCE) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน และพบว่า ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินและบัญชี (CFO) ที่มีกลุ่มอุตสาหกรรมแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร (TSA) โดยรวม และรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 สำหรับมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

1. มาตรการรองรับหรือจัดระดับความน่าเชื่อถือทางด้านภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. มาตรการการใช้บทลงโทษทางภาษีที่รุนแรง เด็ดขาด และเป็นธรรมเนียมการวิจัยครั้งต่อไป
3. มาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด-2019
4. มาตรการยกเว้นภาษีจากกำไรส่วนเกินของทุน หรือจากเงินปันผล ที่เสียภาษีไปแล้วจากการลงทุนในต่างประเทศ
5. มาตรการในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่างๆ เพิ่มเติม
6. มาตรการจัดเก็บภาษีที่แตกต่างกันไปตามแต่ละประเภทธุรกิจอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
7. มาตรการลดอัตราภาษีหัก ณ ที่จ่าย จากเงินปันผล และ
8. มาตรการลดอัตราภาษีหักภาษี ณ ที่จ่าย จากดอกเบี้ยหุ้นกู้ และควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการความสมัครใจในชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือเพิ่มเติมแปร เพื่อให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมมากยิ่งขึ้น และควรศึกษา กลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ซึ่งจะทำให้สามารถวิเคราะห์ปัจจัยที่

ส่งผลต่อความสนใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ครอบคลุมทุกกลุ่มตัวอย่าง

บรรณานุกรม

- กรมสรรพากร. (2562). **ความรู้เรื่องภาษี**. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์:
<http://www.rd.go.th/publish/308.0.html>, หน้า 1-10.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). **สถิติสำหรับงานวิจัย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, หน้า 445.
- ไกรยุทธ ธีรตยาคินันท์. (2521). **ทฤษฎีภาษีเงินได้และภาษีเงินได้ของไทย**. กรุงเทพฯ: ดวงกมล, หน้า 1-238.
- จรัส สุวรรณมาลา. (2539). **การตรวจสอบผลการดำเนินงาน: กลยุทธ์ในการปรับปรุงบริการภาครัฐ**. กรุงเทพฯ: กราฟิคเพอร์แมท (ไทยแลนด์) จำกัด, หน้า 1-75.
- เจริญ ธฤติमानนท์. (2544). **ความสมัครใจในการเสียภาษี**. กรุงเทพฯ: สรรพากรสาส์น, หน้า 7-78
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ และคณะ. (2554). **ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในวงการธุรกิจเอกชนไทยกับแนวทางแก้ไขและป้องกัน**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, หน้า 1-232.
- เดือนน้อย จันทรสาขา. (2552). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองมุกดาหาร**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การพัฒนาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, หน้า 171-174.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). **ภาษีอากรจากการลงทุนในตลาดทุน**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์: https://www.set.or.th/th/regulations/tax/tax_p1.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). **ภาษีอากรจากการลงทุนในตราสารหนี้**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์: https://www.set.or.th/th/regulations/tax/tax_bond_p1.html
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2563). **อุตสาหกรรมไม้รุ่ง ดันให้สตาร์ทอัพพุ่งในปี 2563**. สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2564, จากเว็บไซต์: <https://www.set.or.th/set/enterprise/article/detail.do?contentId=6628>
- บุญรอด โบว์เสวีวงศ์. (2540). **การปรับปรุงเพื่อความเป็นผู้นำในด้านบริการที่ดี**. กรุงเทพฯ: สรรพากรสาส์น, หน้า 95-101.

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 7)
กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ, หน้า 144.
- พูลพงษ์ สุขสว่าง. (2556). **โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling)**. กรุงเทพฯ:
บริษัท โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, หน้า 1-30.
- พิเชษฐ์ โสภางษ์, วิษญวนัน รัตนวิบูลย์สม และฉันทนา จันทร์บรรจง. (2560). **ปัจจัยและแนวทาง
ป้องกันการหนีภาษีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. สืบค้น
เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: [http://tci-thaijo.org/index.php/
vrurdihsjournal/article/download/107908/87372/](http://tci-thaijo.org/index.php/vrurdihsjournal/article/download/107908/87372/). หน้า 47-57.
- วิโรจน์ เลาหะพันธุ์. (2523). **การหลีกเลี่ยงและหลบหนีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- วิรัตน์ภรณ์ โรจนวิภาตวนิช. (2560). **Border Adjustment Tax: ทางเลือกนโยบายการค้าแบบใหม่
ของสหรัฐฯ**. Economic Intelligence Center. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2562, จาก
เว็บไซต์: <https://www.scbeic.com/th/detail/product/3432>. หน้า 1-5.
- วิรัช สงวนวงษ์วาน (2550). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศุภรัตน์ ควัฒน์กุล. (2528). **เศรษฐศาสตร์สาธารณะ: การบริหารภาษีอากร**. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, หน้า 156 – 157.
- ศุภลักษณ์ พิณีภูวดล. (2547). **คำอธิบายทฤษฎี และหลักกฎหมายภาษีอากร**. (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: วิญญูชน, หน้า 1-229.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2558). **การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและแบบ
ผสมที่ถูกต้องได้มาตรฐานสากล**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: หจก. สามลดา, หน้า
100.
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2559). **ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. สืบค้น
เมื่อ 25 มกราคม 2564, จากเว็บไซต์: [https://www.taxguruthai.com/topic/19/ภาษีเงินได้นิติ
บุคคลสำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย](https://www.taxguruthai.com/topic/19/ภาษีเงินได้นิติ
บุคคลสำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย), หน้า 1.
- สุพาดา สิริกุดตา. (2544). **การบัญชีภาษีอากร**. กรุงเทพฯ: บริษัท ธนรัชการพิมพ์, หน้า 1-215.
- สุภมาส อังสุโชติ และ ชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2554). **การวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล**. สืบค้นเมื่อ
17 พฤษภาคม 2562, จากเว็บไซต์: [http://edu.stou.ac.th/EDU/UploadedFile/%E0%B8%
AB%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%97%E0%B8%
B5%E0%B9%88%20%2011.pdf](http://edu.stou.ac.th/EDU/UploadedFile/%E0%B8%
AB%E0%B8%99%E0%B9%88%E0%B8%A7%E0%B8%A2%E0%B8%97%E0%B8%
B5%E0%B9%88%20%2011.pdf). หน้า 1-99.

สมคิด บางโม. (2538). **องค์การและการจัดการ**. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์, 1-385.

อิศรัฎฐ์ รินโรสง. (2557). การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity index- CVI). สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2562, จากเว็บไซต์ <https://sites.google.com/site/stats2researchs/student-of-the-month>. หน้า 15.

อุกฤษ มงคลนาวิน. (2516). ทฤษฎีพื้นฐานการภาษีอากร. **สรรพากรสาสน์**. 20(9), หน้า 114 – 119.

BIBLIOGRAPHY

- Adeniyi et al. (2020). Gender Diversity and Tax Compliance in Lagos State. **Journal of Academic Research in Economics**. 12(2), pp.198-209.
- Aguirre, B., & Rocha, F. F. (2010). Trust and tax morale in Latin American and Caribbean countries. **The 14th Annual Conference of the International Society for New Institutional Economics**, June, pp. 1-26.
- Albari. (2008). Pengaruh Keadilan terhadap Kepuasan Kepatuhan Wajib Pajak. **UNISIA**, Vol. XXXI No. 69, pp.283-293.
- Albari. (2009). Pengaruh kualitas Layanan Terhadap Kepatuhan Membayar Pajak. **Jurnal Siasat Bisnis**, 13 (1), pp.1-13.
- Alm, J., & Martinez-Vazquez, J. (2007). **Tax morale and tax evasion in Latin America**. International Studies Program Working Paper, pp.1-90.
- Alm, J., & Torgler, B. (2006). Culture differences and tax morale in the United States and Europe. **Journal of Economic Psychology**, 27(2), pp.224-246.
- Alm, J., & McKee, M. (2006). Audit certainty, audit productivity, and taxpayer compliance. **National Tax Journal**, 4, pp.6-43.
- Ali et al. (2001). The Effect of Tax Rates and Enforcement Policies on Tax Prayer Compliance A Study of self-employed tax prayer. **Atlantic Economic Journal**. 29 (2), pp.186-202.
- Andreoni et al. (1998). Tax Compliance. **Journal of Economic Literature**, 36(2), pp.818-860.
- AO Fuadi, Y Mangoting. (2013). Pengaruh Kualitas Pelayanan Petugas Pajak, Sanksi Perpajakan dan Biaya Kepatuhan Pajak Terhadap Kepatuhan Wajib Pajak UMKM. **Journal Tax & accounting review**, Vol.1(1), p.18.
- Bayaz et al. (2014). Investigating the tax culture-A study of the moral conduct of large tax payers from a post-modern moral perspective-evidences from Iran. **Asian Journal of Research in Banking and Finance**. 4(9), pp.150-167.

- Chandarasorn, M. (2012). **Public management as citizen compliance: A case study of income tax compliance behavior in Thailand**. Doctoral dissertation. United States of America: University of Kansas, pp.1-228.
- Fitria, Dena Verisca. (2010). **Pengaruh Pengetahuan Perpajakan, Kualitas Pelayanan, Pemeriksaan Dan Kesadaran Terhadap Kepatuhan Wajib Pajak Dalam Menyampaikan Surat Pemberitahuan (SPT)**. Fakultas Ekonomi dan Bisnis: UIN Syarif Hidayatullah. Jakarta., pp.1-151.
- Fjeldstad, O.H., & Semboja, J. (2001). Why people pay taxes: the case of the development levy in Tanzania. **World Development**, 29(12), pp.2059-2074.
- Frey, B.S., & Feld, L.P. (2002). Deterrence and morale in taxation: an empirical analysis. **CES info Working Paper**, 760, pp.1-29.
- Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L. & Black, W. C. (1998). **Multivariate Data Analysis**. USA: Hall International, pp.654-661.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. j., & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate Data Analysis**. (7th ed.). Pearson: New York, pp.1-761.
- Jackson, B.R., & Milliron, V.C. (1986). Tax compliance research: Findings, problems, and prospects. **Journal of Accounting Literature**, 5, pp.125-165.
- James, S., & Nobes, C. (2000). **The Economics of Taxation (7th ed)**. Essex: Pearson Education, pp.1-322.
- John W. Best. (1981). **Research in Education**. 4 th ed. New Jersey : Prentice – Hall Inc., p.182.
- Kline, R. B. (2011). **Principles and Practice of Structural Equation Modeling**. (3rd ed.) New York: The Guilford Press, pp.1-55.
- Levi, M. (1998). A state of trust. In V. Braithwaite, & M. Levi (Eds.), Trust and government. **Journal of Economics, Law, and Organizations**, 15, pp.222-279.
- Marcelo, C. (2009). **Strategic adoption in a two-sided market: A study of college applications in Brazil**. Chicago: Department of Economic, pp.1-42.
- McGee, R. W. (2006). **The ethics of tax evasion: A case study of opinion in Thailand**. N.P.: Andreas School of Business, pp.1-21.

- McKee, M. & Torgler, B. (2009). Tax morale affects tax compliance: Evidence from surveys and an artefactual field experiment. **Journal of Economic Behavior & Organization**, 70(3), pp.447-457.
- Merima et al. (2013). Factors affecting tax compliance attitude in Africa: Evidence from Kenya, Tanzania, Uganda and South Africa. **Paper prepared for Center for the Study of African Economies 2013 Conference Oxford**, 17-19 March 2013, pp.1-26.
- Mikesell, J., & Birskyte, L. (2007). The tax compliance puzzle: Evidence from theory and practice. **International Journal of Public Administration**, 30(10), pp.1045-1081.
- Millet. (1954). **Management in the Public Service: The quest for effective performance**. New York: McGraw-Hill Book., pp.1-417.
- Mohd Rizal Palil. (2010). **Tax Knowledge and Tax Compliance Determinants in Self Assessment System in Malaysia**. A thesis submitted to The University of Birmingham for the degree of Doctor of Philosophy, pp.1-457.
- Mughal, & Akram. (2012). Reasons of Tax Avoidance and Tax Evasion: Reflections from Pakistan. **Journal of Economics and Behavioral Studies**, 4(4), pp.217-222.
- Niwa, A.A., & Wondwossen J. (2015). Determinants of Voluntary Tax Compliance Behavior in Self Assessment System: Evidence from SNNPRS, Ethiopia. **International Journal of Science and Research (IJSR)**, 5(12), pp.966-973.
- Oberholzer, R. (2008). Attitudes of South African taxpayers towards taxation: a pilot study. **UPSpace Collection**, 1(7), pp.44-69.
- Panagiotis et al. (2023). **CFO Work Experience and Tax Avoidance: Evidence from China**. Access online: 16/03/2022, website: SSRN: <https://ssrn.com/abstract=4286164>. pp.1-55.
- Parasuraman, Zeithaml dan Berry. (1990). A Conceptual Model of Service Quality and Its Implications for Future Research. **Journal of Marketing**, Vol 49, pp.41-50.
- Park, C.G., & Hyun, J.K. (2003). Examining the determinants of tax compliance by experimental data: A case of Korea. **Journal of Policy Modeling**, 25, pp.673-684.
- Philipp et al. (2019). The effect of chief financial officers' expert power on tax avoidance – Empirical evidence from Germany. **Management Studies**, 9(1), pp.8-22.
- Robbins, S.P., Coulter, M. (2008). **Management (10th ed.)**. Upper Saddle River, N.J.: Pearson Prentice Hall, p.229.

- Santi, Anisa Nirmala & Zulaikha. (2012). **Analisis Pengaruh Kesadaran perpajakan, Sikap Rasional, Lingkungan, Sanksi Denda dan Sikap Fiskus terhadap Kepatuhan Wajib Pajak**. Skripsi Semarang: Fakultas Ekonomika dan Bisnis Universitas Diponegoro, pp.1-28.
- Seid Yimam & Fissaha Asmare. (2020). **Gender and Tax Compliance: Firm Level Evidence from Ethiopia**. Working Paper, p.113.
- Seligman, Edwin Robert Anderson. (1911). **The income tax : a study of the history, theory and practice of income taxation at home and abroad**. New York : Macmillan, p.37.
- Shreffinn, S. M., & Triest, R. K. (1992). **Can brute deterrence backfire?: Perceptions and attitudes in taxpayer compliance**. In J. Slemrod (Ed.), Why people pay taxes: Tax compliance and enforcement, pp.1-26.
- Slemrod. (2003). Consumer Response to Tax Rebates. **American Economic Review**, 93(1), pp.381-396.
- Slemrod, J. (2007). Cheating ourselves: The economics of tax evasion. **Journal of Economic Perspectives**, 21(1), pp.25-48.
- Tan et al. (2016). The Influence of Tax Service, Tax Awareness and Gender on The Ethical Perception of Taxpayers in The Southern Region of Peninsular Malaysia. **International Conference on Business, Accounting, Finance, and Economics**. University Tunku Abdul Rahman, Kampar, Perak, Malaysia, 5th October 2016, pp.1-15.
- Tax Justice Network. (2022). **Financial Secrecy Index 2022**. Access online: 16/5/2022, website: <https://fsi.taxjustice.net/>.
- Thompson, S.K. (2002). **Sampling, Second Edition**. New York: Wiley, pp.1-400.
- Tilahun, A.T., & Yidersal, D.D. (2014). Determinants of Tax Compliance Behavior in Ethiopia: The Case of Bahir Dar City Taxpayers. **Journal of Economics and Sustainable Development**. 5(15), pp.268-273.
- Togler, B. (2003). Tax morale, rule-governed behaviour, and trust. **Constitutional Political Economy**, 14(2), pp.119-140.
- Tyler, T. R. (1997). The psychology of legitimacy: A relational perspective on voluntary deference to authorities. **Personality and Social Psychology Review**, 1(4), p.323.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สูตรคำนวณ

สูตรคำนวณ

สูตร คำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

$$n_i = \frac{N_i}{N} \times n$$

สูตร การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามในเครื่องมือกับนิยามศัพท์ ตลอดจนวัตถุประสงค์ในการวิจัย แสดงสูตรได้ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สูตร การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา หรือ Alpha Coefficient (α -Coefficient) ซึ่งใช้สูตรของครอนบาค ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

โดยที่ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามรายข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

สูตร ความเชื่อมั่นองค์ประกอบ (CR)

$$\rho_c = \frac{(\sum \lambda)^2}{(\sum \lambda)^2 + \sum (\theta)}$$

โดยที่ ρ_c แทน ค่าความเชื่อมั่นองค์ประกอบ
 $(\sum \lambda)^2$ แทน ผลรวมค่าน้ำหนักทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum(\theta)$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนส่วนเหลือ (Residual Variance) หรือ
 ค่าความคลาดเคลื่อน

สูตร ความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (AVE)

$$Pv = \frac{\sum \lambda^2}{\sum \lambda^2 + \sum(\theta)}$$

โดยที่ Pv แทน ค่าความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้
 $(\sum \lambda)^2$ แทน ผลรวมค่าน้ำหนักทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum(\theta)$ แทน ผลรวมค่าความแปรปรวนส่วนเหลือ (Residual Variance) หรือ
 ค่าความคลาดเคลื่อน

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพ การหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบตรวจสอบคุณภาพ การหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษี
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัยฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 8 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : การบริหารจัดการของภาครัฐ

ตอนที่ 3 : บริการทางภาษี

ตอนที่ 4 : จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

ตอนที่ 5 : บทลงโทษทางภาษีอากร

ตอนที่ 6 : แรงจูงใจในการเสียภาษี

ตอนที่ 7 : การชำระภาษี

ตอนที่ 8 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

3. ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วยพิจารณาแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC) ว่ามีความสอดคล้องกับตัวแปรของการวิจัยเรื่องนี้หรือไม่ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในระบบ IOC ดังนี้

1) ให้ 1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

2) ให้ 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3) ให้ -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

4. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ช่วยให้ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่สมบูรณ์ โดยการเขียนข้อเสนอแนะไว้ท้ายข้อความนั้นๆ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้

พันโท วีรยุทธ สุขมาก

นักศึกษา หลักสูตร ปรัชญาคุณธิบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
1	เพศ [ ] ชาย [ ] หญิง				
2	อายุ [ ] น้อยกว่า 35 ปี [ ] 35 – 40 ปี [ ] มากกว่า 40 – 45 ปี [ ] มากกว่า 45 ปีขึ้นไป				
3	ระดับการศึกษา [ ]ปริญญาตรี [ ]ปริญญาโท [ ]ปริญญาเอก				

4	ประสบการณ์ทำงาน ☐ น้อยกว่า 10 ปี ☐ 10 – 15 ปี ☐ มากกว่า 15 – 20 ปี ☐ มากกว่า 20 ปีขึ้นไป				
5	กลุ่มอุตสาหกรรม ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม เกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม ทรัพยากร ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม เทคโนโลยี ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม ธุรกิจการเงิน ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม บริการ ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม สินค้าอุตสาหกรรม ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม อุปโภคบริโภค ☐ กลุ่มอุตสาหกรรม อสังหาริมทรัพย์และ ก่อสร้าง				

ตอนที่ 2 : การบริหารจัดการของภาครัฐ หมายถึง ความพึงพอใจในภาพรวมจากการใช้เงินภาษี เพื่อการพัฒนาประเทศของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและโปร่งใส ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันจากข้าราชการ และนักการเมือง และความศรัทธาต่อรัฐบาลปัจจุบัน

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับการบริหารจัดการของภาครัฐ ว่าสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่ สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล					
1	รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้ไปใช้ได้อย่างคุ้มค่าต่อสังคมและประเทศชาติ				
2	รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้ผู้เสียภาษีได้ประโยชน์กลับคืนมาทั้งทางตรงและทางอ้อม				
3	รัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายเงินจากภาษี เพื่อประโยชน์ต่อคนบางกลุ่ม				
การบริหารงานของรัฐบาล					
4	รัฐบาลมีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ				
5	รัฐบาลสร้างความศรัทธาและความเชื่อมั่นในการบริหารงาน				

6	รัฐบาลมีการควบคุม และ กำกับดูแล เพื่อป้องกันการใช้ จ่ายเงินให้ เป็น ไปอย่าง โปร่งใส				
7	รัฐบาลมีการตรวจสอบการใช้ จ่ายเงินอย่างโปร่งใส เพื่อทำ ให้ผู้เสียหายยอมรับ และ สมัครใจเสียภาษีอย่างเต็มใจ				
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของ รัฐบาล					
8	นโยบายด้านภาษีอากรของ รัฐบาลที่นำมาใช้เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม				
9	นโยบายด้านภาษีอากรของ รัฐบาลมีความเที่ยงธรรม ตรงไปตรงมา				
10	นโยบายด้านภาษีอากรของ รัฐบาลที่นำมาใช้ปฏิบัติกับ ทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม				

**ตอนที่ 3 : บริการทางภาษี หมายถึง ระดับของบริการทางภาษีที่จัดทำโดยหน่วยงานด้าน
ภาษี ให้กับผู้เสียภาษี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีในการปฏิบัติตามกฎหมาย
ภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง**

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับการบริการทางภาษี ว่าสอดคล้องกับตัวแปรและ
วัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
ความเชื่อถือได้					
11	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี				
12	เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง				
13	มีการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นอย่างดี				
14	เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีได้ทันทีเมื่อต้องการ				
15	มีระบบการจัดเก็บภาษีมีความทันสมัย				
16	มีระบบการจัดเก็บภาษีที่สามารถตรวจสอบได้				
ความมั่นใจ					
17	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีทักษะและองค์ความรู้ด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี				
18	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีมารยาทและความสุภาพอ่อนน้อม				
19	มีกระบวนการควบคุมการรับชำระภาษีให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง				
20	มีกระบวนการตรวจสอบการรับชำระภาษี เพื่อสร้างความ				

	เชื่อมั่นและความปลอดภัยในการใช้บริการ				
การอำนวยความสะดวก					
21	กรมสรรพากรเปิดให้มีการยื่นแบบภาษีออนไลน์ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบได้ทุกที่ทุกเวลา				
22	ช่องทางการชำระภาษีได้หลายช่องทาง เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร อินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง เคาน์เตอร์เซอร์วิส				
23	มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านภาษี ในรูปแบบของ โบว์ชัวร์ โปสเตอร์ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์				
24	มีช่องทางในการตอบคำถามข้อสงสัยของผู้เสียภาษี				
การดูแลเอาใจใส่					
25	เจ้าหน้าที่สรรพากรให้ความสนใจผู้เสียภาษีอย่างแท้จริง				
26	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีเข้าใจในความต้องการของผู้เสียภาษี				
27	เจ้าหน้าที่สรรพากรเอาใจใส่และถือผลประโยชน์ของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ				
การตอบสนอง					
28	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความ				

	พร้อมในการให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่ผู้เสียหายได้เป็น อย่างดี				
29	เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความ รวดเร็วในการให้บริการ				
30	เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถ เข้าพบได้ทันที				

ตอนที่ 4 : จรรยาบรรณของผู้เสียหาย หมายถึง การยึดหลักความถูกต้อง ปฏิบัติตาม
กฎหมายอากรอย่างเคร่งครัด จ่ายชำระภาษีอย่างถูกต้อง ครบถ้วน มีจิตสำนึกใน
หน้าที่ความเป็นพลเมือง เห็นประโยชน์ และความจำเป็นในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้
ในการพัฒนาประเทศ ในด้านที่เป็นประโยชน์ และจำเป็นต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่
ประโยชน์ส่วนตน ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่หาช่องโหว่ หรือวิธีการต่างๆ เพื่อหลบหนี
ภาษี ไม่ยอมรับเหตุผล และข้ออ้างต่างๆ ของบุคคลอื่น เพื่อเป็นเหตุผลในการหลบหนี
ภาษี ซึ่งประกอบด้วย การคอร์ปชั่นของรัฐบาล อัตราภาษีสูงเกินไป โอกาสถูกจับได้ และ
ไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากเงินภาษีที่เสียไป เป็นต้น

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับจรรยาบรรณของผู้เสียหาย ว่าสอดคล้องกับตัวแปรและ
วัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
ความซื่อสัตย์					
31	มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ในฐานะผู้เสียหาย				
32	เสียภาษีด้วยจำนวนเงินที่ ถูกต้อง ครบถ้วน				
33	เสียภาษีเสียภาษีให้แก่				

	รัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายอากรกำหนดไว้				
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี					
34	มีจิตสำนึกในหน้าที่ที่พึงมีต่อประเทศชาติ				
35	มีจรรยาบรรณที่ดีต่อการเสียภาษี				
36	มีทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี				
37	มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม				
38	มีทัศนคติที่ต่อต้านการหลบหนีภาษี				
พฤติกรรมการเสียภาษี					
39	ไม่มีพฤติกรรมในการหลบหนีภาษี				
40	ยึดมั่นในคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎหมายอากร				
41	ยินดีเสียภาษีด้วยความสมัครใจ				

ตอนที่ 5 : บทลงโทษทางภาษีอากร หมายถึง การลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายภาษีเป็นความพยายามบังคับให้ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อบังคับภาษีทั้งหมด เป็นเครื่องมือในการป้องกันพฤติกรรมกระทำความผิด การตรวจสอบ การกำหนดเบี้ยปรับที่เหมาะสม สำหรับการรายงานล่าช้า การจัดเก็บเงินเพิ่มอย่างเป็นธรรม ด้วยความสมเหตุสมผล

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับบทลงโทษทางภาษีอากร ว่าสอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง					
42	มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางแพ่งต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน				
43	การจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่มทางภาษี มีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล				
44	มีการบังคับใช้บทลงโทษแก่ผู้หลบหนีภาษีอย่างเด็ดขาด				
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา					
45	มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางอาญาต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน				
46	บทลงโทษทางอาญามีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล				
47	มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่รุนแรง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น				

ตอนที่ 6 : แรงจูงใจในการเสียภาษี หมายถึง แรงจูงใจจากภายในของแต่ละบุคคลในการเสียภาษี อันเนื่องมาจากการดำรงอยู่ของความตระหนัก ความพร้อม และความเต็มใจ ที่จะช่วยเหลือประเทศ และเป็นส่วนหนึ่งของภาระผูกพันทางศีลธรรม

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเสียภาษี สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร					
48	มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรเป็นอย่างดี				
49	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และหน้าที่ความรับผิดชอบของการเสียภาษี				
50	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และบริหารประเทศ				
ความเป็นธรรมทางภาษี					
51	ระบบภาษีในปัจจุบันมีความยุติธรรม				
52	ระบบจัดเก็บภาษีตามหลักการผลประโยชน์ หลักการรายได้ และหลักการภาษีแบบอัตราก้าวหน้า				
53	ระบบจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรมีความเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ				

ความไว้วางใจในรัฐบาล					
54	รัฐบาลได้จัดสรรรายได้จากภาษีเป็นไปตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพ				
55	รัฐบาลได้ให้การดูแลผู้เสียภาษีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน				
56	รัฐบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน				

ตอนที่ 7 : ความสมัครใจในการชำระภาษี หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายภาษีอากร

คำชี้แจง: โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับความสมัครใจในการชำระภาษี สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่วัดหรือไม่ กรุณาตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือเติมข้อความเสนอแนะที่ตรงกับความเป็นจริง

ข้อที่	คำถาม	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร					
57	มีการขอมิเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และจดทะเบียนภาษีตามที่กฎหมายกำหนด				
58	มีการจัดทำเอกสารหลักฐานและบัญชีใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด				
59	ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เมื่อได้รับหนังสือเชิญพบ				

การยื่นแบบแสดงรายการภาษี					
60	มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีถูกต้อง ครบถ้วน				
61	มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปีด้วยตัวเอง หรือทางอินเทอร์เน็ต ภายในกำหนดเวลา				
62	มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีด้วยอัตราภาษีที่ถูกต้อง				
การชำระเงิน					
63	ชำระภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง				
64	ชำระภาษีตามการประเมินของเจ้าหน้าที่สรรพากรภายในกำหนดเวลา				
65	ชำระภาษีผ่านช่องทางตามที่กรมสรรพากรได้เปิดให้บริการได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา				

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามข้อมูลชุดนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการวิจัยระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบัญชี คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากท่าน

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 8 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 : การบริหารจัดการของภาครัฐ

ตอนที่ 3 : บริการทางภาษี

ตอนที่ 4 : จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี

ตอนที่ 5 : บทลงโทษทางภาษีอากร

ตอนที่ 6 : แรงจูงใจในการเสียภาษี

ตอนที่ 7 : การชำระภาษี

ตอนที่ 8 : ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขอขอบคุณที่ท่านได้สละเวลาตอบคำถามในแบบสอบถามชุดนี้ทุกข้ออย่างถูกต้องครบถ้วน คำตอบของท่านจะถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่มีการใช้ข้อมูลใด ๆ ที่เปิดเผยเกี่ยวกับตัวของท่านในการรายงานข้อมูล รวมทั้งจะไม่มีการใช้ข้อมูลดังกล่าวกับบุคคลภายนอกอื่นใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่าน

แบบสอบถามออนไลน์

พันโท วีรยุทธ สุขมาก

นักศึกษา หลักสูตร ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าข้อที่เป็นจริงและใกล้เคียงความจริงมากที่สุด

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- น้อยกว่า 35 ปี 35 – 40 ปี
 มากกว่า 40 – 45 ปี มากกว่า 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ทำงาน

- น้อยกว่า 10 ปี 10 – 15 ปี
 มากกว่า 15 – 20 ปี มากกว่า 20 ปีขึ้นไป

5. กลุ่มอุตสาหกรรม

- กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
 กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร
 กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี
 กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน
 กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ
 กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม
 กลุ่มอุตสาหกรรมอุปโภคบริโภค
 กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

ตอนที่ 2 : การบริหารจัดการของภาครัฐ หมายถึง ความพึงพอใจในภาพรวมจากการใช้เงินภาษี เพื่อการพัฒนาประเทศของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุ่มค่าและโปร่งใส ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันจากข้าราชการ และนักการเมือง และความศรัทธาต่อรัฐบาลปัจจุบัน

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

การบริหารจัดการของภาครัฐ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
การใช้จ่ายเงินของรัฐบาล					
1. รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้ไปใช้ได้อย่างคุ้มค่าต่อสังคม และประเทศชาติ					
2. รัฐบาลนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทำให้ผู้เสียภาษีได้ประโยชน์กลับคืนมาทั้งทางตรงและทางอ้อม					
3. รัฐบาลไม่ได้ใช้จ่ายเงินจากภาษี เพื่อประโยชน์ต่อคนบางกลุ่ม					
การบริหารงานของรัฐบาล					
4. รัฐบาลมีการบริหารจัดการด้านการจัดเก็บภาษีที่ดี และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
5. รัฐบาลสร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นในการบริหารงาน					
6. รัฐบาลมีการควบคุม และกำกับดูแล เพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปอย่างโปร่งใส					
7. รัฐบาลมีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างโปร่งใส เพื่อให้ผู้เสียภาษียอมรับ และสมัครใจเสียภาษีอย่างเต็มใจ					
ระดับการใช้นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาล					
8. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม					
9. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลมีความเที่ยงธรรม ตรงไปตรงมา					
10. นโยบายด้านภาษีอากรของรัฐบาลที่นำมาใช้ปฏิบัติกับทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม					

ตอนที่ 3 : บริการทางภาษี หมายถึง ระดับของบริการทางภาษีที่จัดทำโดยหน่วยงานด้านภาษีให้กับผู้เสียภาษี เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียภาษีในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เกี่ยวข้อง

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

บริการทางภาษี	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ความเชื่อถือได้					
11. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรู้ความสามารถด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี					
12. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับคำนวณภาษีได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายภาษีอากร					
13. มีการเก็บรักษาข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นอย่างดี					
14. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีได้ทันที เมื่อต้องการ					
15. มีระบบการจัดเก็บภาษีมีความทันสมัย					
16. มีระบบการจัดเก็บภาษีที่สามารถตรวจสอบได้					
ความมั่นใจ					
17. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีทักษะ และองค์ความรู้ด้านภาษีอากรเป็นอย่างดี					
18. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีมารยาท และสุภาพอ่อนน้อม					
19. มีกระบวนการควบคุมการรับชำระภาษีให้ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง					
20. มีกระบวนการตรวจสอบการรับชำระภาษี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยในการให้บริการ					
การอำนวยความสะดวก					
21. กรมสรรพากรเปิดให้มีการยื่นแบบภาษีออนไลน์ ทำให้ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบได้ทุกที่ทุกเวลา					
22. มีช่องทางการชำระภาษีได้หลายช่องทาง เช่น เคาน์เตอร์ธนาคาร อินเทอร์เน็ต แบงก์กิ้ง เคาน์เตอร์เซอร์วิส					

23. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านภาษี ในรูปแบบของโบว์ชัวร์ โปสเตอร์ เว็บไซต์ และสื่อออนไลน์					
24. มีช่องทางในการตอบคำถาม ข้อสงสัยของผู้เสียภาษี					
การดูแลเอาใจใส่					
25. เจ้าหน้าที่สรรพากรให้ความสนใจผู้เสียภาษีอย่างแท้จริง					
26. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีเข้าใจในความต้องการของผู้เสียภาษี					
27. เจ้าหน้าที่สรรพากรเอาใจใส่ และถือผลประโยชน์ของผู้เสียภาษีเป็นสำคัญ					
การตอบสนอง					
28. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความพร้อมในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่ผู้เสียภาษีได้เป็นอย่างดี					
29. เจ้าหน้าที่สรรพากรมีความรวดเร็วในการให้บริการ					
30. เจ้าหน้าที่สรรพากรสามารถเข้าพบได้ทันที					

ตอนที่ 4 : จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี หมายถึง การยึดหลักความถูกต้อง ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรอย่างเคร่งครัด จ่ายชำระภาษีอย่างถูกต้อง ครบถ้วน มีจิตสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมือง เห็นประโยชน์ และความจำเป็นในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ ในด้านที่เป็นประโยชน์ และจำเป็นต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง ไม่หาช่องโหว่ หรือวิธีการต่างๆ เพื่อหลบหนีภาษี ไม่ยอมรับเหตุผล และข้ออ้างต่างๆ ของบุคคลอื่น เพื่อเป็นเหตุผลในการหลบหนีภาษี ซึ่งประกอบด้วย การคอร์รัปชันของรัฐบาล อัตราภาษีสูงเกินไป โอกาสถูกจับได้ และไม่ได้รับประโยชน์โดยตรงจากเงินภาษีที่เสียไป เป็นต้น

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

จรรยาบรรณของผู้เสียหาย	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ความซื่อสัตย์					
31. มีความรับผิดชอบต่อน้ำที่ในฐานะผู้เสียหาย					
32. เสียภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง ครบถ้วน					
33. เสียภาษีเสียภาษีให้แก่รัฐบาลอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้					
จิตสำนึกของพลเมืองที่ดี					
34. มีจิตสำนึกในหน้าที่ที่พึงมีต่อประเทศชาติ					
35. มีจรรยาบรรณที่ดีต่อการเสียภาษี					
36. มีทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี					
37. มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม					
38. มีทัศนคติที่ต่อต้านการหลบหนีภาษี					
พฤติกรรมกรรมการเสียภาษี					
39. ไม่มีพฤติกรรมในการหลบหนีภาษี					
40. ยึดมั่นในคุณธรรม มีความประพฤติดี และปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร					
41. ยินดีเสียภาษีด้วยความสมัครใจ					

ตอนที่ 5 : บทลงโทษทางภาษีอากร หมายถึง การลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายภาษีเป็นความพยายามบังคับให้ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อบังคับภาษีทั้งหมด เป็นเครื่องมือในการป้องกันพฤติกรรมกระทำความผิด การตรวจสอบ การกำหนดเบี้ยปรับที่เหมาะสม สำหรับการรายงานล่าช้า การจัดเก็บเงินเพิ่มอย่างเป็นธรรม ด้วยความสมเหตุสมผล

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

บทลงโทษทางภาษีอากร	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางแพ่ง					
42. มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางแพ่งต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน					
43. การจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ทางภาษี มีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล					
44. มีการบังคับใช้บทลงโทษแก่ผู้หลบหนีภาษีอย่างเด็ดขาด					
ความเข้มข้นของการใช้บทลงโทษทางอาญา					
45. มีการตรวจสอบ และใช้บทลงโทษทางอาญาต่อผู้หลบหนีภาษีกับทุกคน					
46. บทลงโทษทางอาญามีความเหมาะสมกับขนาดของความผิด และสมเหตุสมผล					
47. มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาที่รุนแรง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น					

ตอนที่ 6 : แรงจูงใจในการเสียภาษี หมายถึง แรงจูงใจจากภายในของแต่ละบุคคลในการเสียภาษี อันเนื่องมาจากการดำรงอยู่ของความตระหนัก ความพร้อม และความเต็มใจ ที่จะช่วยเหลือประเทศ และเป็นส่วนหนึ่งของภาระผูกพันทางศีลธรรม

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเสียภาษี	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากร					
48. มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรเป็นอย่างดี					
49. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และหน้าที่ความรับผิดชอบของการเสียภาษี					
50. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา และบริหารประเทศ					
ความเป็นธรรมทางภาษี					

51. ระบบภาษีในปัจจุบันมีความยุติธรรม					
52. ระบบจัดเก็บภาษีตามหลักการผลประโยชน์ หลักการรายได้ และหลักการภาษีแบบอัตราก้าวหน้า					
53. ระบบจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากรมีความเท่าเทียมกัน และไม่เลือกปฏิบัติ					
ความไว้วางใจในรัฐบาล					
54. รัฐบาลได้จัดสรรรายได้จากภาษีเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพ					
55. รัฐบาลได้ให้การดูแลผู้เสียภาษีที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน					
56. รัฐบาลไม่มีการทุจริตคอร์รัปชัน					

ตอนที่ 7 : ความสมัครใจในการชำระภาษี หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เสียภาษีอากรปฏิบัติตามข้อผูกพันทั้งหมดตามกฎหมายภาษีอากร

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้และให้พิจารณาว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับท่านมากที่สุด เกณฑ์ : 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความสมัครใจในการชำระภาษี	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร					
57. มีการขอมีเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และจดทะเบียนภาษีตามที่กฎหมายกำหนด					
58. มีการจัดทำเอกสารหลักฐาน และบัญชีใด ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด					
59. ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สรรพากร เมื่อได้รับหนังสือเชิญพบ					
การยื่นแบบแสดงรายการภาษี					
60. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีถูกต้อง ครบถ้วน					
61. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีประจำปีด้วยตัวเอง หรือทางอินเทอร์เน็ต ภายในกำหนดเวลา					
62. มีการยื่นแบบแสดงรายการภาษีด้วยอัตราภาษีที่ถูกต้อง					
การชำระเงิน					
63. ชำระภาษีด้วยจำนวนเงินที่ถูกต้อง					

64. ชำระภาษีตามการประเมินของเจ้าหน้าที่สรรพากร ภายในกำหนดเวลา					
65. ชำระภาษีผ่านช่องทางตามที่กรมสรรพากรได้เปิดให้บริการได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ทันเวลา					

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผนวก ง
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสมัครใจในการชำระภาษี และมาตรการทางภาษี ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

---

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านการบริหารจัดการของภาครัฐ บริการทางภาษี จรรยาบรรณของผู้เสียภาษี และบทลงโทษทางภาษี มีอิทธิพลเชิงบวกทางตรงต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร
2. ผลการวิจัยในข้อที่ 1 ยังพบอีกว่า มีอิทธิพลเชิงบวกทางอ้อมต่อความสมัครใจในการชำระภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผ่านแรงจูงใจในการเสียภาษี ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร
3. ท่านคิดว่ามาตรการทางภาษีของภาครัฐที่จะนำไปใช้กับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเป็นอย่างไร

พันโท วีรยุทธ สุขมาก
นักศึกษา หลักสูตร ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

พินิต วีรยุทธ สุขมาก

วัน เดือน ปี เกิด

วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2526

สถานที่เกิด

จังหวัดลพบุรี

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.2548

- ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
ปี พ.ศ. 2556

- ปริญญาโท บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปี พ.ศ. 2565

- ปริญญาเอก ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

- ปัจจัยที่มีผลต่อการเพิ่มมูลค่าของผู้ประกอบการวิชาชีพ
บัญชีเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียน (AEC) ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 เดือน กรกฎาคม 2557,
วารสารวิชาการ RMUTT Global Business and
Economics Review, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ผลกระทบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีต่อ

ศักยภาพของผู้ทำบัญชีในประเทศไทย ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
(2018): มกราคม - มิถุนายน 2561, วารสารวิชาการ
นวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของระบบ
สารสนเทศทางการบัญชีกับผลการดำเนินงานทาง
การเงิน และไม่ใช่ทางการเงินของบริษัทอุตสาหกรรม
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างที่จดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การประชุมทางวิชาการ
ระดับชาติ สาขาบริหารธุรกิจ และการบัญชี ครั้งที่ 5
วันที่ 27 พฤษภาคม 2560 ณ คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผลกระทบของการสังเกตเชิงผู้ประกอบวิชาชีพที่มีต่อ
คุณภาพงานสอบบัญชีของผู้สอบบัญชีสหกรณ์ใน
ประเทศไทย, การประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขา
บริหารธุรกิจ และการบัญชี ครั้งที่ 5 วันที่ 27 พฤษภาคม
2560 ณ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงินที่มีผลต่อคุณภาพ
การควบคุมภายในของสหกรณ์ในประเทศไทย,
การประชุมทางวิชาการระดับชาติ สาขาบริหารธุรกิจ
และการบัญชี ครั้งที่ 5, วันที่ 27 พฤษภาคม 2560 ณ
คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประสบการณ์ในการทำงาน

ปี พ.ศ.2549

- อาจารย์ สาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลสุวรรณภูมิ

ปี พ.ศ.2552

- นายทหารบัญชี มณฑลทหารบกที่ 13

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

หัวหน้านายทหารการเงิน กรมสารบรรณทหารบก

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

135 หมู่ที่ 2 ตำบลห้วยโป่ง อำเภอโคกสำโรง
จังหวัดลพบุรี 15120